

L E G E A
CONCURENȚEI*

nr. 183 din 11.07.2012

Republicat: Monitorul Oficial al R.Moldova nr.351-354/620 din 15.09.2023

Monitorul Oficial nr.193-197/667 din 14.09.2012

* * *

C U P R I N S

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

- [Articolul 1.](#) Obiectul și scopul prezentei legi
- [Articolul 2.](#) Sfera de aplicare a prezentei legi
- [Articolul 3.](#) Principiile de bază ale concurenței
- [Articolul 4.](#) Noțiuni principale

Capitolul II

PRACTICI ANTICONCURENȚIALE

Secțiunea 1

Acorduri anticoncurențiale

- [Articolul 5.](#) Interzicerea acordurilor anticoncurențiale
- [Articolul 6.](#) Exceptarea acordurilor anticoncurențiale
- [Articolul 7.](#) Retragera exceptărilor
- [Articolul 8.](#) Acordurile anticoncurențiale de importanță minoră
- [Articolul 9.](#) Acordurile de importanță minoră interzise

Secțiunea a 2-a

Abuzul de poziție dominantă

- [Articolul 10.](#) Poziția dominantă
- [Articolul 11.](#) Interzicerea abuzului de poziție dominantă

Secțiunea a 3-a

**Acțiunile sau inacțiunile interzise ale autorităților publice de
restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței**

- [Articolul 12.](#) Acțiunile sau inacțiunile interzise ale autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței
- [Articolul 13.](#) Modul de executare a deciziilor Consiliului Concurenței privind acțiunile sau inacțiunile autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței

Capitolul III

CONCURENȚA NELOIALĂ

[Articolul 14.](#) Interzicerea concurenței neloiale

[Articolul 15.](#) Discreditarea concurenților

[Articolul 16.](#) Instigarea la rezilierea contractului cu concurentul

[Articolul 17.](#) Obținerea și/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului

[Articolul 18.](#) Deturnarea clientelei concurentului

[Articolul 19.](#) Confuzia

Capitolul IV CONCENTRĂRILE ECONOMICE

[Articolul 20.](#) Prevederi generale privind concentrarea economică

[Articolul 21.](#) Operațiuni ce nu constituie concentrări economice

[Articolul 22.](#) Notificarea concentrărilor economice

[Articolul 23.](#) Investigarea și evaluarea concentrărilor economice

[Articolul 24.](#) Calcularea cifrei totale de afaceri

[Articolul 25.](#) Competența Consiliului Concurenței în domeniul concentrărilor economice

[Articolul 25¹.](#) Evaluarea concentrărilor economice în domeniul mass-mediei

[Articolul 26.](#) Restabilirea situației anterioare

[Articolul 27.](#) Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică

Capitolul V DETERMINAREA PIEȚEI RELEVANTE

[Articolul 28.](#) Piața relevantă și concurența

[Articolul 29.](#) Procedura de determinare a pieței relevante

[Articolul 30.](#) Elemente probatorii pentru determinarea pieței relevante

[Articolul 31.](#) Calcularea cotelor de piață

Capitolul VI CONSILIUL CONCURENȚEI

[Articolul 32.](#) Prevederi generale privind Consiliul Concurenței

[Articolul 33.](#) Activitatea Consiliului Concurenței

[Articolul 33¹.](#) Conflictul de interese

[Articolul 34.](#) Colaborarea Consiliului Concurenței cu alte autorități

[Articolul 35.](#) Structura Consiliului Concurenței

[Articolul 36.](#) Finanțarea Consiliului Concurenței

[Articolul 37.](#) Evidența contabilă și auditul activității Consiliului Concurenței

[Articolul 38.](#) Responsabilități

[Articolul 39.](#) Atribuțiile Consiliului Concurenței

[Articolul 39¹.](#) Investigații utile de cunoaștere a pieței și analiza unor sectoare economice

[Articolul 40.](#) Atribuțiile președintelui Consiliului Concurenței

[Articolul 41.](#) Atribuțiile Plenului Consiliului Concurenței

[Articolul 42.](#) Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței. Incompatibilități și restricții

[Articolul 43.](#) Jurământul membrilor Plenului Consiliului Concurenței

[Articolul 44.](#) Încetarea calității de membru al Plenului Consiliului Concurenței

[Articolul 45.](#) Modul de adoptare în plen a actelor administrative ale Consiliului Concurenței și intrarea în vigoare a acestora

[Articolul 46.](#) Forma actelor administrative adoptate de Plenul Consiliului Concurenței

[Articolul 47.](#) Modul de contestare a actelor administrative ale Consiliului Concurenței

[Articolul 48.](#) Antrenarea experților și a specialiștilor

Capitolul VII

EXAMINAREA PRELIMINARĂ, INVESTIGAREA ȘI LUAREA DECIZIILOR

[Articolul 49.](#) Temeiurile pentru inițierea procedurii de examinare

[Articolul 50.](#) Procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale

[Articolul 51.](#) Plângerea privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale

[Articolul 52.](#) Sarcina probei

[Articolul 53.](#) Examinarea preliminară a plângerii

[Articolul 53¹.](#) Conexarea, separarea și disjungerea procedurilor de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale

[Articolul 53².](#) Prioritizarea cazurilor

[Articolul 54.](#) Solicitarea informațiilor

[Articolul 54¹.](#) Interviu

[Articolul 55.](#) Investigarea

[Articolul 56.](#) Efectuarea inspecțiilor

[Articolul 56¹.](#) Drepturile și obligațiile Consiliului Concurenței în cadrul inspecțiilor

[Articolul 56².](#) Drepturile și obligațiile subiectului supus inspecției

[Articolul 57.](#) Efectuarea inspecțiilor în alte încăperi

[Articolul 57¹.](#) Angajamente

[Articolul 57².](#) Măsurile interimare

[Articolul 58.](#) Exercițarea drepturilor la apărare

[Articolul 59.](#) Transmiterea raportului de investigație și prezentarea observațiilor

[Articolul 60.](#) Accesul la dosar

[Articolul 61.](#) Modalitățile de acces la dosarul examinat de Consiliul Concurenței

[Articolul 62.](#) Tratatamentul documentelor și informațiilor din dosar

[Articolul 63.](#) Criterii pentru acceptarea cererilor referitoare la tratamentul confidențial al informațiilor din dosar

[Articolul 64.](#) Audierea părților și a altor persoane fizice sau juridice

[Articolul 65.](#) Adoptarea și comunicarea deciziilor

[Articolul 66.](#) Modul de executare a deciziilor și a prescripțiilor și urmărirea executării măsurilor aplicate

Capitolul VIII

RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI CONCURENȚIALE

Secțiunea 1

Determinarea și individualizarea sancțiunilor pentru încălcarea legislației concurențiale

[Articolul 67.](#) Reguli generale de individualizare și determinare a amenzilor pentru încălcările legislației concurențiale

[Articolul 68.](#) Faptele ce constituie încălcări ale normelor de procedură ale legislației concurențiale

[Articolul 69.](#) Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

[Articolul 70.](#) Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

[Articolul 71.](#) Faptele ce constituie încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale

[Articolul 72.](#) Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale

[Articolul 72¹.](#) Amendă aplicată unităților economice unice

[Articolul 73.](#) Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale

[Articolul 73¹.](#) Acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care recunosc săvârșirea unei practici anticoncurențiale

[Articolul 74.](#) Posibilitatea de plată a amenzii

[Articolul 75.](#) Aplicarea amenzii unei asocieri de întreprinderi

[Articolul 76.](#) Penalități cu titlu cominatoriu

[Articolul 77.](#) Răspunderea pentru concurența neloială

[Articolul 78.](#) Controlul deciziilor privind aplicarea amenzilor sau penalităților cu titlu cominatoriu

[Articolul 79.](#) Repararea prejudiciului cauzat prin practici anticoncurențiale interzise

[Articolul 80.](#) Răspunderea pentru acțiuni de concurență neloială

[Articolul 80¹.](#) Răspunderea pentru înfăptuirea practicilor comerciale neloiale dintre întreprinderi la furnizarea de produse agricole și alimentare

Secțiunea a 2-a

Termenele de prescripție

[Articolul 81.](#) Termenele de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

[Articolul 82.](#) Întreruperea termenului de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

[Articolul 83.](#) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

Secțiunea a 3-a

Politica de clemență

[Articolul 84.](#) Sfera și condițiile de aplicare a politicii de clemență

[Articolul 85.](#) Imunitatea la amendă

[Articolul 86.](#) Imunitatea de tip A

[Articolul 87.](#) Imunitatea de tip B

[Articolul 88.](#) Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi excluse de la beneficiul imunității la amendă

[Articolul 89.](#) Reducerea cuantumului amenzii

[Articolul 90.](#) Condițiile generale pentru acordarea clemenței

[Articolul 91.](#) Procedura de acordare a imunității la amendă

[Articolul 92.](#) Procedura beneficierii de reducere a amenzii

[Articolul 92¹.](#) Solicitarea unui număr de ordine

Capitolul IX

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Articolul 93](#)

[Articolul 94](#)

[Articolul 95](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune prevederile art.101–106 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene din 25 martie 1957, parțial prevederile Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 11 din 14 ianuarie 2019, transpune prevederile Regulamentului (CE) nr.1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 001 din 4 ianuarie 2003, și ale Regulamentului (CE) nr.139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L 024 din 29 ianuarie 2004.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic al protecției concurenței, inclusiv al prevenirii și al contracarării practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale, al realizării concentrărilor economice pe piață, stabilește cadrul juridic privind activitatea și competența Consiliului Concurenței și responsabilitatea pentru încălcarea legislației în domeniul concurenței.

(2) Scopul prezentei legi constă în reglementarea relațiilor ce țin de protecția, menținerea și stimularea concurenței în vederea promovării intereselor legitime ale consumatorilor.

Articolul 2. Sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prevederile prezentei legi se aplică faptelor acțiuni sau inacțiuni ce au ca obiect sau au ori pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, precum și faptelor acțiuni de concurență neloială, care sunt săvârșite de:

a) întreprinderi înregistrate în Republica Moldova sau în alte state, precum și de persoane fizice;

b) autorități ale administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin actele adoptate, intervin pe piață, influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.

(2) Sub incidența prezentei legi cad și persoanele asimilate autorităților publice care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public.

(3) Întreprinderile cărora li s-a atribuit sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general și întreprinderile care prezintă caracter de monopol fiscal se supun prevederilor prezentei legi și, în special, regulilor de concurență în măsura în care aplicarea acestor prevederi nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată.

(4) Prevederile prezentei legi se aplică faptelor prevăzute la alin.(1) săvârșite pe teritoriul Republicii Moldova, precum și celor săvârșite în afara teritoriului țării atunci când produc sau pot produce efecte pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) Prezenta lege nu se aplică relațiilor de muncă.

(6) Consiliul Concurenței este autoritatea de concurență națională, competentă de punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, în conformitate cu atribuțiile stabilite de prezenta lege.

(7) Dacă un tratat internațional la care Republica Moldova este parte stabilește alte dispoziții decât cele prevăzute de prezenta lege, se aplică dispozițiile tratatului internațional.

Articolul 3. Principiile de bază ale concurenței

(1) Statul asigură libertatea activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale și apărarea

drepturilor și intereselor întreprinderilor și ale cetățenilor contra practicilor anticoncurențiale și concurenței neloiale.

(2) Este interzis întreprinderilor să-și exercite drepturile în vederea restrângerii concurenței și lezării intereselor legitime ale consumatorului.

(3) Prețurile la produse se determină în procesul liberei concurențe, pe baza cererii și ofertei, dacă legea specială nu prevede altfel.

(4) Pentru sectoarele economice în care concurența este restrânsă sau nu există, precum și în împrejurări excepționale (cum ar fi: situațiile de criză, dezechilibrul major dintre cerere și ofertă), Guvernul este în drept să dispună și/sau să aplice măsuri cu caracter temporar pentru a împiedica sau chiar pentru a bloca creșterea excesivă a prețurilor. Aceste măsuri sunt adoptate prin hotărâre de Guvern pe o perioadă de 6 luni, care poate fi prelungită succesiv pentru perioade de cel mult 3 luni, atâta timp cât persistă împrejurările care au justificat hotărârea Guvernului.

(5) În situațiile prevăzute la alin.(4), intervenția Guvernului se face cu notificarea Consiliului Concurenței, în scopul analizei efectelor măsurii adoptate asupra concurenței.

(6) Consiliul Concurenței, la exercitarea atribuțiilor conferite de prezenta lege, inclusiv a atribuției de investigare, asigură respectarea principiilor generale ale dreptului Uniunii Europene în materie de concurență și ale Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

(7) Prezenta lege se aplică cu luarea în considerare a jurisprudenței aplicabile a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a altor instrumente de interpretare ale instituțiilor Uniunii Europene.

(8) În cazul în care prezenta lege nu stabilește un termen, procedurile de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale se desfășoară de către Consiliul Concurenței într-un interval de timp rezonabil.

Articolul 4. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni utilizate în domeniul concurenței semnifică:

acord – orice formă (verbală sau scrisă) de manifestare a voinței comune cu privire la comportamentul pe piață, exprimată de două sau mai multe întreprinderi independente;

acord orizontal – acord sau practică concertată ce se realizează între două sau mai multe întreprinderi independente care funcționează pe piață la același (aceleași) nivel (niveluri);

acord vertical – acord sau practică concertată convenit(ă) între două sau mai multe întreprinderi independente ce acționează fiecare, în sensul acordului sau al practicii concertate, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau de distribuție, care se referă la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite produse;

activitate economică – orice activitate care constă în oferirea de produse pe o anumită piață;

asociere de întreprinderi – orice formă de asociere, nonprofit sau având ca scop obținerea de profit, constituită benevol de două sau mai multe întreprinderi, indiferent de forma juridică de organizare, de tipul de finanțare, de modul în care sunt luate deciziile, de caracterul obligatoriu ori facultativ al acestora, precum și de caracterul public al funcțiilor pe care le exercită;

autorizare – acțiune prin care Consiliul Concurenței îi permite solicitantului să își realizeze intenția de concentrare economică sau de acordare a ajutorului de stat, eliberându-i un act cu caracter permisiv sub formă de decizie;

cartel – acord sau practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare ori a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;

cerere de clemență – informare în mod voluntar a Consiliului Concurenței, în scris sau verbal, de către o întreprindere sau o persoană fizică ori în numele acesteia sau înregistrare a acestei informări, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul

rol în cadrul acestuia și care a fost redactată în mod specific pentru a fi înaintată autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amenzi sau a unei reduceri a amenzilor în cadrul unei politici de clemență, neincluzând dovezile care există indiferent de procedurile de aplicare a legii și indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul Consiliului Concurenței, și anume informațiile preexistente;

cifra totală de afaceri – valoare totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune, inclusiv la nivel mondial. Cifra totală de afaceri este asimilată:

a) cu suma veniturilor aferente dobânzilor și suma veniturilor neafaceri dobânzilor – pentru bănci, instituții care acordă împrumuturi;

b) cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare, – pentru societățile de asigurări;

concentrare economică – operațiuni care au ca rezultat modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate și, prin urmare, asupra structurii pieței;

concurrent – întreprindere independentă care este activă pe o piață relevantă;

concurrent potențial – întreprindere independentă care nu este activă pe o piață relevantă, dar care, în cazul unei creșteri permanente a prețurilor relative cu 10%, ar putea efectua investiții suplimentare necesare sau ar putea suporta alte costuri de transformare necesare pentru a intra pe piața relevantă respectivă într-un termen de maximum 3 ani;

concurență – rivalitate economică, existentă sau potențială, între două sau mai multe întreprinderi independente pe o piață relevantă, când acțiunile lor limitează efectiv posibilitățile fiecăreia dintre ele de a influența unilateral condițiile generale de circulație a produselor de pe piața respectivă, stimulează progresul tehnico-științific și creșterea bunăstării consumatorilor;

concurență neloială – orice acțiune, realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică;

consumator – utilizator, direct sau indirect, de produse, inclusiv producător care utilizează produse pentru prelucrare, comerciant cu ridicata, comerciant cu amănuntul sau consumator final;

control – posibilitate de a exercita o influență decisivă asupra unei întreprinderi, care decurge din drepturi, din contracte sau din orice alte mijloace, separat sau combinate, ținând seama de circumstanțele de drept și de fapt relevante, în special din:

a) dreptul de proprietate sau de folosință integrală ori parțială asupra activelor unei întreprinderi;

b) drepturi sau contracte care conferă o influență decisivă asupra structurii, voturilor sau deciziilor organelor de conducere ale unei întreprinderi.

Controlul este dobândit de persoane sau întreprinderi care sunt titulare ale drepturilor ori beneficiare ale drepturilor în baza contractelor în cauză sau care, deși nu sunt titulare ale acestor drepturi sau beneficiare ale drepturilor în baza acestor contracte, au puterea de a exercita drepturile care decurg din acestea;

decizie a asocierii de întreprinderi – orice manifestare a voinței exprimate de către asocieria de întreprinderi sau de către organele de conducere ale asocierii de întreprinderi, indiferent de forma manifestării sau de caracterul obligatoriu ori facultativ;

drepturi exclusive – drepturi acordate de stat, printr-o autoritate publică, unei întreprinderi, prin orice instrument legislativ, de reglementare sau administrativ, de a furniza un serviciu sau de a efectua o activitate într-o zonă geografică dată;

drepturi speciale – drepturi acordate de stat prin intermediul unui instrument legislativ, de reglementare sau administrativ unui număr limitat de întreprinderi, care, într-o zonă geografică dată, limitează la două sau mai multe numărul întreprinderilor autorizate să presteze un serviciu sau să efectueze o activitate ori desemnează mai multe întreprinderi concurente ca fiind autorizate să presteze un serviciu sau să efectueze o activitate, ori conferă oricărei (oricăror) întreprinderi orice avantaje juridice sau de natură reglementară care afectează în mod semnificativ capacitatea oricărei alte întreprinderi de a presta același serviciu sau de a efectua aceeași activitate în aceeași zonă geografică în condiții în mare parte echivalente;

grup de întreprinderi – întreprindere care exercită controlul și toate întreprinderile controlate direct sau indirect de aceasta;

influență decisivă – capacitate de a determina comportamentul strategic și tactic al întreprinderii;

imunitate la amenzi – scutire de amenzile care ar fi impuse în mod normal unei întreprinderi pentru participarea sa la un acord cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea sa cu o autoritate de concurență în cadrul unei politici de clemență;

întreprindere – orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul în care este finanțată;

întreprindere independentă – orice întreprindere, posibil formată din mai multe entități legale sau persoane fizice, care își stabilește politica de afaceri în mod autonom față de alte întreprinderi;

întreprindere care prezintă caracter de monopol fiscal – întreprindere căreia i s-au atribuit drepturi exclusive de a desfășura o activitate specifică cu scopul de a obține venituri pentru stat;

întreprinderi dependente – întreprinderi care fac parte din același grup de întreprinderi sau sunt controlate de aceeași persoană ori de aceleași persoane;

legislație concurențială – prezenta lege, [Legea nr.139/2012](#) cu privire la ajutorul de stat și alte acte normative adoptate în vederea implementării legilor menționate;

notificare – solicitare, adresată Consiliului Concurenței, de autorizare a intenției de a realiza o operațiune de concentrare economică sau de acordare a ajutorului de stat;

piață geografică relevantă – zonă în care întreprinderile sunt implicate în oferta sau cererea de pe piața relevantă a produsului, în care condițiile de concurență sunt suficient de omogene și care poate fi deosebită de zonele geografice învecinate prin condiții de concurență ce diferă în mod apreciabil;

piață relevantă – piață în cadrul căreia trebuie evaluată o anumită problemă de concurență și care se determină prin raportarea pieței relevante a produsului la piața geografică relevantă;

piață relevantă a produsului – piață a produselor considerate de consumatori ca interschimbabile sau substituibile datorită utilizării date acestora, datorită caracteristicilor fizice, funcționale și prețului;

politică de clemență – instrument privind aplicarea art.5, pe baza căruia un participant la un cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în acord, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de Consiliul Concurenței, furnizând în mod voluntar informațiile pe care acesta le are despre cartel și despre rolul său în cadrul cartelului și primind în schimb, printr-o decizie, imunitate la amenzi sau o reducere a amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;

poziție dominantă pe piață – poziție de putere economică de care beneficiază o întreprindere, ce îi permite să împiedice menținerea unei concurențe efective pe o piață relevantă, acordându-i posibilitatea de a se comporta, în mare măsură, în mod independent față de concurenți, de clienții săi și, în ultimă instanță, față de consumatori;

practică anticoncurențială – acord anticoncurențial, decizie a asocierii de întreprinderi, practică concertată, abuz de poziție dominantă, acțiune sau inacțiune a autorităților publice de restrângere a concurenței interzise de lege;

practică concertată – formă de coordonare a acțiunilor între întreprinderi independente și/sau grupuri independente de întreprinderi, prin care cooperarea practică dintre acestea înlocuiește în mod intenționat riscurile concurenței fără ca întreprinderile sau grupurile de întreprinderi să fi încheiat un acord în acest sens;

produs – bunuri, lucrări, servicii, inclusiv servicii financiare, destinate vânzării, schimbului sau altor modalități de includere în circuitul civil;

propunere de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale – informare în mod voluntar a Consiliului Concurenței de către o întreprindere sau în numele unei întreprinderi, care cuprinde recunoașterea participării acesteia la o încălcare a legislației concurențiale sau renunțarea de a contesta această participare și asumarea responsabilității pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;

reducere a amenzii – reducere a cuantumului amenzii care ar fi impusă în mod normal unei întreprinderi pentru săvârșirea unei practici anticoncurențiale cu scopul de a o recompensa pentru cooperarea ei cu Consiliul Concurenței în cadrul unei politici de clemență;

restrângere semnificativă a concurenței – impact negativ asupra a cel puțin unuia dintre parametrii

concurenței pe piață, cum ar fi: prețul, producția, calitatea produsului, varietatea produsului sau inovarea;
servicii de interes economic general – comercializare de produse ce îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt destinate cetățenilor sau sunt în interesul societății în general;

b) nu mai sunt furnizate sau nu pot fi furnizate în mod satisfăcător și în condiții (cum ar fi: prețul, trăsăturile obiective privind calitatea, continuitatea și accesul la serviciu) compatibile cu interesul public astfel cum este definit de către stat, de către întreprinderi care își desfășoară activitatea în condiții normale de piață, adică a căror furnizare o întreprindere nu și-ar asuma-o sau nu și-ar asuma-o în aceeași măsură sau în aceleași condiții dacă ar ține seama de propriile interese comerciale;

c) obligația de furnizare este stabilită de o autoritate publică printr-un act normativ sau administrativ sau printr-un contract ori printr-o serie de acte sau contracte care definesc obligațiile întreprinderii în cauză și ale autorității publice, specifice prestării unor astfel de servicii;

trucare a ofertelor – realizare, prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte, a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, la împărțirea piețelor, la sursele de aprovizionare sau la calitatea produselor;

unitate economică unică – întreprindere-mamă și filiala acesteia în situația în care acea filială, deși are o personalitate juridică separată, nu decide independent asupra propriei conduite pe piață, dar îndeplinește, sub toate aspectele materiale, instrucțiunile date de întreprinderea-mamă și, prin urmare, formează o singură întreprindere, astfel încât comportamentul anticoncurențial al filialei poate fi imputat și întreprinderii-mamă.

Capitolul II PRACTICI ANTICONCURENȚIALE

Secțiunea 1 Acorduri anticoncurențiale

Articolul 5. Interzicerea acordurilor anticoncurențiale

(1) Sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, orice decizii ale asocierilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în special cele care:

a) stabilesc, direct sau indirect, prețurile de cumpărare sau de vânzare ori orice alte condiții de tranzacționare;

b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile;

c) împart piețele sau sursele de aprovizionare;

d) participă cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte;

e) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

f) condiționează încheierea contractelor de acceptare de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(2) Acordurile interzise în temeiul prezentului articol sunt nule de drept.

(3) Dacă s-a stabilit că acordul are ca obiect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, existența unor efecte anticoncurențiale nu trebuie demonstrată de către Consiliul Concurenței pentru a constata că există o restrângere a concurenței în sensul prezentei legi.

(4) Prin natura cartelurilor, ca fiind cele mai grave acorduri anticoncurențiale, se prezumă că acestea, prin obiectul lor, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența.

Articolul 6. Exceptarea acordurilor anticoncurențiale

(1) Prevederile art.5 alin.(1) nu se aplică acordurilor anticoncurențiale sau categoriilor de acorduri anticoncurențiale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contribuie la îmbunătățirea producerii sau distribuției de produse ori la promovarea progresului tehnic sau economic;

b) asigură consumatorilor o parte echitabilă din beneficiul obținut;

c) nu impun întreprinderilor în cauză restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea obiectivelor menționate la lit.a) și b);

d) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența în ceea ce privește o parte semnificativă a produselor în cauză.

(2) Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să adopte acte normative privind exceptarea unor categorii de acorduri de la interdicția stabilită la art.5 alin.(1).

(3) Acordurile menționate la art.5 alin.(1) care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) din prezentul articol sau care se încadrează în categoriile prevăzute la alin.(2) sunt considerate legale fără a fi necesară emiterea unei decizii în acest sens.

(4) Sarcina probei unei încălcări a art.5 alin.(1) revine Consiliului Concurenței. În cazurile legate de art.5 alin.(1), întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care invocă în apărare faptul că acordurile anticoncurențiale beneficiază de exceptare individuală în condițiile alin.(1) din prezentul articol au sarcina de a dovedi că acordurile în cauză îndeplinesc aceste condiții.

(5) În cazul în care un acord face obiectul unei exceptări pe categorii, părțile la acordul anticoncurențial sunt eliberate de obligația impusă prin alin.(4), fiind obligate, în caz de apărare, doar să dovedească că acordul beneficiază de o exceptare pe categorii.

(6) Cartelurile nu beneficiază de exceptările prevăzute în prezentul articol.

Articolul 7. Retragerea exceptărilor

Dacă Consiliul Concurenței constată că acordurile care se încadrează în una din categoriile exceptate provoacă sau pot provoca efecte incompatibile cu condițiile prevăzute la art.6 alin.(1), acesta poate retrage beneficiul exceptării stipulat pentru acordurile respective, acționând în cadrul unei investigații. Retragerea beneficiului exceptării nu are efect retroactiv.

Articolul 8. Acordurile anticoncurențiale de importanță minoră

(1) Acordul anticoncurențial se consideră un acord de importanță minoră care poate avea ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței și, implicit, nu restrânge în mod semnificativ concurența în cazul în care:

a) cota de piață cumulată deținută de părțile la acord nu depășește 10% pe niciuna dintre piețele relevante vizate de acord, atunci când acordul este încheiat între întreprinderi care sunt concurenți existenți sau potențiali pe una din aceste piețe (acorduri între concurenți);

b) cota de piață deținută de fiecare dintre părțile la acord nu depășește 15% pe niciuna dintre piețele relevante vizate de acord, atunci când acordul este încheiat între întreprinderi care nu sunt concurenți existenți sau potențiali pe niciuna dintre piețe (acorduri între neconcurenți).

În cazul în care este dificil să se stabilească dacă este vorba de un acord între concurenți sau de un acord între neconcurenți, se aplică pragul de 10%.

(2) Atunci când, pe o piață relevantă, concurența este restrânsă de efectul cumulativ al unor acorduri de vânzare de produse încheiate cu diferiți furnizori sau distribuitori, pragurile cotei de piață menționate la alin.(1) sunt reduse la 5%, atât pentru acordurile între concurenți, cât și pentru acordurile între neconcurenți.

(3) Se consideră că acordurile nu restrâng în mod semnificativ concurența în cazul în care cotele de piață ale părților la acord nu depășesc pragurile de 10%, 15% și, respectiv, 5%, menționate la alin.(1) și (2), cu mai mult de două puncte procentuale în cursul a doi ani calendaristici succesivi.

(4) Prevederile art.5 alin.(1) nu se aplică acordurilor de importanță minoră, cu excepția celor prevăzute la art.9.

Articolul 9. Acordurile de importanță minoră interzise

(1) Prevederile art.8 nu se aplică acordurilor care conțin oricare dintre următoarele restricții grave:

1) în ceea ce privește acordurile dintre concurenți definite la art.8 alin.(1), restricțiile care, în mod direct sau indirect, izolat ori în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

- a) fixarea prețurilor de vânzare sau de cumpărare;
- b) limitarea producției sau a vânzărilor;
- c) împărțirea piețelor sau a clienților;
- d) participarea cu oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte;

2) în ceea ce privește acordurile dintre neconcurenți, astfel cum sunt definite la art.8 alin.(1), restricțiile care, în mod direct sau indirect, izolat ori în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

a) restrângerea capacității cumpărătorului de a-și stabili prețul de vânzare, fără a aduce atingere posibilității furnizorului de a impune un preț de vânzare maxim sau de a recomanda un preț de vânzare, cu condiția ca acestea din urmă să nu fie echivalente cu un preț de vânzare fix ori minim stabilit în urma presiunilor exercitate de una dintre părți sau a măsurilor de stimulare practicate de aceasta;

b) restrângerea privind teritoriul pe care cumpărătorul poate vinde produsele ce fac obiectul contractului sau privind clienții cărora le poate vinde produsele respective, cu excepția cazului în care este vorba de una dintre următoarele restricții care nu sunt grave:

– restrângerea vânzărilor active către teritoriul exclusiv sau către o clientelă exclusivă rezervate furnizorului sau cedate de furnizor unui alt cumpărător, atunci când o asemenea restricție nu limitează vânzările efectuate de clienții cumpărătorului;

– restrângerea vânzărilor către utilizatorii finali realizate de un cumpărător care acționează pe piață în calitate de comerciant cu ridicata;

– restrângerea vânzărilor către distribuitori neautorizați realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă; și

– restrângerea capacității cumpărătorului de a vinde componente destinate incorporării unor clienți care ar putea să le utilizeze pentru fabricarea de produse asemănătoare celor produse de furnizor;

c) restrângerea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive către utilizatori finali realizate de membrii unui sistem de distribuție selectivă care acționează pe piață în calitate de vânzători cu amănuntul, fără a aduce atingere posibilității de a interzice unui membru al sistemului să își desfășoare activitățile dintr-un sediu secundar neautorizat;

d) restrângerea livrărilor încrucișate între distribuitori în cadrul unui sistem de distribuție selectivă, inclusiv între distribuitori care acționează la diferite niveluri ale comerțului;

e) restricția convenită între un furnizor de componente și un cumpărător care încorporează aceste componente, care limitează posibilitatea furnizorului de a vinde aceste componente ca piese separate utilizatorilor finali, unor reparatori sau altor prestatori de servicii care nu au fost desemnați de cumpărător pentru repararea ori întreținerea bunurilor sale;

3) în ceea ce privește acordurile între concurenți, astfel cum sunt definite la art.8 alin.(1), atunci când concurenții acționează în sensul acordului, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau de distribuție și care conțin oricare dintre restricțiile grave prevăzute la pct.1) și 2).

(2) Se prezumă, până la proba contrară, că acordurile de importanță minoră interzise cad în sfera de aplicare a art.5. În cazuri individuale, întreprinderile pot demonstra întrunirea condițiilor de exceptare prevăzute la art.6 alin.(1).

Secțiunea a 2-a

Abuzul de poziție dominantă

Articolul 10. Poziția dominantă

(1) Poziția dominantă pe una sau mai multe piețe relevante poate fi deținută de o singură întreprindere, de un grup de întreprinderi (poziție dominantă unică) sau în comun de două sau mai multe întreprinderi ori de două sau mai multe grupuri de întreprinderi (poziție dominantă colectivă).

(2) Două sau mai multe întreprinderi pot ocupa împreună o poziție dominantă (poziție colectivă) atunci când, chiar în lipsa oricărei legături structurale sau de altă natură între ele, acestea operează pe o piață a cărei structură este considerată propice producerii unor efecte coordonate.

(3) Poziția dominantă rezultă dintr-o combinație de mai mulți factori care, luați separat, nu sunt neapărat hotărâtori. Evaluarea unei poziții dominante va ține seama de structura concurențială a pieței și în special de următorii factori:

a) presiunea exercitată de ofertele existente ale concurenților actuali și de poziția pe piață a acestora (poziția pe piață a întreprinderii dominante și a concurenților ei). Cotele de piață oferă o primă indicație utilă în legătură cu structura pieței și cu importanța relativă a diferitelor întreprinderi active pe piață. Cu toate acestea, cotele de piață vor fi interpretate prin prisma condițiilor de piață relevantă și în special a dinamicii pieței, a tendinței sau evoluției cotelor de piață de-a lungul timpului, a gradului de diferențiere a produselor, precum și a altor factori care pot fi suficienți pentru a exercita presiuni asupra comportamentului pretinsei întreprinderi dominante;

b) presiunea exercitată de amenințarea credibilă a unei viitoare expansiuni a concurenților actuali sau a intrării pe piață a unor concurenți potențiali (expansiunea și intrarea pe piață). Pentru a exercita presiuni asupra comportamentului pretinsei întreprinderi dominante, expansiunea concurenților actuali sau intrarea pe piață a unor concurenți potențiali trebuie să fie probabilă, oportună și suficientă;

c) presiunea exercitată de puterea de negociere a clienților întreprinderii (puterea compensatorie a cumpărătorilor). Puterea compensatorie a cumpărătorilor poate rezulta din dimensiunea clienților sau din importanța lor comercială pentru pretinsa întreprindere dominantă, precum și din capacitatea lor de a schimba ușor furnizorii, de a favoriza o nouă intrare pe piață sau de a se integra vertical și de a amenința în mod credibil cu astfel de acțiuni.

(4) Se prezumă, până la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi se află în poziție dominantă pe o piață relevantă dacă cota ori cotele cumulate pe piața relevantă în cauză, înregistrate în perioada supusă analizei, depășesc 50%.

(5) Se prezumă, până la proba contrară, că întreprinderile investite cu drepturi exclusive sau cu drepturi speciale dețin poziție dominantă pe piața relevantă la care se referă aceste drepturi.

(6) Plenul Consiliului Concurenței va adopta Regulamentul privind stabilirea poziției dominante pe piață și evaluarea abuzului de poziție dominantă.

Articolul 11. Interzicerea abuzului de poziție dominantă

(1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața relevantă. Aceste practici abuzive pot consta în special în:

a) impunerea, direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile;

b) limitarea producției, comercializării sau dezvoltării tehnice în dezavantajul consumatorilor;

c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte;

e) practicarea unui preț excesiv sau a unui preț de ruinare în scopul înlăturării concurenților;

f) refuzul neîntemeiat de a contracta cu un anumit furnizor sau de a face livrări către un anumit beneficiar;

g) ruperea unei relații contractuale stabilite anterior pe piața relevantă pentru singurul motiv că partenerul refuză să se supună unor condiții comerciale nejustificate.

(2) Prețul de ruinare poate fi calificat, după caz, ca preț inferior costurilor medii variabile sau ca preț inferior costurilor totale medii dacă sunt determinate ca fiind parte a unui plan de eliminare a unui concurent.

(3) Dacă datele sugerează că prețul practicat de întreprinderea dominantă riscă să ducă la înlăturarea unor concurenți la fel de eficienți, acest element se va include în evaluarea generală a restrângerii semnificative a concurenței, ținând cont de alte probe cantitative și/sau calitative.

(4) Întreprinderile dominante nu se penalizează pentru pierderi ex post în cazul în care decizia ex ante de aplicare a pretinselor practici abuzive a fost luată cu bună-credință, și anume dacă pot furniza

probe concludente conform cărora au putut estima în mod rezonabil că activitatea va fi profitabilă.

(5) Interdicțiile stabilite la alin.(1) nu se aplică dacă întreprinderea dominantă demonstrează că practicile sale sunt justificate, fiind necesare din punct de vedere obiectiv sau producând creșteri semnificative ale eficienței, care compensează orice efecte anticoncurențiale asupra consumatorilor, cu condiția că practicile respective sunt indispensabile și proporționale cu pretinsul scop urmărit de întreprinderea dominantă.

(6) Caracterul de necesitate obiectivă și de proporționalitate trebuie să fie determinat pe baza unor factori care nu țin de întreprinderea dominantă, cum ar fi motivele de sănătate sau de siguranță legate de natura produsului respectiv.

(7) În cazul în care invocă motivele de creștere a eficienței care sunt suficiente pentru a garanta că nu există riscul de a cauza un prejudiciu net consumatorilor, întreprinderea dominantă va trebui să demonstreze, cu un grad de probabilitate suficient de ridicat și pe baza unor probe verificabile, că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) s-a realizat creșterea eficienței sau este probabil să fie realizată ca urmare a practicilor respective, cum ar fi îmbunătățirile tehnice ale calității bunurilor sau reducerea costului de producție ori de distribuție;

b) practicile respective sunt indispensabile pentru creșterea eficienței: trebuie să nu existe alternative mai puțin anticoncurențiale la aceste practici care să fie capabile să determine în aceeași măsură creșterea eficienței;

c) creșterea probabilă a eficienței determinată de practicile respective compensează orice efecte negative probabile asupra concurenței și bunăstării consumatorilor pe piețele afectate;

d) practicile respective nu elimină concurența efectivă prin suprimarea majorității sau a tuturor surselor existente de concurență efectivă sau potențială.

(8) Practicile de excludere care mențin, creează sau consolidează o poziție de piață ce se apropie de cea de monopol nu pot fi justificate în mod normal pe motivul că acestea creează și câștiguri de eficiență.

Secțiunea a 3-a

Acțiunile sau inacțiunile interzise ale autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței

Articolul 12. Acțiunile sau inacțiunile interzise ale autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței

(1) Sub incidența prezentului articol cad autoritățile publice definite în sensul prevederilor Codului administrativ.

(2) Sunt interzise orice acțiuni sau inacțiuni ale autorităților publice care restrâng, împiedică sau denaturează concurența, precum:

a) limitarea drepturilor întreprinderilor de procurare ori comercializare;

b) stabilirea de condiții discriminatorii sau acordarea de privilegii pentru activitatea întreprinderilor, în cazul în care acestea nu sunt prevăzute de lege;

c) stabilirea de interdicții sau restricții, neprevăzute de lege, pentru activitatea întreprinderilor;

d) impunerea, directă ori indirectă, a întreprinderilor de a se asocia ori de a se concentra sub orice formă.

(3) În cazuri excepționale pot fi realizate acțiunile sau inacțiunile prevăzute la alin.(2) în condițiile [Legii nr.212/2004](#) privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

(4) Faptele autorităților publice realizate contrar prevederilor alin.(2) constituie încălcări ale prezentei legi.

(5) Persoanele cu funcție de răspundere din cadrul autorităților publice poartă răspundere în conformitate cu prevederile [Codului contravențional](#).

Articolul 13. Modul de executare a deciziilor Consiliului Concurenței privind acțiunile sau inacțiunile autorităților publice de restrângere, împiedicare sau denaturare a concurenței

(1) În cazul în care autoritățile publice nu execută sau nu se conformează, în termenul stabilit, măsurilor dispuse prin decizie de către Consiliul Concurenței, în scopul restabilirii mediului concurențial, acesta înaintează acțiune în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#), solicitând instanței, după caz, anularea, în tot sau în parte, a actului care a condus la restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței, obligarea autorității publice să emită un act administrativ ori să efectueze o anumită operațiune administrativă.

(2) Prin derogare de la termenul prevăzut la art.209 alin.(1) din [Codul administrativ nr.116/2018](#), Consiliul Concurenței se adresează în instanța de judecată, în condițiile alin.(1), în termen de 6 luni de la data expirării termenului stabilit în decizie, perioadă în care autoritățile publice aveau obligația să se conformeze măsurilor necesare restabilirii mediului concurențial.

Capitolul III CONCURENȚA NELOIALĂ

Articolul 14. Interzicerea concurenței neloiale

(1) Se interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială.

(2) Acțiunile de concurență neloială interzise prin prevederile art.15–19 se examinează de către Consiliul Concurenței, la plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială depusă de către întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate, în condițiile stipulate la art.49 alin.(2)–(4).

(3) Plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială se depune conform formularului adoptat prin hotărâre a Consiliului Concurenței, în condițiile prevăzute la art.51 alin.(2) și (3).

(4) Procedura de examinare preliminară, investigare și luare a deciziilor asupra cazurilor de concurență neloială este prevăzută la art.50–55, 58–66, care se aplică în mod corespunzător.

(5) Întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate poate înainta plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială la Consiliul Concurenței în termen de 6 luni de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre realizarea presupuselor acțiuni de concurență neloială de către o altă întreprindere.

(6) Expirarea termenului de 6 luni prevăzut la alin.(5) constituie temei de refuz de către Consiliul Concurenței de a examina plângerea, dar nu constituie un impediment pentru adresarea în instanța de judecată în cadrul termenului general de prescripție.

(7) Dacă nu corespunde cerințelor stabilite la alin.(3), plângerea depusă nu constituie o plângere privind presupusele acțiuni de concurență neloială.

(8) În urma examinării cazului de concurență neloială, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o decizie privind constatarea acțiunilor de concurență neloială sau privind lipsa acestora.

(9) În cazul constatării acțiunilor de concurență neloială, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței, întreprinderea este sancționată conform prezentei legi și/sau obligată să înceteze acțiunile respective.

Articolul 15. Discreditarea concurenților

Este interzisă discreditarea concurenților, adică defăimarea sau punerea în pericol a reputației sau credibilității acestora prin:

a) răspândirea de către o întreprindere a informațiilor false despre activitatea sa, despre produsele sale, menite să îi creeze o situație favorabilă în raport cu unii concurenți;

b) răspândirea de către o întreprindere a unor afirmații false despre activitatea unui concurent sau despre produsele acestuia, afirmații ce dăunează activității concurentului.

Articolul 16. Instigare la rezilierea contractului cu concurentul

Este interzisă instigarea, din interes sau în interesul persoanelor terțe, la rezilierea neîntemeiată a contractului cu concurentul unei alte întreprinderi, la neîndeplinirea sau la îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale față de concurentul respectiv prin acordarea sau oferirea, mijlocit sau nemijlocit, de recompense materiale, compensații sau de alte avantaje întreprinderii parte a contractului.

Articolul 17. Obținerea și/sau folosirea ilegală a secretului comercial al concurentului

Se interzice obținerea și/sau folosirea de către o întreprindere a informațiilor ce constituie secret comercial al concurentului, fără consimțământul lui, dacă acestea au adus sau pot aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

Articolul 18. Deturnarea clientelei concurentului

Este interzisă deturnarea clientelei concurentului realizată de întreprinderi prin inducerea în eroare a consumatorului cu privire la natura, modul și locul de fabricare, la caracteristicile principale, inclusiv utilizarea, cantitatea produselor, prețul sau modul de calculare a prețului produsului.

Articolul 19. Confuzia

(1) Sunt interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin:

a) folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiecte ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere;

b) copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

(2) Prezentul articol nu este aplicabil caracteristicilor produsului determinate exclusiv de funcția tehnică pe care o îndeplinesc.

Capitolul IV CONCENTRĂRILE ECONOMICE

Articolul 20. Prevederi generale privind concentrarea economică

(1) Până la declararea concentrării economice ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, în temeiul unei decizii emise de către Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu art.25 alin.(1) lit.b) ori alin.(2) lit.b) sau c) ori pe baza unei prezumții în conformitate cu art.25 alin.(5), este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică ce cade sub incidența art.22 alin.(1).

(2) O operațiune de concentrare economică are loc în cazul în care modificarea de durată a controlului rezultă în urma:

a) fuzionării a două sau mai multor întreprinderi independente anterior ori mai multor părți ale unor întreprinderi independente anterior; sau

b) preluării, de către una sau mai multe persoane care controlează deja cel puțin o întreprindere ori de către una sau mai multe întreprinderi, fie prin achiziționarea de valori mobiliare (părți sociale) sau de active, fie prin contract ori prin alte mijloace, a controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora, inclusiv prin crearea unei societăți în comun care îndeplinește în mod durabil toate funcțiile unei entități economice autonome.

(3) În măsura în care crearea unei societăți în comun, reprezentând o concentrare potrivit prevederilor alin.(2) din prezentul articol, are ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al întreprinderilor rămase independente, o astfel de coordonare este evaluată în conformitate cu criteriile prevăzute la art.5 alin.(1) și la art.6.

(4) La realizarea evaluării prevăzute la alin.(3), Consiliul Concurenței ia în considerare, în special, următoarele criterii:

a) dacă două sau mai multe societăți-mamă rețin, într-o măsură semnificativă, activitățile de pe aceeași piață ca și societatea în comun ori de pe o piață situată în amonte sau în aval față de cea a societății în comun ori pe o piață vecină aflată în strânsă legătură cu această piață;

b) dacă, prin coordonarea care reprezintă consecința directă a creării societății în comun, întreprinderile implicate au posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor în cauză.

(5) Alin.(1) nu împiedică punerea în aplicare a unei oferte publice sau a unei serii de tranzacții cu valori mobiliare, inclusiv cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață reglementată și/sau în cadrul sistemului multilateral de tranzacționare, prin care se dobândește controlul de la vânzători diferiți, cu condiția ca:

a) concentrarea economică să fie notificată fără întârziere Consiliului Concurenței în conformitate cu art.22; și

b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot aferente valorilor mobiliare în cauză sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Plenul Consiliului Concurenței în conformitate cu alin.(6).

(6) Plenul Consiliului Concurenței poate acorda, la cerere, o derogare de la obligațiile impuse la alin.(1) sau (5). Cererea pentru acordarea unei derogări trebuie justificată. La adoptarea unei decizii privind cererea, Plenul Consiliului Concurenței ia în considerare, printre altele, efectele suspendării asupra uneia sau mai multor întreprinderi implicate în concentrarea economică sau asupra unei terțe părți și amenințarea reprezentată de concentrare asupra concurenței. O astfel de derogare poate fi acordată sub rezerva îndeplinirii unor condiții și obligații destinate asigurării unor condiții de concurență efectivă. O derogare poate fi solicitată și acordată în orice moment, înainte de notificare sau după operațiune.

(7) Valabilitatea oricărei operațiuni efectuate cu încălcarea alin.(1) din prezentul articol se stabilește printr-o decizie adoptată în temeiul art.25 alin.(1) lit.(b) sau alin.(2) ori în temeiul unei prezumții în conformitate cu art.25 alin.(5).

(8) Prezentul articol nu are niciun efect asupra valabilității tranzacțiilor cu valori mobiliare, inclusiv asupra tranzacțiilor cu valori mobiliare convertibile în alte tipuri de valori mobiliare, acceptate în vederea tranzacționării pe o piață reglementată și/sau în cadrul sistemului multilateral de tranzacționare, cu excepția cazurilor în care vânzătorul și cumpărătorul știau sau ar fi trebuit să știe că tranzacția a fost efectuată cu încălcarea alin.(1).

Articolul 21. Operațiuni ce nu constituie concentrări economice

Nu constituie operațiuni de concentrare economică situațiile în care:

a) controlul este dobândit și exercitat de către un lichidator sau administrator desemnat prin hotărâre judecătorească sau de către o altă persoană împuternicită de autoritatea publică pentru îndeplinirea unei proceduri de lichidare, de insolvență sau altei proceduri similare;

b) băncile și participanții profesioniști la piața financiară nebancaară ale căror activități includ operațiuni cu valori mobiliare pe cont propriu sau pe contul terților dețin temporar valori mobiliare ale unei întreprinderi pe care le-au dobândit în vederea revânzării, cât timp ele nu exercită drepturile la vot conferite de valorile mobiliare pentru a determina comportamentul concurențial al întreprinderii în cauză ori le exercită numai în vederea pregătirii înstrăinării integrale sau parțiale a întreprinderii în cauză sau a activelor acesteia ori revânzării valorilor mobiliare în cauză, cu condiția ca înstrăinarea sau revânzarea să aibă loc în termen de până la 12 luni de la data dobândirii. Plenul Consiliului Concurenței poate prelungi acest termen, la cerere, în cazul în care respectivele bănci sau participanții profesioniști la piața financiară nebancaară pot dovedi că revânzarea nu a fost posibilă, în condiții rezonabile, în termenul stabilit;

c) întreprinderile, inclusiv grupurile de întreprinderi, realizează operațiuni de restructurare sau de reorganizare a propriilor activități.

Articolul 22. Notificarea concentrărilor economice

(1) Operațiunile de concentrare economică sunt supuse evaluării și urmează a fi notificate Consiliului Concurenței înainte de punerea în aplicare, atunci când cifra mondială totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 50000000 de lei și există cel puțin două întreprinderi implicate în operațiune care au realizat pe teritoriul Republicii Moldova, fiecare în parte, o cifră totală de afaceri mai mare de 20000000 de lei în anul anterior operațiunii.

(2) Prin punerea în aplicare a operațiunii de concentrare economică se înțelege, după caz, încheierea acordului, anunțarea ofertei publice sau preluarea pachetului de control.

(2¹) Prin derogare de la art.20 alin.(1), după încheierea acordului, punerea în aplicare a unei oferte publice sau preluarea pachetului de control se admite dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) concentrarea economică să fie notificată fără întârziere Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor alin.(1);

b) cel care dobândește controlul să nu exercite drepturile de vot sau să facă acest lucru numai pentru a menține valoarea integrală a investiției sale în temeiul unei derogări acordate de Consiliul Concurenței, potrivit prevederilor art.20 alin.(6).

(3) Concentrările economice care se realizează prin fuziunea a două sau mai multor întreprinderi trebuie notificate împreună de către părțile la fuziune, iar cele care se realizează prin preluarea controlului în comun trebuie notificate împreună de către persoanele sau întreprinderile care dobândesc controlul în comun. În celelalte cazuri, notificarea trebuie să fie realizată de persona sau întreprinderea care preia controlul asupra uneia sau mai multor întreprinderi ori asupra unei părți a uneia sau mai multor întreprinderi. Fiecare parte care înaintează notificarea este responsabilă pentru caracterul exact și complet al informațiilor furnizate.

(4) Notificările se depun conform Formularului de notificare, parte componentă a Regulamentului privind concentrările economice, adoptat de Plenul Consiliului Concurenței.

(5) Notificarea prezentată Consiliului Concurenței trebuie să cuprindă: Formularul de notificare, însoțit de copiile documentelor justificative, nota privind cifra totală de afaceri calculată și dovada plății taxei de examinare.

(6) Nota privind cifra totală de afaceri calculată trebuie să cuprindă atât cifra totală de afaceri, cât și cifrele totale de afaceri din care este compusă, cu menționarea întreprinderilor de la care provin, împreună cu toate documentele care au stat la baza calculului.

(7) În termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea notificării, Consiliul Concurenței va confirma în scris părții/părților notificatoare sau reprezentanților acestora întrunirea condițiilor pentru ca notificarea să fie considerată valabil depusă.

(8) În termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea notificării, Consiliul Concurenței va putea solicita părții/părților notificatoare sau reprezentanților acestora completarea informațiilor transmise și/sau confirmarea caracterului exact și complet al acestora. Notificarea va fi considerată efectivă numai după completarea acesteia.

(9) Partea/părțile notificatoare sau reprezentanții acestora vor putea furniza și alte informații pe care le consideră utile pentru evaluarea operațiunii de concentrare economică.

(10) Notificarea devine efectivă la data la care a fost înregistrată la Consiliul Concurenței, cu excepția cazurilor în care se constată că informațiile cuprinse în ea sunt inexacte sau incomplete.

(11) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică notificată intră în sfera de aplicare a prezentei legi, acesta publică pe pagina sa web și în Monitorul Oficial al Republicii Moldova informația despre efectuarea notificării, menționând numele părților implicate, natura concentrării și sectoarele economice implicate, luând în considerare interesul legitim al întreprinderilor de protejare a secretelor comerciale.

Articolul 23. Investigarea și evaluarea concentrărilor economice

(1) Părțile care intenționează să depună o notificare pot solicita Consiliului Concurenței consultări prealabile pentru discutarea unor aspecte juridice sau practice esențiale privind concentrarea economică. În acest scop, părțile vor furniza Consiliului Concurenței, cu cel puțin 3 zile lucrătoare anterior datei stabilite pentru consultare, informații relevante privind concentrarea economică, cum ar fi: părțile implicate în concentrare, piețele pe care acestea activează, descrierea sumară a concentrării economice respective și a modalității de preluare a controlului.

(2) Investigarea operațiunilor de concentrare economică se va efectua conform prevederilor cap.VII.

(3) Sunt declarate incompatibile cu un mediu concurențial concentrările economice care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante.

(4) O concentrare economică care nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, este declarată compatibilă cu un mediu concurențial.

(5) Pentru stabilirea compatibilității cu un mediu concurențial, operațiunile de concentrare economică se evaluează în baza următoarelor criterii, cu condiția ca acestea să fie în beneficiul consumatorului și să nu reprezinte un obstacol în calea concurenței:

a) necesitatea de a menține și de a dezvolta concurența pe piața relevantă, ținând cont de structura tuturor piețelor vizate de concentrare și de concurența existentă sau potențială din partea întreprinderilor aflate pe teritoriul sau în afara Republicii Moldova;

b) poziția de piață deținută de către întreprinderile implicate, puterea lor economică și financiară;

c) alternativele disponibile pentru furnizori și utilizatori, accesul lor la piețe și la surse de aprovizionare, precum și orice bariere legale sau de altă natură la intrarea pe piață;

d) tendința cererii și a ofertei pentru produsele relevante;

e) interesele consumatorilor intermediari și ale celor finali;

f) evoluția progresului tehnic și economic.

(6) Concentrările economice susceptibile a ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia pot fi autorizate dacă părțile implicate în operațiunea de concentrare economică dovedesc îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) operațiunea de concentrare urmează a contribui la creșterea eficienței economice, la ameliorarea calității producției, distribuției sau progresului tehnic ori la creșterea competitivității la export;

b) efectele favorabile ale concentrării compensează efectele nefavorabile ale restrîngerii concurenței;

c) de avantaje rezultate profită într-o măsură rezonabilă și consumatorii.

(7) Modalitatea de aplicare a evaluării concentrărilor economice va fi stabilită în Regulamentul privind concentrările economice.

Articolul 24. Calcularea cifrei totale de afaceri

(1) În sensul prezentului capitol, cifra totală de afaceri cuprinde sumele obținute de întreprinderile implicate în anul anterior din vânzare de produse făcând parte din activitățile obișnuite ale întreprinderilor în cauză, după deducerea rabaturilor aplicate la vânzare și a taxei pe valoarea adăugată și a altor impozite direct legate de cifra de afaceri.

(2) Cifra de afaceri realizată pe teritoriul Republicii Moldova cuprinde produsele vândute întreprinderilor sau consumatorilor din Republica Moldova.

(3) Când o operațiune de concentrare economică are loc în modul prevăzut la art.20 alin.(2) lit.b) prin cumpărarea de elemente de active, cifra totală de afaceri este asimilată sumei aferente activelor ce constituie obiectul operațiunii. Dacă două sau mai multe operațiuni, în sensul prezentului alineat, au loc pe parcursul unei perioade de doi ani între aceleași persoane sau întreprinderi, aceste operațiuni sunt tratate ca fiind una și aceeași concentrare realizată la data încheierii ultimei operațiuni.

(4) Cifra totală de afaceri realizată de întreprinderile implicate se calculează prin adunarea cifrelor totale de afaceri ale:

a) întreprinderilor implicate;

b) întreprinderilor la care întreprinderea implicată, în mod direct sau indirect:

– deține peste jumătate din capital; sau

– are puterea de a exercita peste jumătate din drepturile de vot; sau

– are puterea de a numi peste jumătate din membrii consiliului societății, ai organului executiv sau ai organelor care reprezintă legal întreprinderile; sau

– are dreptul de a gestiona activitățile întreprinderilor;

c) întreprinderilor care dețin în întreprinderea implicată drepturile sau competențele specificate la

lit.b);

d) întreprinderilor în care o întreprindere menționată la lit.c) deține drepturile sau competențele specificate la lit.b);

e) întreprinderilor în care două sau mai multe întreprinderi menționate la lit.a)–d) dețin împreună drepturile sau competențele specificate la lit.b).

(5) Cifra totală de afaceri realizată de întreprinderile implicate nu include valoarea vânzărilor de produse intervenite între oricare dintre întreprinderile menționate la alin.(4).

(6) Dacă întreprinderile implicate în concentrarea economică dețin împreună drepturile sau competențele prevăzute la alin.(4) lit.b), la calcularea cifrei totale de afaceri a întreprinderilor implicate nu se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse intervenite între întreprinderea comună și fiecare dintre întreprinderile implicate sau orice altă întreprindere care are legături cu oricare dintre ele, în conformitate cu alin.(4) lit.b)–e), dar se ia în considerare cifra de afaceri rezultată din vânzările de produse intervenite între întreprinderea comună și orice întreprindere terțe. Cifra totală de afaceri astfel calculată se distribuie în mod egal între întreprinderile implicate.

Articolul 25. Competența Consiliului Concurenței în domeniul concentrărilor economice

(1) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării complete a unei operațiuni de concentrare economică, Consiliul Concurenței:

a) informează părțile notificatoare, printr-o scrisoare, despre faptul că operațiunea de concentrare economică notificată nu cade sub incidența prezentei legi; sau

b) adoptă în plen o decizie prin care declară operațiunea de concentrare economică notificată ca fiind compatibilă cu mediul concurențial, dacă constată că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi:

– nu există îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial;

– îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin modificarea de către părțile implicate a concentrării economice notificate.

Plenul Consiliului Concurenței poate stabili prin decizie condiții și obligații de natură să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial; sau

c) decide în plen inițierea unei investigații, dacă constată că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența prezentei legi și prezintă îndoieli grave privind compatibilitatea cu mediul concurențial, iar acestea nu au putut fi înlăturate potrivit prevederilor alin.(1) lit.b).

(2) Cu excepția cazurilor în care întreprinderile implicate demonstrează, convingând Plenul Consiliului Concurenței, că au renunțat la concentrarea economică, Plenul Consiliului Concurenței, în termen de 90 de zile lucrătoare de la inițierea investigației în privința operațiunilor de concentrare economică notificate și, după caz, în termen rezonabil în cazul investigației operațiunilor de concentrare economică nenotificate:

a) emite o decizie prin care declară operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, dacă operațiunea de concentrare economică ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art.23 alin.(3), ori, în cazurile prevăzute la art.20 alin.(3), dacă nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.6;

b) emite o decizie prin care declară operațiunea de concentrare economică compatibilă cu mediul concurențial, dacă operațiunea de concentrare economică nu ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piață sau pe o parte substanțială a acesteia, în special ca urmare a creării sau consolidării unei poziții dominante, potrivit prevederilor art.23 alin.(4), ori, în cazurile prevăzute la art.20 alin.(3), dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art.6. Se consideră că o decizie prin care se declară o concentrare ca fiind compatibilă include restricțiile direct legate și necesare punerii în aplicare a concentrării;

c) emite o decizie prin care declară operațiunea de concentrare economică compatibilă cu mediul concurențial, dacă constată că, în urma modificărilor efectuate de întreprinderile implicate, operațiunea

de concentrare economică notificată îndeplinește criteriul prevăzut la art.23 alin.(4) și, în cazurile menționate la art.20 alin.(3), criteriile prevăzute la art.6. Plenul Consiliului Concurenței are dreptul de a stabili, prin decizie, obligațiile și/sau condițiile necesare să asigure respectarea de către părțile implicate a angajamentelor pe care și le-au asumat în scopul realizării compatibilității concentrării cu mediul concurențial.

(3) Termenele prevăzute la alin.(1) și (2) se prelungesc în cazul în care părțile care fac notificarea înaintează o cerere în acest sens în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la inițierea procedurii. Părțile care fac notificarea pot înainta o singură cerere de prelungire. După inițierea procedurii, Plenul Consiliului Concurenței poate prelungi termenele prevăzute la alin.(1) și (2) cu acordul părților care au făcut notificarea. Durata totală a oricărei prelungiri sau a oricăror prelungiri efectuate nu poate depăși 20 de zile lucrătoare.

(4) Termenele prevăzute la alin.(1) și (2) se prelungesc cu 30 de zile lucrătoare în cazul în care întreprinderile implicate se oferă să își asume angajamente în temeiul alin.(1) sau (2) în vederea realizării compatibilității concentrării economice cu mediul concurențial.

(4¹) Termenul prevăzut la alin.(2) se suspendă:

a) de la data comunicării raportului de investigație părților implicate în concentrare economică până la data prezentării de către acestea a observațiilor asupra raportului de investigație sau, în cazul în care observațiile nu au fost prezentate în termenul stabilit, până la data expirării termenului stabilit pentru prezentarea observațiilor;

b) de la data solicitării de către părțile implicate în concentrare economică a audierii pe marginea raportului de investigație până la data desfășurării audierii. Consiliul Concurenței examinează solicitarea de audieri în termen de 3 zile lucrătoare.

(5) În cazul în care Plenul Consiliului Concurenței nu ia o decizie în termenele prevăzute la alin.(1) și (2), operațiunea de concentrare economică se consideră autorizată tacit.

(6) Dacă, din cauza unor împrejurări de care este responsabilă una dintre întreprinderile implicate în concentrare, Consiliul Concurenței a trebuit să solicite informații în temeiul art.54 sau să dispună o inspecție printr-un ordin adoptat în temeiul art.56, termenele prevăzute la alin.(1) și (2) din prezentul articol se suspendă și încep să curgă de la data la care părțile au furnizat Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate.

(7) Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să adopte, printr-o decizie, măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă în cazul în care o concentrare economică:

a) a fost pusă în aplicare cu încălcarea art.20 alin.(1) și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu mediul concurențial;

b) a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei sau a mai multor condiții incluse într-o decizie adoptată în conformitate cu alin.(1) lit.b) sau alin.(2) lit.c);

c) a fost deja pusă în aplicare și este declarată incompatibilă cu mediul concurențial.

(8) Consiliul Concurenței poate revoca actul administrativ emis în temeiul alin.(1) sau (2) în cazul în care:

a) actul administrativ se bazează pe informații incorecte pentru care este responsabilă una dintre întreprinderi ori informațiile au fost obținute prin fraudă; sau

b) întreprinderile implicate încalcă una sau mai multe obligații incluse în act.

(9) În cazurile menționate la alin.(8), Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să adopte un act în conformitate cu alin.(1) fără a avea obligația de a respecta termenul prevăzut la alin.(1).

Articolul 25¹. Evaluarea concentrărilor economice în domeniul mass-mediei

(1) Actele legislative speciale în domeniul mass-mediei pot prevedea praguri privind notificarea concentrărilor economice, altele decât pragurile specificate la art.22 alin.(1).

(2) Actele legislative speciale în domeniul mass-mediei pot prevedea cote de piață ce prezumă existența poziției dominante, altele decât cota stabilită la art.10 alin.(4).

(3) Consiliul Audiovizualului va prezenta anual, până la data de 1 martie, Consiliului Concurenței un

raport privind beneficiarii efectivi în domeniul audiovizualului, cu anexarea copiilor de pe documentele relevante deținute.

(4) Consiliul Audiovizualului va sesiza Consiliul Concurenței cu privire la fapte constatate cu semne de concentrare economică în domeniul audiovizualului și îi va pune la dispoziție toate informațiile relevante deținute.

Articolul 26. Restabilirea situației anterioare

(1) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică a fost deja pusă în aplicare și că ea a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial, acesta este în drept:

a) să solicite întreprinderilor implicate să dizolve concentrarea, în special prin dizolvarea fuziunii sau prin cesionarea tuturor acțiunilor (părților sociale) sau activelor dobândite, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării;

b) să intenteze o acțiune în instanța de judecată privind dizolvarea concentrării.

(2) În cazul în care prin dizolvarea concentrării nu este posibilă restabilirea situației existente anterior punerii în aplicare a concentrării, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să adopte orice altă măsură adecvată pentru a restabili, în măsura posibilului, situația anterioară.

(3) Consiliul Concurenței poate acționa potrivit alin.(1) și (2) din prezentul articol și atunci când constată că o concentrare economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art.25 alin.(2) lit.c), prin care s-a stabilit că, în cazul absenței condiției, concentrarea ar îndeplini criteriul prevăzut la art.23 alin.(3) sau, în cazurile prevăzute la art.20 alin.(3), nu ar îndeplini criteriile prevăzute la art.6.

(4) În cazurile care intră sub incidența alin.(1) lit.a) din prezentul articol, măsurile prevăzute la alin.(1) pot fi impuse fie printr-o decizie adoptată în temeiul art.25 alin.(2) lit.a), fie printr-o decizie separată.

Articolul 27. Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică

(1) Prin prezenta lege se instituie taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică.

(2) Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică se stabilește în mărime de 0,1% din cifra totală de afaceri realizată cumulată pe teritoriul Republicii Moldova de către întreprinderile implicate în concentrarea economică. Taxa de examinare se calculează pe baza cifrei totale de afaceri realizate în anul anterior notificării operațiunii de concentrare economică și nu poate depăși 150000 de lei.

(3) Sunt obligate să achite taxa de examinare persoana, întreprinderea sau întreprinderile care au înaintat Consiliului Concurenței o notificare a unei operațiuni de concentrare economică.

(4) Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică se administrează de Consiliul Concurenței prin intermediul unui cont trezorerial. Taxa de examinare se achită pe contul trezorerial al Consiliului Concurenței și se depozitează până la adoptarea în plen a deciziei în temeiul art.25. Soldurile contului trezorerial de administrare a taxei de examinare a notificării rămân în gestiunea Consiliului Concurenței pentru perioada următoare.

(5) Taxa de examinare a notificării privind concentrarea economică se restituie persoanelor și/sau întreprinderilor care au înaintat Consiliului Concurenței notificarea operațiunii de concentrare economică dacă operațiunea nu cade sub incidența prezentei legi sau partea a renunțat la concentrarea economică notificată până la inițierea investigației în temeiul art.25 alin.(1) lit.c). După adoptarea de către Plenul Consiliului Concurenței a deciziei în temeiul art.25 asupra notificării concentrării economice, taxa de examinare se încasează în contul trezorerial al Consiliului Concurenței de administrare a acestei taxe.

(6) Din momentul informării părților în temeiul art.25 alin.(1) lit.a) sau al informării Consiliului Concurenței despre renunțarea la concentrare în termenul stabilit la alin.(5), Consiliul Concurenței, în termen de 30 de zile, restituie mijloacele bănești achitate pentru examinarea notificării.

(7) Taxa de examinare încasată de către Consiliul Concurenței în urma adoptării în plen a deciziei în temeiul art.25 asupra notificării concentrării economice constituie venit al Consiliului Concurenței și este trecută în contul veniturilor anului de gestiune.

(8) Consiliul Concurenței poate utiliza venitul obținut din taxa de examinare a notificărilor privind concentrarea economică pentru expertize, studii de piață, pregătirea profesională a personalului Consiliului Concurenței, obținerea accesului la baze de date sau pentru abonarea la ediții periodice de specialitate necesare activității Consiliului Concurenței.

Capitolul V

DETERMINAREA PIETEI RELEVANTE

Articolul 28. Piața relevantă și concurența

(1) Examinarea problemelor concurențiale și evaluarea unei cauze de concurență se efectuează în cadrul pieței relevante.

(2) Determinarea pieței relevante este necesară în special pentru:

a) evaluarea concentrărilor economice și analiza modificărilor structurale care afectează cererea sau oferta unui produs pentru împiedicarea creării sau consolidării poziției dominante și pentru prevenirea restrângerii semnificative a concurenței;

b) investigarea și constatarea abuzurilor de poziție dominantă;

c) stabilirea existenței unor restricții semnificative ale concurenței, analiza efectelor restrictive ale unui acord sau verificarea îndeplinirii condiției prevăzute la art.6 alin.(1) lit.d);

d) evaluarea compatibilității cu mediul concurențial normal a ajutorului de stat.

(3) Determinarea pieței relevante reprezintă un instrument de identificare și de definire a cadrului în care se exercită concurența. În funcție de natura problemei concurențiale, dimensiunile pieței relevante pot fi diferite.

(4) Scopul principal al determinării pieței relevante rezidă în identificarea constrângerilor concurențiale cu care se confruntă sistematic întreprinderile în cauză.

(5) În sensul prezentului capitol, întreprinderile în cauză sunt: părțile care participă la concentrarea economică, în cazul unei concentrări economice; întreprinderile care fac obiectul investigației sau, după caz, autorul plângerii, în cazul investigațiilor efectuate în temeiul prevederilor cap. II secțiunea a 2-a; părțile acordului, în cazul investigațiilor efectuate în temeiul prevederilor cap. II secțiunea 1.

(6) Determinarea pieței relevante, atât la nivelul produselor, cât și la nivel geografic, trebuie să permită identificarea concurenților existenți și potențiali ai întreprinderilor în cauză care sunt capabili să condiționeze comportamentul respectivelor întreprinderi și să le împiedice să acționeze independent de presiunile unei concurențe.

(7) Perioada de timp a analizei pieței relevante se determină în funcție de obiectul investigației și de particularitățile pieței relevante.

(8) Principiile fundamentale de determinare a pieței relevante țin de constrângerile concurențiale și sunt următoarele: substituibilitatea la nivelul cererii, substituibilitatea la nivelul ofertei și concurența potențială.

(9) În cazul de cartel realizat prin trucarea ofertelor în cadrul licitațiilor sau al oricăror alte forme de concurs de oferte, este considerată ca piață relevantă a produsului obiectul acestor proceduri.

Articolul 29. Procedura de determinare a pieței relevante

(1) Criteriile și elementele probatorii utilizate pentru determinarea pieței relevante a produsului sunt diferite, în funcție de caracteristicile și de specificul ramurii economiei naționale și al produselor analizate.

(2) La determinarea pieței relevante a produsului se vor utiliza elemente probatorii suficiente pentru a ajunge la o concluzie privind dimensiunile pieței, în scopul rezolvării problemei concurențiale aferente unui caz concret, precum și a altor sarcini nominalizate la art.28 alin.(2).

(3) În procesul de determinare a pieței relevante a produsului, în baza informațiilor preliminare disponibile sau a informațiilor comunicate de întreprinderile în cauză, se decide dacă produsele aparțin aceleiași piețe a produsului.

(4) În caz de necesitate, ulterior vor fi luate în considerare și alte elemente probatorii decât cele indicate la alin.(3) care permit evaluarea măsurii în care substituția între produse ar putea avea loc. În

unele cazuri anumite elemente de fapt pot fi decisive, în timp ce în alte cazuri aceleași elemente de fapt ar putea fi irelevante.

(5) Modul de abordare a informațiilor este unul deschis, care are scopul de a exploata eficace toate informațiile posibile ce ar putea fi utile la evaluarea cazurilor individuale. Nu se utilizează o ierarhie strictă a diferitelor surse de informații sau a diferitelor tipuri de elemente de fapt pentru stabilirea existenței substituibilității.

(6) În funcție de fiecare caz, când nu se pun probleme de concurență, nu este necesar să se delimiteze definitiv piața relevantă a produsului sau să se determine dacă aceasta include ori nu produse suplimentare.

(7) Procesul de determinare a pieței geografice relevante constă în selectarea și sistematizarea informațiilor care contribuie la identificarea obstacolelor și a barierelor ce izolează întreprinderile situate într-o anumită zonă de presiunea concurențială a întreprinderilor situate în afara acestei zone, astfel încât să se clarifice cu precizie gradul de interpenetrare a piețelor la nivel național.

(8) Atunci când o determinare precisă a pieței relevante este considerată necesară, vor fi contactați, după caz, pentru prezentarea informației în formă verbală și/sau scrisă:

a) clienții principali și întreprinderile principale din sectorul respectiv pentru comunicări asupra limitelor pieței relevante a produsului și ale pieței geografice relevante și pentru a obține elemente de fapt, în scopul de a ajunge la o concluzie privind definirea pieței relevante;

b) asocierile profesionale competente și întreprinderile care activează pe piață în amonte sau în aval pentru a defini, în măsura în care acest lucru este necesar, piețe relevante ale produsului și piețe geografice relevante distincte pentru diferite niveluri de producție sau de distribuție a produselor în cauză;

c) întreprinderile în cauză referitor la prezentarea informațiilor suplimentare.

Articolul 30. Elemente probatorii pentru determinarea pieței relevante

(1) Pentru evaluarea substituibilității între produse se utilizează, după caz, următoarele categorii de elemente probatorii:

a) informații referitoare la utilizarea dată produselor, substituibilitatea funcțională sau caracteristicile similare. Utilizarea dată produselor, substituibilitatea funcțională sau caracteristicile similare pot, într-o primă etapă, să limiteze sfera cercetărilor privind eventualele produse substituibile. În cazul în care probele respective nu sunt suficiente, se vor lua în considerare alte categorii de elemente;

b) informații despre prețuri, despre capacitatea de reacție a clienților la creșterea permanentă și semnificativă a prețurilor. Se consideră semnificativă creșterea prețurilor cu 10%;

c) rezultate obținute în urma aplicării diferitelor abordări statistice și/sau econometrice;

d) elemente privind substituția în trecutul apropiat;

e) puncte de vedere argumentate ale principalilor consumatori și concurenți asupra limitelor pieței relevante a produsului;

f) preferințe ale consumatorilor finali, opinii exprimate de comercianții cu amănuntul, studii de piață prezentate de părți și de concurenții lor, anchete cu privire la obiceiurile de consum și la comportamentele de cumpărare ale consumatorilor;

g) informații referitoare la barierele și la costurile aferente unui transfer al cererii către produsele potențial substituibile;

h) informații referitoare la diferite categorii de clienți și la discriminare prin preț;

i) rezultate obținute în urma aplicării diferitelor teste cantitative, sondaje concepute pentru delimitarea piețelor relevante.

(2) Pentru determinarea dimensiunii geografice se utilizează, în caz de necesitate, următoarele categorii de elemente probatorii:

a) informații referitoare la reorientarea comenzilor în trecut către alte zone;

b) natura cererii (preferințele consumatorilor, necesitatea unei prezențe locale) pentru produsul relevant;

c) puncte de vedere argumentate ale principalilor consumatori și concurenți asupra limitelor pieței

geografice relevante;

d) localizare a comportamentului de cumpărare al consumatorilor. Când consumatorii se aprovizionează prin licitații ai căror ofertanți sunt întreprinderi situate pe teritoriul Republicii Moldova, se consideră că piața geografică relevantă este teritoriul Republicii Moldova;

e) fluxuri comerciale;

f) bariere și costuri de transfer aferente reorientării comenzilor către întreprinderi situate în alte zone.

(3) Pe baza elementelor de probațiune colectate se definește piața geografică relevantă, a cărei sferă ar putea varia de la dimensiuni locale la dimensiuni mondiale.

(4) Determinări diferite ale pieței relevante ar putea rezulta în cazul în care:

a) eventualele constrângeri asupra substituției sunt impuse de condițiile de pe piețele conexe;

b) compatibilitatea cu produsul primar este importantă;

c) este dificil de identificat produsele secundare, precum și existența unor prețuri ridicate și a unui ciclu de viață lung al produselor primare;

d) substituția între produsele secundare este semnificativă;

e) caracteristicile produselor primare fac posibile reacții rapide și obiective ale consumatorilor la creșterile prețurilor relative ale produselor secundare;

f) există lanțuri de substituție coroborate cu elemente legate de interdependența la nivelul prețurilor la limitele lanțurilor de substituție. Nivelurile de preț la limitele lanțurilor trebuie să fie de aceeași dimensiune.

Articolul 31. Calcularea cotelor de piață

(1) Determinarea pieței relevante permite identificarea furnizorilor și a consumatorilor care acționează pe piața respectivă.

(2) Mărimea totală a pieței și cotele de piață deținute pot fi cunoscute consultând surse de informație cum ar fi previziunile întreprinderilor sau studiile comandate întreprinderilor de consultanță și/sau asocierilor profesionale competente, rapoartele financiare și statistice, informațiile de la autoritățile vamale, de la autoritățile de reglementare etc. În absența unor astfel de surse de informație sau atunci când previziunile disponibile nu sunt fiabile, Consiliul Concurenței solicită, de obicei, fiecărui furnizor de pe piața relevantă să îi comunice propria cifră de afaceri, astfel încât să poată calcula mărimea totală a pieței și cotele de piață deținute.

(3) Vânzările sunt punctul de referință pentru calculul cotelor de piață. În funcție de specificul produselor sau de industria în cauză, există și alte repere care pot oferi informații utile, cum ar fi, în special, numărul de clienți, volumul de trafic, capacitatea instalată, numărul întreprinderilor în oferta de pe piață, unitățile de flote în domeniul aerospațial sau rezervele deținute în cazul anumitor sectoare.

(4) În cazul cartelurilor realizate prin trucarea ofertelor în cadrul licitațiilor sau al oricăror alte forme de concurs de oferte, nu se calculează cota de piață, concurența realizându-se în cadrul procedurilor respective.

Capitolul VI

CONSILIUL CONCURENȚEI

Articolul 32. Prevederi generale privind Consiliul Concurenței

(1) Consiliul Concurenței este o autoritate publică autonomă, independentă și imparțială față de alte autorități, responsabilă față de Parlament, asigurând aplicarea și respectarea legislației ce vizează:

a) domeniul concurenței;

b) domeniul ajutorului de stat reglementat de [Legea nr.139/2012](#) cu privire la ajutorul de stat;

c) domeniul publicității comerciale sub aspectul asigurării drepturilor și intereselor întreprinderilor reglementat de [Legea nr.62/2022](#) cu privire la publicitate;

d) domeniul de reglementare a serviciilor de transport feroviar conform atribuțiilor stabilite de [Codul transportului feroviar nr.19/2022](#);

e) domeniul practicilor comerciale neloiale în limitele atribuțiilor stabilite de [Legea nr.231/2010](#) cu

privire la comerțul interior.

(2) Consiliul Concurenței este investit cu putere de decizie, de reglementare, de interdicție, de intervenție, de inspecție și de sancționare, în limitele stabilite de legislație.

(2¹) Consiliul Concurenței este asigurat cu personal înalt calificat în număr suficient și cu suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice care sunt necesare pentru îndeplinirea cu eficacitate a sarcinilor și pentru exercitarea eficientă a atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Consiliul Concurenței este persoană juridică, cu bilanț propriu, dispune de ștampilă cu imaginea Steimei de Stat și cu denumirea sa. Sediul central al Consiliului Concurenței este în municipiul Chișinău. În funcție de necesități, acesta își poate deschide subdiviziuni în teritoriu.

(4) Activitatea Consiliului Concurenței se exercită pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 33. Activitatea Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței activează potrivit prevederilor [Constituției](#), ale prezentei legi, ale altor acte normative și este independent în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) Organizarea și activitatea Consiliului Concurenței se bazează pe principiile autonomiei, independenței și colegialității.

(3) În scopul garantării independenței Consiliului Concurenței în aplicarea prevederilor prezentei legi, acesta își duce la îndeplinire sarcinile și își exercită atribuțiile în mod imparțial și în interesul asigurării eficiente și uniforme a aplicării dispozițiilor legii, sub rezerva cerințelor de proporționalitate în materie de răspundere.

(4) Membrii Plenului Consiliului Concurenței și angajații Consiliului Concurenței, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege:

a) nu sunt supuși intervențiilor politice și altor influențe din exterior;

b) nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei autorități publice sau întreprinderi în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea atribuțiilor lor de aplicare a legii, fără a aduce atingere dreptului Parlamentului și Guvernului de a adopta/aproba norme de politică generală care nu sunt legate de investigații utile de cunoaștere a pieței sau proceduri specifice de aplicare a legii.

(5) Consiliul Concurenței întocmește anual un raport privind activitatea sa. Raportul respectiv se aprobă de către Plenul Consiliului Concurenței și se remite Parlamentului până la data de 1 iunie. Raportul se prezintă Parlamentului în ședință plenară de către președintele Consiliului Concurenței.

(6) Raportul privind activitatea Consiliului Concurenței conține:

a) raportul financiar anual și, după caz, raportul auditului de performanță;

b) informații despre activitățile Consiliului Concurenței în realizarea atribuțiilor stabilite de prezenta lege;

c) informații despre direcțiile prioritare de activitate ale Consiliului Concurenței pentru anul următor;

d) informații despre numiri și destituiri ale membrilor Plenului Consiliului Concurenței;

e) informații despre volumul resurselor alocate și orice modificare cu privire la acest volum în comparație cu anii precedenți;

f) alte informații stabilite de Consiliul Concurenței.

Articolul 33¹. Conflictul de interese

(1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, membrii Plenului și angajații Consiliului Concurenței sunt obligați să respecte regimul juridic al restricțiilor și limitărilor prevăzute de [Legea integrității nr.82/2017](#), de [Legea nr.133/2016](#) privind declararea averii și a intereselor personale și de [Legea nr.325/2013](#) privind evaluarea integrității instituționale.

(2) La expirarea mandatului sau în caz de demisie a membrilor Plenului Consiliului Concurenței, aceștia primesc o indemnizație unică egală cu 10 salarii medii pe economie.

(3) Indemnizația specificată la alin.(2) nu se acordă dacă membrul Plenului Consiliului Concurenței a activat în funcția respectivă mai puțin de 2 ani sau a fost eliberat din funcție pentru motive imputabile acestuia, indicate în hotărârea de Parlament, precum și în cazul reîncadrării în câmpul muncii pe parcursul perioadei de 1 an după demisie sau eliberare din funcție.

Articolul 34. Colaborarea Consiliului Concurenței cu alte autorități

(1) În exercitarea atribuțiilor, Consiliul Concurenței conlucrează cu autoritățile publice în vederea realizării prevederilor legislației concurențiale, a publicității comerciale, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiale, în limitele competenței sale.

(2) Autoritățile administrației publice transmit Consiliului Concurenței spre avizare proiectele de acte normative care au sau pot avea impact anticoncurențial.

(3) În cazul în care constată pe piețele reglementate fapte ce pot fi calificate ca practici anticoncurențiale, Consiliul Concurenței solicită opinia autorității de reglementare competente asupra acestor fapte. Opinia trebuie prezentată în termenul stabilit de Consiliul Concurenței.

(4) Dacă, în exercitarea atribuțiilor, autoritățile de reglementare și alte autorități ale administrației publice constată, din oficiu sau la cerere, semne ale încălcării prezentei legi, acestea vor sesiza Consiliul Concurenței cu privire la cazul respectiv și îi vor pune la dispoziție toate informațiile relevante deținute.

(5) Colaborarea dintre Consiliul Concurenței și alte autorități de reglementare se efectuează conform delimitării de funcții și atribuții date prin lege pe baza următorului principiu: organele de reglementare acționează ex ante (anterior) în sectorul reglementat, iar Consiliul Concurenței acționează ex post (ulterior) pentru asigurarea concurenței, aplicând legislația concurențială asupra tuturor relațiilor din economia națională ce cad sub incidența prezentei legi.

(6) Consiliul Concurenței este în drept să colaboreze cu organismele de specialitate internaționale corespunzătoare.

Articolul 35. Structura Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței este constituit din Plenul Consiliului Concurenței și Aparatul executiv al Consiliului Concurenței.

(2) Plenul Consiliului Concurenței este un organ colegial decizional compus din 5 membri, inclusiv un președinte și doi vicepreședinți, care sunt, respectiv, președinte și vicepreședinți ai Consiliului Concurenței. Membrii Plenului Consiliului Concurenței exercită funcții de demnitate publică.

(3) Aparatul executiv al Consiliului Concurenței este compus din subdiviziuni specializate și operaționale și, după caz, subdiviziuni teritoriale. Personalul Aparatului executiv al Consiliului Concurenței include funcționari publici, care cad sub incidența [Legii nr.158/2008](#) cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, și personal de deservire tehnică, ale cărui drepturi și obligații sunt reglementate de legislația muncii.

(4) Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței se aprobă de Plenul Consiliului Concurenței.

(5) În scopul exercitării eficiente a atribuțiilor prevăzute de lege și menținerii personalului calificat al Consiliului Concurenței, salarizarea se reexaminează anual în funcție de condițiile economice din țară și de posibilitățile bugetului public național, cel puțin la nivelul prognozat al ratei inflației.

(6) Consiliul Concurenței asigură formarea inițială și instruirea profesională continuă a personalului și, în acest scop, dispune de resurse financiare și tehnice suficiente.

Articolul 36. Finanțarea Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței se finanțează de la bugetul de stat în limita alocațiilor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală, inclusiv din veniturile obținute din:

- a) taxa de examinare a notificărilor privind concentrările economice prevăzută la art.27;
- b) încasări din serviciile prestate contra plată;
- c) alte venituri prevăzute de legislație.

(2) În vederea aplicării eficiente a prezentei legi, Guvernul alocă fondurile bugetare adecvate solicitate de Consiliul Concurenței pentru exercitarea în mod corespunzător, în condiții de independență, a atribuțiilor sale. Bugetul alocat Consiliului Concurenței cuprinde resurse necesare, adecvate pentru asigurarea numărului optim de personal calificat, pregătirea profesională, salarizarea, stimularea și acordarea garanțiilor sociale, pentru dotarea tehnică și logistică, pentru întreținerea aparatului central și

a subdiviziunilor teritoriale și pentru alte activități aferente desfășurării activității sale.

(3) Bugetul Consiliului Concurenței se elaborează, se aprobă și se administrează conform principiilor, regulilor și procedurilor prevăzute de [Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014](#).

(4) Structura organizatorică și efectivul-limită de personal ale Consiliului Concurenței se aprobă de Parlament, la propunerea motivată a președintelui Consiliului Concurenței.

(5) Consiliul Concurenței dispune de independența necesară în cheltuirea bugetului alocat în scopul îndeplinirii sarcinilor încredințate, fără a aduce atingere normelor și procedurilor bugetare naționale.

(6) Sumele ce reprezintă amenzi sau alte sancțiuni aplicate de Consiliul Concurenței se fac venit la bugetul de stat, în condițiile legii.

Articolul 37. Evidența contabilă și auditul activității Consiliului Concurenței

(1) Consiliul Concurenței asigură înregistrarea contabilă a tuturor mijloacelor financiare încasate și alocate, autorizarea corespunzătoare a plăților din contul acestor mijloace financiare și controlul adecvat asupra patrimoniului Consiliului Concurenței.

(2) Anual, după efectuarea auditului intern al Consiliului Concurenței prin care sunt evaluate procesele de activitate, se raportează Plenului Consiliului Concurenței asupra suficienței și eficienței sistemelor de control intern managerial și de contabilitate.

(3) Auditul de performanță se efectuează de către Curtea de Conturi.

Articolul 38. Responsabilități

(1) În exercițiul funcției, membrii Plenului și angajații Consiliului Concurenței exclud orice interes personal care ar putea influența îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Aceștia se abțin de la orice acțiune incompatibilă cu îndeplinirea obligațiilor lor și/sau cu îndeplinirea atribuțiilor de aplicare a legii de natură să conducă la un conflict de interese.

(2) Angajații Consiliului Concurenței nu pot desfășura alte activități remunerate, cu excepția activităților didactice, științifice, de creație sau activității remunerate în cadrul organizațiilor internaționale în legătură cu activitatea Consiliului Concurenței.

(3) Membrii Plenului Consiliului Concurenței și angajații Consiliului Concurenței respectă strict regimul juridic al conflictului de interese prevăzut de legislația cu privire la conflictul de interese, precum și prevederile art.7 alin.(2) din [Legea nr.325 din 23 decembrie 2013](#) privind evaluarea integrității instituționale.

(4) Membrii Plenului Consiliului Concurenței, angajații Consiliului Concurenței și experții antrenați de Consiliul Concurenței sunt obligați să păstreze confidențialitatea informației ce constituie secret ocrotit de lege și a altei informații confidențiale la care au acces în legătură cu exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.

(5) Informațiile confidențiale colectate în procesul aplicării prezentei legi se utilizează de Consiliul Concurenței doar în scopul pentru care au fost obținute și nu pot fi divulgate decât cu consimțământul, exprimat într-o formă explicită, al persoanei de la care au fost obținute sau la cererea instanței de judecată ori a altor organe competente, dacă acest fapt este prevăzut de lege.

(6) Pentru divulgarea informației ce constituie secret ocrotit de lege, membrii Plenului Consiliului Concurenței, angajații Consiliului Concurenței și experții antrenați de acesta poartă răspundere civilă, contravențională sau penală, după caz.

(7) Opinia oficială a Consiliului Concurenței este exprimată de președintele Consiliului Concurenței sau de vicepreședintele împuternicit în acest sens. Un angajat al Consiliului Concurenței poate exprima opinia oficială a Consiliului Concurenței numai dacă este împuternicit în acest sens.

Articolul 39. Atribuțiile Consiliului Concurenței

Consiliul Concurenței are următoarele atribuții principale:

a) promovează cultura concurențială;

- b) elaborează actele normative necesare pentru implementarea legislației concurențiale, a publicității, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiiale, în limitele atribuțiilor sale;
- c) avizează proiectele de acte normative ce pot avea impact anticoncurențial;
- d) sesizează organele competente privind incompatibilitatea actelor normative cu legislația concurențială, a publicității, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiiale, în limitele atribuțiilor sale;
- e) investighează practicile anticoncurențiale, concurența neloială și alte încălcări ale legislației concurențiale, în limitele atribuțiilor sale;
- f) examinează și constată încălcări ale [Legii nr.62/2022](#) cu privire la publicitate ce vizează publicitatea comercială în cazul în care sunt afectate drepturile întreprinderilor;
- g) realizează atribuții de reglementare a transportului feroviar în condițiile [Codului transportului feroviar nr.19/2022](#);
- h) examinează plângerile și constată practicile comerciale neloiiale în limitele atribuțiilor stabilite de [Legea nr.231/2010](#) cu privire la comerțul interior;
- i) sesizează organele de urmărire penală sau alte organe competente asupra posibilelor fapte de încălcare a legislației;
- j) adoptă decizii prevăzute de lege pentru cazurile de concentrări economice;
- k) autorizează, monitorizează și raportează ajutorul de stat;
- l) înaintează în instanța de judecată acțiuni privind cazurile ce țin de atribuțiile sale;
- m) realizează alte atribuții în conformitate cu legislația.

Articolul 39¹. Investigații utile de cunoaștere a pieței și analiza unor sectoare economice

(1) În scopul studierii anumitor piețe și identificării problemelor de concurență, Consiliul Concurenței poate desfășura investigații utile de cunoaștere a pieței sau analize ale unor sectoare economice.

(2) Informațiile obținute în cadrul investigațiilor utile de cunoaștere a pieței sau analizelor sectoarelor economice, dacă prezintă semne de încălcare a legislației concurențiale, pot servi drept temei de inițiere a investigației concurențiale din oficiu. Rezultatele investigației utile de cunoaștere a pieței sunt publicate pe pagina web oficială a Consiliului Concurenței.

(3) Neprezentarea informației, prezentarea informației neautentice sau incomplete către Consiliul Concurenței de către întreprinderi, asocieri de întreprinderi, autorități publice sau persoane fizice, care a fost solicitată în scopul efectuării investigațiilor utile sau analizelor unor sectoare economice, se sancționează în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Articolul 40. Atribuțiile președintelui Consiliului Concurenței

(1) Președintele Consiliului Concurenței:

- a) poartă răspundere în fața Parlamentului pentru îndeplinirea de către Consiliul Concurenței a atribuțiilor acestuia, în limitele prevăzute de prezenta lege;
- b) reprezintă Consiliul Concurenței în relațiile cu autoritățile publice, persoanele fizice și juridice, instanțele de judecată, precum și cu organismele internaționale de specialitate respective;
- c) convoacă ședințele Plenului Consiliului Concurenței, le prezidează și monitorizează îndeplinirea deciziilor adoptate;
- d) aprobă ordinea de zi a ședințelor Plenului Consiliului Concurenței;
- e) repartizează atribuții vicepreședinților și membrilor Plenului Consiliului Concurenței, confirmate prin hotărâre a Plenului Consiliului Concurenței;
- f) organizează activitatea Consiliului Concurenței;
- g) organizează și desfășoară concursuri pentru ocuparea funcțiilor vacante;
- h) numește în funcție, încheie, modifică, suspendă și desface contractele individuale de muncă cu angajații Consiliului Concurenței, în conformitate cu legislația. În caz de necesitate, aplică angajaților sancțiuni disciplinare;

- i) asigură pregătirea și instruirea profesională a angajaților Consiliului Concurenței;
- j) semnează ordinele, delegațiile, acțiunile în judecată, corespondența;
- k) semnează actele administrative, avizele, rapoartele Consiliului Concurenței;
- k¹) organizează și implementează sistemul de control intern managerial și poartă răspundere managerială pentru administrarea bugetului și a patrimoniului public aflat în gestiune;

l) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(2) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, atribuțiile acestuia sunt exercitate de vicepreședintele desemnat al Consiliului Concurenței.

(3) Președintele Consiliului Concurenței este în drept să acorde împuterniciri oricărui membru al Plenului Consiliului Concurenței, angajaților Consiliului Concurenței, urmând să specifice expres împuternicirile delegate și durata exercitării acestora.

Articolul 41. Atribuțiile Plenului Consiliului Concurenței

(1) Plenul Consiliului Concurenței are următoarele atribuții:

- a) exercită conducerea Consiliului Concurenței în conformitate cu legislația;
- b) aprobă limita numărului de unități de personal și schema de încadrare a Consiliului Concurenței, care ulterior se prezintă spre aprobare Parlamentului;
- c) dispune elaborarea și adoptă acte normative necesare executării legislației concurențiale, a publicității comerciale, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiiale, în limitele competenței sale;
- d) emite avize pentru proiectele de acte normative care reglementează activitatea economică și pot avea impact anticoncurențial sau propune modificarea actelor normative care au sau pot avea un impact anticoncurențial;
- e) sesizează organele competente privind incompatibilitatea actelor normative cu legislația concurențială, a publicității comerciale, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiiale, în limitele competenței sale;
- f) ia decizii de respingere a plângerii privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale;
- g) dispune inițierea, conexarea, separarea, disjungerea sau redeschiderea investigațiilor privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale;
- h) examinează rapoarte de investigație, formulează observații cu privire la acestea și, după caz, dispune investigarea suplimentară și alte măsuri ce se impun, în limitele competenței sale;
- i) examinează propunerile de redeschidere a investigației sau de revocare ori de anulare a actelor administrative, în cazurile prevăzute de lege;
- j) dispune aplicarea de măsuri interimare, în condițiile prevăzute de lege;
- k) dispune asupra oportunității/inoportunității inițierii discuțiilor privind angajamentele propuse de întreprinderi și, după caz, ia decizii privind acceptarea/respingerea angajamentelor propuse de întreprinderi;
- l) ia decizii de constatare a încălcării legislației concurențiale, după caz, de impunere a măsurilor corective, de aplicare a politicii de clemență, de aplicare a sancțiunilor sau de încetare a investigației ori alte decizii prevăzute de prezenta lege în urma investigațiilor efectuate, în limitele competenței sale;
- m) dispune acceptarea propunerilor părților de soluționare pe cale amiabilă a cazurilor de concurență neloiială și încetarea investigației;
- n) dispune retragerea beneficiului exceptării de la prevederile art.5, stabilit prin regulamentul adoptat de Plen pentru unele categorii de acorduri, dacă constată că acestea nu mai îndeplinesc prevederile art.6 alin.(1);
- o) ia decizii de refuz, de autorizare și de autorizare condiționată a concentrărilor economice sau de revocare a unei decizii adoptate în conformitate cu art.25;
- p) ia decizii de constatare a faptului că măsura notificată nu constituie ajutor de stat, decizii de autorizare a ajutorului de stat, de autorizare condiționată, de incompatibilitate, de interdicere a ajutorului de stat și de recuperare a ajutorului utilizat abuziv sau ilegal;
- q) asigură aplicarea și executarea eficientă a deciziilor proprii;

- r) dispune inițierea, din oficiu, a investigației utile de cunoaștere a pieței;
- s) urmărește aplicarea legislației concurențiale, a publicității comerciale, de reglementare a transportului feroviar, precum și din domeniul practicilor comerciale neloiale, în limitele competenței sale;
- t) face recomandări Guvernului și autorităților publice, în diverse sectoare economice, pentru adoptarea de măsuri care să faciliteze dezvoltarea concurenței și prevenirea restrângerii semnificative a concurenței;
- u) aprobă raportul anual de activitate al Consiliului Concurenței și alte rapoarte prevăzute de lege, care se publică pe pagina web oficială a acestuia;
- v) ia decizii de modificare sau anulare a propriilor acte administrative, avize și rapoarte emise în îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din prezenta lege sau din alte acte normative;
- w) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Plenul Consiliului Concurenței poate, la cerere sau din oficiu, să redeschidă procedura în cazul în care:

- a) intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia;
- b) întreprinderile acționează contrar angajamentelor asumate și acceptate prin decizia Plenului;
- c) decizia a fost fundamentată pe informații furnizate care sunt incomplete, inexacte sau care induc în eroare.

(3) Plenul Consiliului Concurenței, în cazul în care nu este necesară adoptarea unei hotărâri, dispoziții, decizii sau prescripții, poate pune în discuție în ședință și soluționa unele chestiuni ce țin de exercitarea atribuțiilor sale, prin consemnarea înscririlor protocolare în procesul-verbal al ședinței Plenului.

Articolul 42. Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței. Incompatibilități și restricții

(1) Membrii Plenului Consiliului Concurenței, inclusiv președintele, sunt numiți în funcție prin hotărâre a Parlamentului, la propunerea Președintelui Parlamentului, cu avizul comisiei parlamentare de profil.

(2) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu reprezintă autoritatea care i-a numit și sunt independenți în luarea deciziilor.

(3) Durata mandatului membrilor Plenului Consiliului Concurenței este de 5 ani. Fiecare membru al Plenului Consiliului Concurenței are dreptul la două mandate consecutive.

(4) Mandatele membrilor Plenului Consiliului Concurenței încep la data intrării în vigoare a hotărârii respective a Parlamentului și încetează la expirarea termenului prevăzut la alin.(3) din prezentul articol, cu excepția încetării calității de membru în condițiile art.44.

(5) În funcția de membru al Plenului Consiliului Concurenței poate fi numită persoana care deține cetățenia Republicii Moldova, are studii superioare, competență profesională, o bună reputație, nu are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate, nu are în ultimii 5 ani, în cazierul privind integritatea profesională, înscrieri cu privire la rezultatul negativ al testului de integritate profesională pentru încălcarea obligației prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din [Legea nr.325 din 23 decembrie 2013](#) privind evaluarea integrității instituționale și are și vechime în muncă de cel puțin 10 ani în activități din domeniul: economic, al concurenței sau juridic.

(6) Președintele Consiliului Concurenței trebuie să fi îndeplinit o funcție de conducere, în care a făcut dovada competenței sale profesionale și manageriale.

(7) Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activități remunerate, profesionale sau de consultantță, cu participarea, directă sau prin persoane interpuse, la conducerea sau administrarea unor întreprinderi publice sau private, cu excepția activității didactice și științifice. Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot fi desemnați experți sau arbitri nici de părți și nici de instanța judecătorească sau de către o altă instituție.

(8) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot face parte din partide sau formațiuni politice.

(9) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt responsabili pentru actele administrative adoptate de Plenul Consiliului Concurenței și pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin.

(10) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu pot fi reținuți, arestați decât la cererea Procurorului General.

(11) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt responsabili de sectorul ce ține de domeniul activității Consiliului Concurenței, încredințat de președintele Consiliului Concurenței.

(12) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt obligați să participe la ședințele Plenului Consiliului Concurenței și să voteze „pentru” sau „contra” adoptării actelor administrative ale Plenului Consiliului Concurenței, cu excepția situației prevăzute la art.38 alin.(1).

(13) Membrii Plenului Consiliului Concurenței depun declarații de avere și interese personale în condițiile legii.

Articolul 43. Jurământul membrilor Plenului Consiliului Concurenței

(1) Membrii Plenului Consiliului Concurenței, inclusiv președintele și vicepreședinții, la numire în funcție, depun următorul jurământ: „Jur să slujesc Republica Moldova cu credință, să respect [Constituția](#) și legile Republicii Moldova, să protejiez proprietatea publică, democrația și bunăstarea poporului.”.

(2) Jurământul se depune în fața Parlamentului după adoptarea actului de numire.

Articolul 44. Încetarea calității de membru al Plenului Consiliului Concurenței

(1) Calitatea de membru al Plenului Consiliului Concurenței încetează în caz de:

- a) expirare a duratei mandatului;
- b) demisie;
- c) revocare;
- d) deces.

(2) Revocarea unui membru al Plenului Consiliului Concurenței se face de Parlament, la propunerea Președintelui Parlamentului sau a 1/3 din numărul deputaților aleși, în cazul în care:

a) a încălcat prevederile prezentei legi, fapt stabilit de către instanța de judecată, sau a fost condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă pentru săvârșirea unei infracțiuni;

b) survine cel puțin una din situațiile prevăzute la art.42 alin.(7) și (8), fapt stabilit prin act de constatare rămas definitiv;

c) nu-și poate îndeplini atribuțiile din cauza incapacității fizice sau psihice, constatată de către o comisie medicală;

d) a lipsit nemotivat de la trei sau mai multe ședințe consecutive ale Plenului Consiliului Concurenței. În acest caz, revocarea se face la propunerea președintelui Consiliului Concurenței;

e) s-a stabilit, prin act de constatare rămas definitiv, emiterea/adoptarea de către acesta a unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese;

f) nu a depus declarația de avere și interese personale sau a refuzat să o depună, în condițiile art.27 alin.(8) din [Legea nr.132 din 17 iunie 2016](#) cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;

g) s-a dispus de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, confiscarea averii nejustificate;

h) se constată executarea necorespunzătoare sau neexecutarea atribuțiilor sale;

i) se constată, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condițiile legii, o activitate defectuoasă.

(2¹) La stabilirea temeiului de revocare din funcție pe motivul executării necorespunzătoare sau al neexecutării atribuțiilor de serviciu ori pe motivul aprecierii activității autorității ca fiind defectuoasă, comisia parlamentară de profil va analiza, în mod obiectiv și transparent, managementul instituțional, actele adoptate de autoritate, rapoartele de activitate ale autorității, rapoartele de audit, plângerile, reclamațiile, petițiile, obiectivele individuale de activitate și indicatorii de performanță pentru persoana evaluată, alte date și informații relevante acumulate și prezentate comisiei. În baza analizei efectuate, comisia parlamentară de profil întocmește un raport prin care apreciază competențele manageriale și competențele profesionale ale membrului Plenului Consiliului Concurenței, modul în care acesta își

realizează atribuțiile de serviciu ori, după caz, apreciază eficiența activității autorității. În procesul examinării temeiurilor de revocare din funcție, comisia parlamentară de profil poate audia membrii Plenului Consiliului Concurenței și orice angajat al instituției în care aceștia activează, de asemenea poate solicita și primi orice informație relevantă de la persoane fizice sau juridice. În cazul în care comisia parlamentară de profil constată existența temeiurilor de revocare din funcție prevăzute la alin.(2) lit.h) și i), aceasta întocmește un raport motivat, în care se indică faptele, împrejurările și circumstanțele ce servesc drept temei pentru revocarea din funcție, și îl remite plenului Parlamentului.

(2²) În baza raportului comisiei parlamentare de profil, Parlamentul, cu votul majorității deputaților aleși, poate revoca din funcție membrii Plenului Consiliului Concurenței. Hotărârea Parlamentului de revocare din funcție a membrului Plenului Consiliului Concurenței poate fi contestată în instanța de judecată în condițiile și termenele prevăzute de Codul administrativ.

(3) Membrii Plenului Consiliului Concurenței se revocă din funcție cu votul majorității deputaților aleși.

(4) Membrii Plenului Consiliului Concurenței ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor. Cel puțin cu o lună până la expirarea mandatului membrului, președintele Consiliului Concurenței va notifica în acest sens Parlamentul, pentru demararea procesului de numire a unui nou membru.

(5) În caz de vacanță a unui loc în Plenul Consiliului Concurenței, pentru situațiile prevăzute la alin.(1) lit.b)–d) din prezentul articol se va proceda, conform art.42 alin.(1), la numirea unui nou membru în funcția devenită vacantă.

(6) Membrii Plenului Consiliului Concurenței sunt obligați să notifice de îndată Consiliului Concurenței survenirea oricărei situații de incompatibilitate prevăzute la art.42 alin.(7) și (8), ei fiind de drept suspendați din funcție din momentul survenirii acestei situații, iar dacă situația se prelungește peste 10 zile calendaristice, mandatul încetează și se procedează conform prevederilor alin.(2) și (5) din prezentul articol.

Articolul 45. Modul de adoptare în plen a actelor administrative ale Consiliului Concurenței și intrarea în vigoare a acestora

(1) Actele administrative ale Consiliului Concurenței se adoptă la ședințele Plenului Consiliului Concurenței, care pot fi ordinare sau extraordinare. Procesele-verbale ale ședințelor sunt semnate de președintele Consiliului Concurenței, de membrii prezenți și de secretarul ședinței. Ședințele ordinare se convoacă în funcție de necesitate, dar nu mai rar de 2 ori pe lună. Ședințele extraordinare se convoacă din inițiativa președintelui sau a cel puțin 2 membri ai Plenului Consiliului Concurenței.

(2) Ședințele Plenului Consiliului Concurenței pot fi închise sau publice. Ședințele închise ale Consiliului Concurenței au loc în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, secret comercial ori a unei alte informații confidențiale a cărei divulgare este restrânsă sau interzisă prin lege.

(3) Ședințele Plenului Consiliului Concurenței sunt deliberative dacă la ele participă cel puțin 3 membri, dintre care unul este președintele sau vicepreședintele, și dacă sunt prezidate de către președintele Consiliului Concurenței sau, în absența acestuia, de către vicepreședintele desemnat.

(4) Actele administrative ale Consiliului Concurenței se adoptă de Plenul Consiliului Concurenței cu votul majorității membrilor prezenți. Fiecare membru dispune de un vot. În caz de paritate a voturilor, votul președintelui sau, în absența acestuia, al vicepreședintelui care prezidează ședința este decisiv.

(5) Membrii Plenului Consiliului Concurenței nu au dreptul de a se abține de la vot, cu excepția situației prevăzute la art.38 alin.(1). În cazul unei opinii separate, aceasta se anexează la actul administrativ adoptat.

(6) Deciziile, dispozițiile și prescripțiile Consiliului Concurenței intră în vigoare la data adoptării, dacă decizia, dispoziția sau prescripția nu prevede o dată ulterioară. Hotărârile Plenului Consiliului Concurenței intră în vigoare în conformitate cu prevederile art.56 alin.(1) din [Legea nr.100/2017](#) cu privire la actele normative.

Articolul 46. Forma actelor administrative adoptate de Plenul Consiliului Concurenței

(1) Plenul Consiliului Concurenței adoptă următoarele acte administrative: decizii, dispoziții, prescripții și hotărâri, care se expun în scris și se semnează de președintele Consiliului Concurenței sau, în absența acestuia, de vicepreședintele desemnat.

(2) Deciziile sunt acte administrative prin care, după caz, se constată încălcarea legislației concurențiale, încetarea investigației sau respingerea plângerii, impunerea măsurilor corective sau a măsurilor interimare, acceptarea sau respingerea angajamentelor propuse de întreprinderi, aplicarea sancțiunilor corespunzătoare, soluționarea notificărilor privind concentrările economice și a notificărilor de acordare a ajutorului de stat, aprobarea rapoartelor de activitate și a rapoartelor privind ajutorul de stat, precum și alte acțiuni conform atribuțiilor.

(3) Decizia privind aplicarea sancțiunilor trebuie să specifice termenul în care urmează a fi achitată sancțiunea. Data-limită la care urmează a fi achitată sancțiunea nu poate fi mai mică de 60 de zile lucrătoare de la data comunicării către întreprinderea sau asocieria de întreprinderi obligată să achite sancțiunea a deciziei motivate privind aplicarea sancțiunii.

(4) Prin dispoziții se inițiază investigații ale presupuselor încălcări ale legislației concurențiale, conexarea, separarea sau redeschiderea procedurii, precum și se inițiază investigații utile pentru cunoașterea pieței.

(5) Prin prescripții se obligă autoritățile publice să înceteze încălcarea legii și/sau să înlăture efectele negative aduse prin încălcarea legii, inclusiv să abroge sau să modifice un act normativ sau un act administrativ individual, să efectueze anumite operațiuni administrative sau să se abțină de la efectuarea lor.

(6) Hotărârile sunt acte cu caracter normativ prin care se adoptă, se modifică sau se abrogă actele necesare pentru asigurarea și organizarea activității Consiliului Concurenței și actele normative necesare pentru aplicarea prezentei legi, cum ar fi cele care vizează:

- a) organizarea și funcționarea Consiliului Concurenței;
- b) organizarea, funcționarea și atribuțiile Consiliului de experți de pe lângă Consiliul Concurenței;
- c) evaluarea acordurilor anticoncurențiale, acordurile anticoncurențiale care nu intră în sfera de aplicare a art.5 și exceptarea unor categorii de acorduri anticoncurențiale;
- d) stabilirea poziției dominante pe piață și evaluarea abuzului de poziție dominantă;
- e) concentrările economice;
- f) acceptarea, evaluarea și monitorizarea angajamentelor propuse de întreprinderi sau asocierile de întreprinderi;
- g) raportarea, evidența, notificarea, evaluarea, autorizarea și monitorizarea ajutorului de stat;
- h) aplicarea procedurii simplificate în cazurile de acordare a tratamentului favorabil întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care recunosc săvârșirea unei practici anticoncurențiale în conformitate cu art.73¹;
- i) alte aspecte ce țin de îndeplinirea atribuțiilor ce decurg din legislația concurențială și din domeniul reglementării transportului feroviar, în limitele atribuțiilor.

(7) Plenul Consiliului Concurenței elaborează și adoptă actele normative necesare aplicării prezentei legi, prevăzute la alin.(6) lit.c)–g), în concordanță cu prevederile [Legii nr.235/2006](#) cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

Articolul 47. Modul de contestare a actelor administrative ale Consiliului Concurenței

(1) Deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art.56 alin.(3) și art.57 pot fi contestate în termen de 30 de zile de la comunicare, în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#), fără respectarea procedurii prealabile.

(2) Dispozițiile prevăzute la art.46 alin.(4) se contestă numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.

(3) Ordinele adoptate de Consiliul Concurenței în aplicarea art.56 alin.(17) și a art.60 alin.(5), precum și decizia Plenumului Consiliului Concurenței emisă în temeiul art.572 alin.(1) pot fi contestate, în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#), fără respectarea procedurii prealabile, în termen de 15 zile de la comunicare. Aceste cauze se soluționează în procedură accelerată.

(4) Intentarea acțiunii în contencios administrativ nu suspendă executarea actelor administrative ale Consiliului Concurenței până la soluționarea cauzei în fond de instanța de judecată, dacă instanța nu dispune altfel.

(5) Contestarea ordinelor emise de președintele Consiliului Concurenței în temeiul art.56 alin.(3) și art.57 nu suspendă efectuarea inspecției dispuse.

(6) În cazul în care decizia contestată în partea ce ține de aplicarea sancțiunilor a fost anulată, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, suma corespunzătoare a amenzii se restituie plătitorului acesteia din bugetul de stat în termen de 45 de zile.

(7) Instanța de judecată nu poate anula decizia Consiliului Concurenței care este legală în fond, în cazul constatării unor încălcări procedurale care nu influențează fondul cauzei și care nu au dus la limitarea dreptului la apărare al părților implicate, însă poate trimite cauza la reinvestigare la Consiliul Concurenței.

Articolul 48. Antrenarea experților și a specialiștilor

(1) Pe lângă Consiliul Concurenței poate fi constituit temporar, ca organ consultativ, Consiliul de experți. Modul de constituire, componența și atribuțiile acestui organ se stabilesc de către Plenul Consiliului Concurenței.

(2) Consiliul Concurenței poate antrena specialiști și experți pentru consultații, pentru efectuarea expertizelor și a analizelor necesare. Aceștia pot emite opinii, care nu sunt obligatorii.

(3) Experții și specialiștii antrenați de către Consiliul Concurenței asigură respectarea legislației privind conflictul de interese și privind asigurarea confidențialității informațiilor, în baza declarațiilor pe propria răspundere.

Capitolul VII EXAMINAREA PRELIMINARĂ, INVESTIGAREA ȘI LUAREA DECIZIILOR

Articolul 49. Temeiurile pentru inițierea procedurii de examinare

(1) Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale:

- a) la plângerea unei persoane fizice sau întreprinderi afectate de presupusa încălcare a legii;
- b) din oficiu, cu excepția încălcărilor prevăzute la cap.III.

(2) Pentru a fi abilitat să depună o plângere privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale, autorul plângerii trebuie să demonstreze interesul lui legitim.

(3) Autorul plângerii are un interes legitim dacă comportamentul denunțat afectează în mod real și direct interesele lui. Interesul trebuie să fie bazat pe un drept prevăzut de legislație.

(4) Asocierea de întreprinderi poate invoca un interes legitim chiar dacă nu este afectată în mod direct de comportamentul denunțat, cu condiția că, pe de o parte, asocierea are dreptul de a reprezenta interesele membrilor săi și, pe de altă parte, comportamentul denunțat afectează în mod real și direct interesele colective ale membrilor asocierii.

(5) Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației.

Articolul 50. Procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale

Procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale cuprinde examinarea preliminară și/sau investigarea. Investigarea pe marginea cazului se dispune în condițiile art.55. În celelalte cazuri, etapa investigării va fi omisă.

Articolul 51. Plângerea privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale

(1) Plângerea privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale este cererea care vizează o problemă de concurență și care este depusă la autoritatea de concurență conform procedurii și condițiilor stabilite de prezenta lege. Plângerea trebuie să conțină informațiile cuprinse în Formularul de plângere,

aprobat prin hotărâre de Plenul Consiliului Concurenței.

(2) Plângerea se transmite prin scrisoare recomandată, cu aviz de primire sau se depune la Consiliul Concurenței pe suport de hârtie, în două exemplare, și, în măsura posibilității, în versiune electronică.

(2¹) Plângerea privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale poate fi transmisă în formă electronică. Dacă se transmite în formă electronică, plângerea trebuie să corespundă cerințelor legale stabilite pentru un document electronic.

(3) În cazul în care se solicită confidențialitatea pentru oricare dintre părțile plângerii, autorul plângerii trebuie să furnizeze și o versiune neconfidențială a plângerii, precum și un rezumat al informațiilor confidențiale. În versiunea care conține informații confidențiale, autorul plângerii trebuie să indice în mod obligatoriu temeiul de fapt și de drept în baza căruia informațiile sunt considerate confidențiale.

(4) Dacă nu corespunde cerințelor prevăzute la alin.(1)–(3), plângerea depusă nu constituie o plângere privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale și este considerată de către Consiliul Concurenței drept o informație de ordin general.

(5) În cazul prevăzut la alin.(4), Consiliul Concurenței:

a) inițiază, printr-o dispoziție adoptată în plen, o investigație din oficiu, dacă constată un interes public major și consideră că sunt întrunite condițiile art.55 pentru inițierea investigației;

b) la cerere, restituie plângerea autorului.

(6) Despre cele prevăzute la alin.(4) și, după caz, despre dispoziția adoptată Consiliul Concurenței informează în scris autorul plângerii în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii ei.

(7) În cazul restituirii plângerii în conformitate cu alin.(5) lit.b), autorul plângerii are dreptul să depună o nouă plângere care să corespundă cerințelor prevăzute la alin.(1)–(3).

(8) Dacă după expedierea deciziei Plenului Consiliului Concurenței se depune o nouă plângere de către același autor, în privința acelorași părți și aceluiasi obiect și temei, aceasta nu se examinează și se conexează la dosarul inițial.

(9) Dacă plângerea adresată Consiliului Concurenței conține și aspecte ce țin de competența altor autorități publice, o copie a plângerii cu probele anexate se remite autorității publice competente, urmând ca Plenul Consiliului Concurenței să se expună doar asupra aspectelor ce țin de atribuțiile sale.

Articolul 52. Sarcina probei

(1) La sesizarea presupuselor încălcări ale legislației concurențiale, autorul plângerii trebuie să prezinte probe în susținerea faptelor pe care își întemeiază plângerea.

(2) Întreprinderii sau asocierii de întreprinderi care invocă beneficiul exceptării prevăzut la art.6 îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile din respectivul articol sau prevederile regulamentelor respective.

(3) În procedura de examinare a presupuselor cazuri de încălcare a legislației concurențiale, sarcina probei încălcării îi revine Consiliului Concurenței.

(4) În scopul aplicării prezentei legi, Consiliul Concurenței poate să utilizeze ca mijloc de probă orice element de fapt și de drept, inclusiv informații confidențiale dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea existenței sau lipsei încălcării.

(5) În scopul aplicării prezentei legi, Consiliul Concurenței admite atât probe directe, cât și probe indirecte. Probe directe sunt depozitiile martorilor sau ale altor persoane, probele materiale, înscrisurile, înregistrările audio și/sau video, concluziile experților și orice alte dovezi care probează în mod expres existența sau lipsa unei încălcări a legii. Probe indirecte sunt probele care dau naștere unei concluzii logice precum că o încălcare a legii există sau a existat la un moment dat ori nu există și nu a existat la un moment dat.

(6) Probe care stau la baza luării deciziei Plenului Consiliului Concurenței sunt probele obținute de angajații Consiliului Concurenței, precum și cele prezentate de părți sau terțe persoane.

(7) Informațiile obținute legal de angajații Consiliului Concurenței pot fi utilizate ca probe indiferent dacă sunt făcute în scris, verbal sau în formă electronică ori înregistrată. Consiliul Concurenței poate lua

în considerare ca dovezi relevante mesajele electronice, indiferent dacă acestea apar ca necitite sau au fost șterse.

(8) Informațiile obținute legal de către Consiliul Concurenței în cadrul unei proceduri, în cazul în care este necesar, pot fi utilizate ca probe în cadrul altor investigații.

(9) În realizarea atribuțiilor prevăzute de lege, Consiliul Concurenței poate utiliza în calitate de probe informațiile și documentele colectate de către alte autorități publice, organele de urmărire penală și de către subiecții care efectuează activitatea specială de investigații, informațiile obținute de la terți, precum și de la autoritățile de concurență din alte state.

Articolul 53. Examinarea preliminară a plângerii

(1) Examinarea preliminară a plângerii privind presupusele încălcări ale legislației concurențiale se efectuează în termen de 45 de zile lucrătoare de la data recepționării.

(2) În cadrul examinării preliminare a plângerii, Consiliul Concurenței determină dacă există temeiuri rezonabile pentru a suspecta încălcarea legislației concurențiale.

(3) Dacă consideră că, în baza informațiilor prezentate de autorul plângerii și a celor acumulate pe parcursul examinării preliminare, nu există temeiurile menționate la alin.(2), Consiliul Concurenței va informa în scris autorul plângerii despre aceasta, indicând motivele unei asemenea concluzii, și îi va acorda un termen de 10 zile lucrătoare în care acesta să-și exprime în scris punctul de vedere. În cazul dat, termenul prevăzut la alin.(1) se suspendă. Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare orice alte observații scrise prezentate după expirarea termenului de 10 zile lucrătoare.

(4) În cazul în care autorul plângerii nu prezintă observații relevante în termenul menționat la alin.(3), plângerea este considerată retrasă în mod tacit. În notificarea expediată autorului plângerii, Consiliul Concurenței îl va informa și despre efectele neprezentării observațiilor.

(5) Dacă autorul plângerii își expune observațiile în termenul menționat la alin.(3), Consiliul Concurenței:

a) respinge prin decizie plângerea, în cazul în care obiecțiile primite nu conduc la o altă evaluare a plângerii; sau

b) dispune prin dispoziție efectuarea investigației.

(6) Pentru a respinge o plângere pe motiv că comportamentul sesizat nu contravine regulilor de concurență sau nu intră în sfera lor de aplicare, Consiliul Concurenței nu este obligat să țină cont de circumstanțele care nu i-au fost aduse la cunoștință de către autorul plângerii și pe care nu le-ar fi putut descoperi decât investigând cazul.

(7) Decizia de respingere a plângerii, adoptată conform alin.(5) lit.a), împiedică autorul plângerii să ceară redeschiderea procedurii de examinare preliminară a plângerii sau să depună o nouă plângere cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri.

(8) Consiliul Concurenței are dreptul să solicite autorului plângerii informații complementare celor prezentate pentru a se putea determina asupra necesității inițierii unei investigații ca urmare a plângerii depuse.

(9) În caz de ambiguitate a plângerii, Consiliul Concurenței poate solicita autorului plângerii precizarea obiectului plângerii și temeiurilor acesteia.

Articolul 53¹. Conexarea, separarea și disjungerea procedurilor de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale

(1) Pentru eficientizarea activității, Consiliul Concurenței este în drept să examineze mai multe plângeri într-o procedură comună când există o conexiune cu privire la obiect și/sau părți. Fiecare autor al plângerii participă în cadrul procedurii administrative în mod independent față de ceilalți participanți.

(2) Pentru eficientizarea activității Consiliului Concurenței, Plenul Consiliului Concurenței poate dispune conexarea unei investigații la o altă investigație atunci când între acestea există conexiune cu privire la obiect și/sau părți.

(3) Pentru eficientizarea activității Consiliului Concurenței, Plenul Consiliului Concurenței este în drept să separe:

a) o investigație inițiată în baza plângerii care vizează mai multe probleme de concurență invocate de autorul plângerii în mai multe investigații, dacă consideră că examinarea lor separată este posibilă fără a afecta examinarea acestora;

b) o investigație, împărțind în două sau, după caz, în mai multe investigații, atunci când este posibilă finalizarea examinării unora din faptele investigate fără a afecta restul investigației pentru care este necesară continuarea examinării cazului.

(4) Pentru eficientizarea activității Consiliului Concurenței, Plenul Consiliului Concurenței este în drept să dispună, prin înscriere protocolară, disjungerea unei investigații.

Articolul 53². Prioritizarea cazurilor

(1) Consiliul Concurenței este în drept să își stabilească prioritățile pentru îndeplinirea sarcinilor de aplicare a prevederilor prezentei legi, în funcție de potențialul impact asupra concurenței efective, de interesul public sau de importanța strategică a sectorului economic vizat.

(2) În măsura în care este obligat să examineze plângeri, Plenul Consiliului Concurenței este în drept să respingă astfel de plângeri pe motiv că nu consideră că plângerile respective constituie o prioritate în ceea ce privește analiza cazurilor.

(3) Consiliul Concurenței are dreptul de a respinge plângeri și pe alte motive stabilite de legislație.

Articolul 54. Solicitarea informațiilor

(1) În scopul exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței are dreptul să solicite și să obțină gratuit, asigurând confidențialitatea informației, de la întreprinderi, asocieri de întreprinderi, persoane fizice și autorități publice orice documente și informații necesare, inclusiv în format digital, care sunt accesibile și pot fi relevante pentru aplicarea legii, fără a putea invoca protecția secretului de stat, a secretului urmăririi penale, a secretului bancar, a secretului comercial, a secretului fiscal, a secretului profesional (cu excepția secretului profesional prevăzut la art.55 din [Legea nr.1260/2002](#) cu privire la avocatură), a datelor cu caracter personal și a altor informații confidențiale, dacă prezenta lege nu prevede altfel.

(2) Consiliul Concurenței solicită în scris informațiile necesare, indică temeiul juridic și scopul solicitării informațiilor și stabilește un termen rezonabil în care acestea trebuie furnizate, care este de cel puțin 3 zile lucrătoare, precum și specifică sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Solicitățile de informații trebuie să fie proporționale și să nu oblige întreprinderile și asocierile de întreprinderi să recunoască faptul că au comis o încălcare, acestea fiind obligate să răspundă la întrebări factuale și să furnizeze documente chiar dacă acestea pot fi folosite pentru a stabili împotriva lor sau a altei întreprinderi existența unei încălcări.

(4) Obligația de a furniza informațiile solicitate în numele întreprinderii sau al asocierii de întreprinderi și al autorității publice în cauză revine proprietarilor întreprinderilor ori reprezentanților întreprinderilor, asocierilor de întreprinderi sau autorităților publice, iar în cazul asocierilor care nu au personalitate juridică, obligația îi revine persoanelor autorizate să le reprezinte în temeiul legii sau al statutului. Avocații împuterniciți să acționeze în mod corespunzător vor furniza informațiile în numele clienților lor. Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi poartă răspundere pentru neprezentarea informațiilor sau furnizarea informațiilor incomplete, inexacte sau care induc în eroare, în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 54¹. Interviu

(1) În scopul exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței are dreptul de a convoca la interviu orice reprezentant împuternicit al întreprinderii, al asocierii de întreprinderi, orice reprezentant legal al autorității publice, precum și orice persoană fizică, în cazul în care un astfel de reprezentant sau o astfel de persoană ar putea deține informații relevante.

(2) În vederea realizării interviului prevăzut la alin.(1), Consiliul Concurenței transmite o solicitare scrisă, prin orice metodă disponibilă și eficientă, întreprinderii, asocierii de întreprinderi, autorității publice sau persoanei fizice, cu indicarea persoanelor ce urmează a fi intervievate, a temeiului juridic, a scopului,

a datei și locului desfășurării interviului, precum și a sancțiunilor prevăzute de prezenta lege.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței urmează să intervieveze angajați ai întreprinderilor, ai asocierilor de întreprinderi sau ai autorităților publice supuse investigației, întreprinderile, asocierile de întreprinderi sau autoritățile publice în cauză vor asigura prezența angajaților săi la interviu.

(4) Interviul poate fi realizat prin orice mijloace, inclusiv prin telefon, video, teleconferință sau alte mijloace electronice. Consiliul Concurenței poate înregistra sub orice formă declarațiile făcute de persoanele intervievate. O copie a înregistrării trebuie pusă la dispoziția persoanei intervievate pentru aprobare, care, în termenul stabilit, poate comunica orice corectare ce trebuie făcută în declarație. Corectările vor fi comunicate în scris.

(5) În cadrul interviului realizat în procesul investigației cazului, pentru prezentarea informației neautentice, incomplete sau neprezentarea informației solicitate, persoanele fizice neangajate la întreprinderea supusă investigației sau persoanele cu funcție de răspundere din cadrul autorităților publice se sancționează în conformitate cu prevederile [Codului contravențional](#).

Articolul 55. Investigarea

(1) Dacă după examinarea preliminară a plângerii se consideră că, în baza informațiilor prezentate de autorul plângerii și a celor acumulate pe parcursul examinării preliminare, există temeieri rezonabile pentru a suspecta încălcarea legislației concurențiale, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o dispoziție de inițiere a investigației concurențiale.

(2) Plenul Consiliului Concurenței este în drept să dispună din oficiu inițierea investigației în baza materialelor de care dispune.

(3) Prin dispoziția de inițiere a unei investigații, Plenul Consiliului Concurenței desemnează un raportor responsabil pentru întocmirea raportului asupra investigației, pentru comunicarea acestuia părților în cauză, pentru primirea observațiilor și prezentarea raportului în ședința Plenului Consiliului Concurenței. Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație și propune Plenului Consiliului Concurenței dispunerea măsurilor care sunt de competența acestuia.

(4) Dispoziția de inițiere a investigației nu stabilește comiterea unei încălcări a legislației concurențiale. Încălcarea legislației concurențiale se constată prin decizie a Plenului Consiliului Concurenței.

(4¹) Dispoziția de inițiere a investigației se notifică autorului plângerii, întreprinderii, asocierii de întreprinderi sau autorității publice care fac obiectul investigației într-un termen rezonabil de la emitere, fără a periclita buna desfășurare a investigației.

(5) Consiliul Concurenței este abilitat să stabilească diferite grade de prioritate pentru cazurile pe care urmează să le investigheze, în dependență de gravitatea încălcării și de interesul public.

Articolul 56. Efectuarea inspecțiilor

(1) La investigarea cazurilor de încălcare a legislației concurențiale, efectuarea inspecțiilor de către Consiliul Concurenței se desfășoară în conformitate cu prezenta lege.

(2) Inspecția reprezintă un instrument procedural de obținere a informațiilor și a documentelor necesare, indiferent de suportul pe care se găsesc și locul aflării acestora, utilizat de Consiliul Concurenței pentru investigarea încălcării legislației concurențiale.

(3) În scopul efectuării investigațiilor dispuse conform art.55, Consiliul Concurenței poate să efectueze inspecțiile necesare la orice întreprindere, asocierie de întreprinderi sau autoritate publică. Efectuarea inspecțiilor este dispusă prin ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței, în care se indică scopul și obiectul inspecției, data la care începe inspecția, sancțiunile prevăzute de lege, precum și dreptul de a contesta ordinul în instanța de judecată.

(4) Inspecția este efectuată de către angajații Consiliului Concurenței, împuterniciți în baza delegației de inspecție, cu excepția debutanților, dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru investigația presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale. Inspecția este inițiată prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței, fapt care nu necesită a fi demonstrat subiectului supus inspecției.

(5) La efectuarea inspecțiilor pot participa, după caz, experți sau specialiști în anumite domenii împuterniciți de către Consiliul Concurenței prin delegația de inspecție și/sau reprezentanții altor autorități, în cazurile prevăzute de lege.

(6) Inspecția se desfășoară între orele 09:00 și 18:00 și se efectuează în prezența subiectului supus inspecției sau a reprezentantului acestuia. Inspecția poate continua și după ora 18:00 numai cu acordul subiectului supus inspecției sau al reprezentantului acestuia.

(7) La desfășurarea inspecției, angajații Consiliului Concurenței prezintă subiectului supus inspecției copia dispoziției de inițiere a investigației, ordinul menționat la alin.(3) și delegația de inspecție în care se indică împuternicirile acestora.

(8) În cazul în care nu este nicio persoană în încăperea în care urmează a fi efectuată inspecția, angajații Consiliului Concurenței autorizați să desfășoare inspecția sunt obligați:

a) înainte de începerea acesteia, să întreprindă toate acțiunile rezonabile pentru a informa persoana care ocupă sau operează încăperea despre intenția de a efectua inspecția;

b) după ce persoana respectivă a fost informată, să-i ofere acesteia sau reprezentantului ei posibilitatea rezonabilă de a asista la efectuarea inspecției.

Comunicarea ordinului de inspecție și a delegației de inspecție în lipsa reprezentantului subiectului supus inspecției sau a oricărui angajat al subiectului supus inspecției se poate efectua prin mijloace care asigură transmiterea conținutului acestor acte și confirmarea expedierii. În acest caz, comunicarea se consideră îndeplinită la data și ora expedierii.

(9) Dacă comunicarea nu se poate face prin niciuna dintre modalitățile prevăzute la alin.(7) și (8), ordinul de inspecție și copia dispoziției de inițiere a investigației se afișează la adresa destinată desfășurării inspecției, fapt confirmat în procesul-verbal al inspecției, în care vor fi indicate data și ora afișării actelor. În cazul în care încăperea nu este ocupată sau persoana care o ocupă este absentă temporar, angajații Consiliului Concurenței, după desfășurarea inspecției, vor părăsi încăperea lăsând-o în starea de siguranță în care au găsit-o.

(10) Persoanele delegate pentru efectuarea inspecției au dreptul de a inspecta și de a obține toate informațiile legate de obiectul și scopul investigației de la subiectul supus inspecției, inclusiv în format digital, indiferent de suportul pe care sunt stocate și locul aflării acestora.

(11) Pe parcursul inspecției, utilizând echipamente tehnice și/sau programe specializate, persoanele delegate pentru efectuarea inspecției pot să ia sau să obțină, sub orice formă, copii sau extrase din registre sau documente și, în cazul în care consideră că este oportun, să le ridice și să continue prelucrarea acestora la sediul Consiliului Concurenței. După caz, pentru a asigura integritatea probelor, pot fi ridicate originalele registrelor sau ale documentelor. Ridicarea registrelor și a documentelor se admite numai dacă asemenea măsură este necesară pentru prevenirea ascunderii, înlăturării, modificării sau distrugerii acestora sau dacă nu este posibil de a face copii de pe acestea în incinta respectivă. Registrele și documentele ridicate în baza prezentei legi pot fi reținute cel mult 3 luni.

(12) Explicațiile solicitate de către persoanele delegate pentru efectuarea inspecției de la reprezentantul sau angajații subiectului supus inspecției se înregistrează sub orice formă. La cerere, o copie a înregistrării este transmisă subiectului supus inspecției. În cazul în care s-au cerut explicații unui angajat al subiectului supus inspecției care nu a fost împuternicit de subiectul supus inspecției să dea explicații în numele acestuia, în termenul stabilit în procesul-verbal, subiectul supus inspecției urmează să prezinte în scris rectificările sau completările la explicații.

(13) În contextul inspecțiilor, Consiliul Concurenței poate solicita sprijinul subdiviziunilor abilitate ale Ministerului Afacerilor Interne, care sunt obligate să acorde asistența necesară persoanelor delegate pentru efectuarea inspecției în exercițiul funcțiunii, în conformitate cu legea.

(14) Comunicările dintre subiectul supus inspecției și avocatul acestuia, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare al subiectului supus inspecției, care are legătură cu obiectul investigației, nu pot fi folosite ca probă în cursul investigației desfășurate de Consiliul Concurenței.

(15) Obligația de a proba îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(16) revine subiectului supus inspecției. Dacă subiectul supus inspecției nu dovedește caracterul protejat al comunicării, aceasta se

sigilează și se ridică, în două exemplare. În procesul-verbal de inspecție se stabilește un termen în care subiectul supus inspecției urmează să remită probele și explicațiile de natură a demonstra caracterul protejat.

(16) Președintele Consiliului Concurenței decide, de urgență, cu privire la caracterul protejat al comunicării pe baza cererii și a probelor și argumentelor prezentate de subiectul supus inspecției. Dacă președintele Consiliului Concurenței respinge cererea privind caracterul protejat al comunicării, desigilarea documentului poate avea loc doar după expirarea termenului în care ordinul poate fi contestat, potrivit alin.(17), sau, în cazul în care decizia este contestată, după ce hotărârea instanței de judecată devine irevocabilă.

(17) Ordinul președintelui Consiliului Concurenței de respingere a cererii cu privire la caracterul protejat al comunicării poate fi atacat în termen de 15 zile de la comunicare, fără respectarea procedurii prealabile, în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#).

(18) Rezultatul inspecției este consemnat într-un proces-verbal privind efectuarea inspecției, care se întocmește în două exemplare, se numerotează fiecare pagină și se semnează pe fiecare pagină de către toate persoanele delegate care au efectuat inspecția și de reprezentantul subiectului supus inspecției.

(19) Un exemplar al procesului-verbal se înmânează, prin confirmarea înscrisă pe acesta, subiectului supus inspecției, care este obligat să confirme, prin semnătura reprezentantului sau a altei persoane desemnate, primirea procesului-verbal. În cazul în care reprezentantul subiectului supus inspecției refuză să primească sau să confirme prin semnătură primirea procesului-verbal, pe procesul-verbal se face mențiunea corespunzătoare și acesta, fiind semnat, se expediază prin poștă sau prin mijloace electronice subiectului supus inspecției.

(20) În cazul în care desfășurarea inspecției a fost înregistrată în format video, înregistrarea este parte a dosarului și se eliberează subiectului supus inspecției, la solicitare, în vederea exercitării dreptului la apărare.

(21) Termenul de efectuare a unei inspecții se stabilește în funcție de gravitatea presupusei încălcări, de durata acesteia, precum și de alte criterii care ar afecta durata de efectuare a inspecției, și nu poate depăși 10 zile lucrătoare.

Articolul 56¹. Drepturile și obligațiile Consiliului Concurenței în cadrul inspecțiilor

(1) Persoanele delegate pentru efectuarea inspecției au următoarele drepturi:

a) să intre în orice incintă, pe orice teren și în orice mijloc de transport ale întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi;

b) să examineze registrele și alte documente privind activitatea economică, indiferent de suportul pe care sunt stocate, și să acceseze orice informație care este accesibilă subiectului care face obiectul inspecției;

c) să ia sau să obțină, sub orice formă, copii sau extrase din registre și alte documente privind activitatea economică și, în cazul în care consideră că este oportun, să continue realizarea de astfel de căutări de informații și selectarea de copii sau extrase la sediul Consiliului Concurenței;

d) să sigileze orice incintă destinată activității economice și orice registru și document aflate în raport cu obiectul și scopul investigației pe perioada inspecției (dar nu mai mult de 72 de ore) și în măsura necesară inspecției, fără a suspenda activitatea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi supuse inspecției;

e) să ceară oricărui reprezentant sau membru al personalului întreprinderii sau asocierii de întreprinderi explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsul acestora;

f) să solicite schimbarea parolei/blocarea unor conturi de utilizator și/sau de e-mail pe durata și în măsura necesară inspecției;

g) să caute și să copieze, utilizând echipamente tehnice și/sau programe specializate, documente, fișiere sau alte informații stocate pe dispozitive care nu sunt identificate cu precizie în prealabil;

h) să folosească echipamente tehnice și programe specializate de restabilire, copiere și analiză a

informației, indiferent de forma și suportul de stocare.

(2) Persoanele delegate pentru efectuarea inspecției au următoarele obligații:

- a) să comunice subiectului supus inspecției ordinul de efectuare a inspecției, delegația de inspecție și dispoziția de inițiere a investigației;
- b) să informeze subiectul supus inspecției despre drepturile și obligațiile acestuia;
- c) să efectueze inspecția în conformitate cu împuternicirile atribuite.

Articolul 56². Drepturile și obligațiile subiectului supus inspecției

(1) Subiectul supus inspecției are următoarele drepturi:

- a) să ia cunoștință de conținutul dispoziției de inițiere a investigației, al ordinului de inspecție și al delegației de inspecție și să obțină câte o copie de pe acestea;
- b) să prezinte probe în cadrul efectuării inspecției;
- c) să prezinte explicații cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul inspecției;
- d) să identifice informațiile ce constituie secret comercial, comunicările care au un caracter protejat și alte informații confidențiale, formulând, în acest sens, o cerere motivată către Consiliul Concurenței, și, după caz, să prezinte versiunea neconfidențială a acestor informații, cu aceeași valoare probantă ca a versiunii confidențiale;
- e) să obțină copii de pe toate registrele sau documentele ridicate pe parcursul inspecției și lista acestora;
- f) să fie asistat de avocat. Lipsa acestuia nu poate fi invocată ca motiv de amânare a începerii sau continuării inspecției;
- g) să obțină un exemplar al procesului-verbal privind efectuarea inspecției.

(2) Subiectul supus inspecției are următoarele obligații:

- a) să permită angajaților Consiliului Concurenței, fără întârziere, începerea și derularea inspecției;
- b) să se supună inspecției și să îndeplinească indicațiile angajaților Consiliului Concurenței delegați pentru efectuarea inspecției;
- c) să faciliteze, pe întreaga durată a inspecției, accesul la toate documentele și informațiile solicitate;
- d) să furnizeze într-o formă completă documentele, informațiile, înregistrările și evidențele solicitate, inclusiv copiile acestora, precum și orice explicații necesare, fără a putea invoca caracterul confidențial al acestora;
- e) la inspectarea echipamentelor electronice de calcul, de comunicații, a echipamentelor și/sau mediilor de stocare/arhivare, să desemneze persoane care să ofere suportul necesar angajaților Consiliului Concurenței pe parcursul inspecției. Lipsa acestor persoane nu poate constitui motiv de amânare a începerii sau continuării inspecției respective și/sau medii de stocare/arhivare;
- f) să pună la dispoziție și să asigure accesul la toate echipamentele și programele folosite, inclusiv la cele care nu se află fizic în spațiul inspectat, dar pot fi accesate din acel spațiu, să furnizeze parolele și cheile de criptare/decriptare necesare, inclusiv cele de administrator local și/sau de rețea și să asigure suportul necesar pentru utilizarea echipamentelor și programelor specializate.

Articolul 57. Efectuarea inspecțiilor în alte încăperi

(1) În cazul în care există o suspiciune întemeiată că registrele sau alte documente privind activitatea și obiectul inspecției care ar putea fi pertinente pentru a dovedi o încălcare gravă a art.5 și 11 sunt păstrate în încăperi, terenuri și mijloace de transport ale persoanelor fizice, inclusiv în locuințele membrilor organelor de conducere sau ale membrilor personalului întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi în cauză, Plenul Consiliului Concurenței poate dispune, printr-o decizie, desfășurarea unei inspecții în aceste încăperi, terenuri sau mijloace de transport.

(2) Inspecția prevăzută la alin.(1) se efectuează în condițiile art.56. Suplimentar la informația menționată la art.56 alin.(3), ordinul privind efectuarea unei asemenea inspecții va indica motivul care a determinat Consiliul Concurenței să concluzioneze că există o suspiciune în sensul alin.(1) al prezentului

articol.

(3) Accesul reprezentanților Consiliului Concurenței în încăperi, terenuri sau mijloace de transport ocupate de persoane fizice, în lipsa consimțământului lor, se permite numai în baza mandatului judecătoresc emis în condițiile prezentului articol și prezentat persoanei supuse inspecției.

(4) Mandatul judecătoresc poate fi eliberat numai dacă:

a) există o suspiciune întemeiată că în încăperile, terenurile sau mijloacele de transport ce urmează a fi supuse inspecției sunt păstrate registre sau alte documente a căror prezentare a fost solicitată de Consiliul Concurenței în conformitate cu prezenta lege, dar care nu au fost prezentate în termenul stabilit; sau

b) există o suspiciune întemeiată că în încăperile, terenurile sau mijloacele de transport ce urmează a fi supuse inspecției sunt păstrate registre sau alte documente a căror prezentare poate fi solicitată de Consiliul Concurenței în conformitate cu prezenta lege și care, dacă ar fi fost cerute, nu ar fi fost prezentate, dar ar fi fost ascunse, înlăturate, modificate sau distruse; sau

c) angajații Consiliului Concurenței au încercat să pătrundă în încăperile, terenurile sau mijloacele de transport ce urmează a fi supuse inspecției, dar nu au reușit și există o suspiciune întemeiată că în încăperile, terenurile sau mijloacele de transport respective sunt păstrate registre sau alte documente a căror prezentare a fost solicitată de Consiliul Concurenței în conformitate cu prezenta lege.

(5) Mandatul judecătoresc va conține informația menționată la art.56 alin.(3) și este valabil o lună de la data emiterii.

(6) În cazul solicitării unui mandat, instanța de judecată este obligată să verifice dacă ordinul președintelui Consiliului Concurenței privind efectuarea inspecției este autentic și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt arbitrare sau excesive, având în vedere obiectul investigației. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, instanța de judecată poate solicita Consiliului Concurenței explicații detaliate, în special privind temeiurile care determină Consiliul Concurenței să suspecteze încălcarea art.5 sau 11, precum și privind gravitatea încălcării suspectate, importanța probelor căutate, natura implicării întreprinderii în cauză și probabilitatea rezonabilă că registrele și documentele legate de obiectul investigației se păstrează în locul pentru care se solicită mandatul.

(7) Mandatul judecătoresc emis în conformitate cu prezentul articol poate fi atacat cu recurs, care nu este suspensiv de executare.

(8) Prevederile prezentului articol se aplică mutatis mutandis în cazul solicitării de la furnizorii rețelei și/sau serviciilor de comunicații electronice a datelor de trafic aferente serviciilor de comunicații electronice furnizate.

Articolul 57¹. Angajamente

(1) Pe durata procedurii de investigație privind presupusul acord anticoncurențial sau abuz de poziție dominantă, până la adoptarea deciziei de către Plenul Consiliului Concurenței, întreprinderile sau asocierile de întreprinderi supuse investigației pot formula propuneri de angajamente în scopul înlăturării îngrijorărilor Plenului Consiliului Concurenței care au determinat inițierea investigației.

(2) Dacă importanța pedepsei și a descurajării comportamentului investigat prevalează, sunt exceptate de la aplicarea la angajamente faptele de gravitate mare, cum ar fi cartelurile și formele abuzului de poziție dominantă care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață și au produs consecințe și efecte iremediabile.

(3) Înainte de adoptarea deciziei în temeiul art.41 alin.(1) lit.k), Consiliul Concurenței publică un rezumat al cauzei și conținutul esențial al angajamentelor sau al acțiunii viitoare propuse. Terții interesați pot să își prezinte observațiile într-un termen stabilit în publicarea efectuată, care nu poate fi mai mic de o lună. La publicare se va lua în considerare interesul legitim al întreprinderilor în protejarea secretului comercial.

(4) Dacă întreprinderile sau asocierile de întreprinderi au propus angajamente, Plenul Consiliului Concurenței poate:

a) accepta angajamentele, prin decizie, dacă stabilește că angajamentele propuse sunt suficiente pentru protecția concurenței și aplicarea acestora conduce la înlăturarea problemei ce a determinat

inițierea investigației, și înceta investigația cazului în privința întreprinderii care și-a asumat angajamente;

b) respinge angajamentele, prin decizie, și continua acțiunile procedurale ce se impun ca urmare a inițierii investigației, dacă angajamentele nu întrunesc condițiile prevăzute la lit.a), dacă identifică dificultăți de punere în aplicare a angajamentelor propuse sau de monitorizare a îndeplinirii acestora. Această soluție a Consiliului Concurenței este comunicată în scris întreprinderii care a propus angajamente.

(5) Consiliul Concurenței monitorizează îndeplinirea de către întreprindere sau asocierea de întreprinderi a angajamentelor acceptate prin decizia Plenului Consiliului Concurenței.

(6) Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să redeschidă investigația finalizată cu acceptarea angajamentelor propuse de întreprindere sau asocierea de întreprinderi:

a) în cazul în care intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia cu angajamente;

b) în cazul în care întreprinderile sau asocierile de întreprinderi în cauză acționează contrar angajamentelor asumate;

c) în cazul în care decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

(7) Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi pot formula propuneri de angajamente și în cazul operațiunilor de concentrare economică în scopul compatibilizării acestora cu un mediu concurențial normal, potrivit art.25.

Articolul 57². Măsurile interimare

(1) Plenul Consiliului Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, înainte de emiterea unei decizii de constatare a unei încălcări concurențiale, în caz de urgență determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor fapte de încălcare concurențială care trebuie eliminate fără întârziere.

(2) Decizia menționată la alin.(1) trebuie să fie proporțională și să se aplice fie pe o durată determinată, care poate fi reînnoită în măsura în care acest lucru este necesar și adecvat, fie până la adoptarea deciziei finale.

(3) Decizia menționată la alin.(1) poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, fără respectarea procedurii prealabile, conform prevederilor [Codului administrativ](#).

(4) Consiliul Concurenței monitorizează aplicarea măsurilor interimare impuse.

Articolul 58. Exercițarea drepturilor la apărare

(1) Înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la art.65 alin.(1), Consiliul Concurenței, în cadrul procedurilor de investigație, garantează pe deplin drepturile la apărare ale părților în cauză prin acordarea dreptului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raportul de investigație, prin asigurarea accesului la dosar și dreptului la audieri.

(2) În cazul unei proceduri de investigație desfășurate în conformitate cu cap.IV, prevederile alin.(1) sunt aplicabile persoanelor și întreprinderilor implicate în concentrarea economică.

(3) Înainte de adoptarea deciziei privind presupusele încălcări ale normelor de procedură prevăzute la art.68, se întocmește un raport care va conține faptele constatate și probele pe care se întemeiază concluziile raportorului. Până la adoptarea deciziei de către Plenul Consiliului Concurenței, părțile implicate pot să prezinte observațiile lor în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare.

(4) Plenul Consiliului Concurenței își bazează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație și pe alte probe pe care își întemeiază decizia, asupra cărora părțile în cauză și-au putut prezenta observațiile.

Articolul 59. Transmiterea raportului de investigație și prezentarea observațiilor

(1) Raportul de investigație va conține obiectul investigației, faptele constatate, probele, concluziile și propunerile raportorului.

(2) După întocmirea raportului de investigație, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului se

transmite pentru informare părților și, după caz, altor persoane vizate de investigație. La solicitare, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație se transmite persoanelor a căror audiere a fost admisă conform prevederilor art.64 alin.(3).

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii raportului de investigație, părțile și alte persoane cărora le-a fost transmis raportul au dreptul să prezinte observații asupra acestuia.

(4) Termenul menționat la alin.(3) poate fi prelungit de către Consiliul Concurenței, o singură dată, cu cel mult 30 de zile lucrătoare, în baza unei cereri întemeiate, la care se anexează probele ce dovedesc necesitatea prelungirii termenului. În acest caz, părții ce a înaintat cererea i se comunică în scris, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, rezultatul examinării cererii.

(5) Părțile pot menționa în observațiile lor scrise temeiul legal și faptele pe care le cunosc și care sunt pertinente pentru apărarea lor împotriva pretențiilor înaintate de Consiliul Concurenței. Părțile pot anexa orice documente relevante care dovedesc faptele menționate și pot propune să fie audiate persoane care ar putea confirma faptele prezentate în observațiile lor.

(6) Raportul de investigație, împreună cu observațiile prezentate de părți și cu materialele întregului dosar al cauzei, se predă de către raportor Plenului Consiliului Concurenței pentru audieri și, după caz, pentru adoptarea deciziei respective.

(7) Consiliul Concurenței poate solicita de la orice persoană, inclusiv de la o autoritate a administrației publice, să-și expună în scris punctul de vedere asupra raportului de investigație.

(8) În cazul în care, după transmiterea raportului de investigație, sunt identificate sau prezentate noi elemente de probă pe care Consiliul Concurenței intenționează să le utilizeze sau în cazul în care Consiliul Concurenței intenționează să își modifice calificarea juridică a faptelor investigate în defavoarea întreprinderilor în cauză, Consiliul Concurenței transmite un supliment la raportul de investigație și oferă posibilitate întreprinderilor să prezinte observații asupra acestuia.

(9) În caz de necesitate, după transmiterea raportului de investigație, Plenul Consiliului Concurenței poate solicita întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi, precum și autorităților publice, orice informații și documente necesare în legătură cu circumstanțele de fapt sau de drept ale investigației în derulare, pentru aplicarea atribuțiilor prevăzute la art.41 alin.(1) lit.l), o) și p).

Articolul 60. Accesul la dosar

(1) Autorul plângerii poate solicita accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței și-a bazat examinarea preliminară. La cerere scrisă, autorului plângerii i se va acorda o singură dată accesul la aceste documente, ca urmare a informării făcute de Consiliul Concurenței în conformitate cu art.53 alin.(3). Accesul la dosar este acordat părților în cauză cu condiția ca informațiile din dosar să fie utilizate numai în cadrul procedurii în cauza desfășurată de Consiliul Concurenței sau al eventualei proceduri judiciare conexe.

(2) Părțile în cauză care fac obiectul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței au dreptul de acces la dosarul Consiliului Concurenței, sub rezerva interesului legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele comerciale și alte informații confidențiale. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informațiile a căror dezvăluire ar putea afecta concurența, la informațiile confidențiale și documentele interne ale Consiliului Concurenței, la observațiile altor părți la raportul de investigație, la corespondența Consiliului Concurenței cu autoritățile de concurență din alte state, la informațiile protejate de alte legi. Accesul la dosar se acordă la cererea scrisă a părților în cauză, după transmiterea de către Consiliul Concurenței a raportului de investigație.

(3) Consiliul Concurenței asigură ca accesul la declarațiile de clemență sau la propunerile de recunoaștere a săvârșirii încălcării legislației concurențiale să se acorde numai părților care fac obiectul procedurii și numai în scopul exercitării dreptului acestora la apărare în cadrul unei proceduri judiciare.

(4) Consiliul Concurenței poate acorda părților acces suplimentar la documentele primite după comunicarea raportului de investigație în etapele ulterioare ale procedurii, în cazul în care aceste documente constituie probe noi ce vizează partea respectivă.

(5) Accesul la documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei și obținerea copiilor și/sau extraselor pot fi dispuse prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(6) Accesul la dosar este acordat părților la investigație, cu condiția ca informația din dosar să fie folosită numai de partea căreia i-a fost oferit accesul, sau succesorilor în drepturi și obligații ori celor care continuă activitatea economică a acestora numai în cadrul procedurii respective desfășurate de Consiliul Concurenței sau procedurii judiciare eventuale aferente.

Articolul 61. Modalitățile de acces la dosarul examinat de Consiliul Concurenței

(1) Președintele Consiliului Concurenței permite părților accesul la dosar și obținerea, la cerere, contra cost, a copiilor pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Părților li se comunică data stabilită pentru accesul la dosar în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

(3) Accesul se acordă la forma originală a dosarului, cu excepția cazului în care se acordă acces la versiuni neconfidențiale ale informațiilor originale sau la un rezumat, unde confidențialitatea poate fi asigurată numai prin rezumarea informațiilor relevante.

(4) Consiliul Concurenței nu are obligația să furnizeze traducerea documentelor din dosar.

Articolul 62. Tratatamentul documentelor și informațiilor din dosar

(1) Documentele, informațiile obținute ca urmare a unei solicitări de informații sau în cadrul inspecției care nu au legătură cu obiectul investigației și nu au stat la baza adoptării deciziei se returnează.

(2) În cazul documentelor cu acces restricționat, accesul se acordă, dacă este posibil, la versiunea neconfidențială a acestor documente transmise de întreprinderea care a invocat protecția secretelor comerciale sau a altor informații confidențiale. Când confidențialitatea poate fi asigurată, accesul se acordă la varianta neconfidențială a informațiilor prezentată de întreprinderea care a furnizat informația. Întreprinderea prezintă varianta neconfidențială a informațiilor furnizate Consiliului Concurenței într-un termen stabilit. Dacă întreprinderea nu prezintă varianta neconfidențială a informațiilor, se consideră că documentele și informațiile nu conțin secrete comerciale sau alte informații confidențiale.

(3) Procesele-verbale întocmite în baza interviurilor sunt accesibile după înlăturarea din conținutul lor a informațiilor ce constituie secret comercial sau a altor informații confidențiale identificate de întreprinderi.

Articolul 63. Criterii pentru acceptarea cererilor referitoare la tratamentul confidențial al informațiilor din dosar

(1) Informațiile ce pot constitui secret comercial sunt definite de Codul civil.

(2) Alte informații decât secretele comerciale pot fi considerate ca fiind confidențiale în măsura în care dezvăluirea acestora poate dăuna semnificativ unei persoane sau unei întreprinderi. Informațiile confidențiale pot include informații care ar permite părților să-i identifice pe autorii plângerii sau pe terți, atunci când aceștia din urmă au un temei motivat, probat în scris, de a rămâne anonimi. După caz, alte informații confidențiale pot fi reprezentate de informațiile transmise de către terți despre întreprinderile implicate care ar putea exercita o presiune considerabilă din punct de vedere economic și comercial asupra concurenților sau asupra partenerilor comerciali, clienților și/sau furnizorilor respectivi ai întreprinderilor implicate.

(3) Informațiile ce constituie secret comercial și alte informații confidențiale din dosar se marchează cu sigla „Conține informații confidențiale”.

(4) Pentru ca o informație să fie considerată confidențială, persoana fizică, întreprinderea, asocierii de întreprinderi sau autoritatea publică care invocă respectarea interesului legitim de a-și proteja secretele și alte informații confidențiale trebuie să adreseze Consiliului Concurenței o cerere motivată, care va conține și identificarea părților față de care informațiile sale sunt considerate confidențiale.

(5) Accesul la informațiile confidențiale furnizate de către autoritățile publice se acordă doar cu acordul acestor autorități.

(6) Cererea de acordare a caracterului confidențial trebuie să aibă ca obiect informațiile ce pot

constitui secrete comerciale sau corespund descrierii pentru alte informații confidențiale. Consiliul Concurenței examinează temeiul cererii de acordare a caracterului confidențial. Atunci când nu acceptă cererea, Consiliul Concurenței trebuie să răspundă solicitantului în termen de 15 zile lucrătoare de la recepționarea cererii.

(7) Calificarea unei informații ca fiind secret comercial sau altă informație confidențială nu împiedică Consiliul Concurenței să divulge sau să utilizeze o astfel de informație dacă aceasta este necesară pentru a dovedi o pretinsă încălcare.

Articolul 64. Audierea părților și a altor persoane fizice sau juridice

(1) Părțile cărora le-a fost transmis raportul de investigație sunt în drept să solicite audieri. Audierile sunt solicitate de către părți în scris odată cu prezentarea observațiilor pe marginea raportului de investigație.

(2) Audierile pot fi dispuse, de asemenea, din oficiu, de președintele Consiliului Concurenței.

(3) În cazul în care consideră necesar, Președintele Consiliului Concurenței poate dispune sau admite audierea altor persoane fizice sau juridice. Cererile de audiere ale acestor persoane se aprobă dacă acestea demonstrează suficient interes. Dacă cererile persoanelor menționate se aprobă, acestora li se transmite, la solicitare, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație.

(4) Consiliul Concurenței poate invita orice persoană, inclusiv reprezentanți ai autorităților publice, să asiste la audiere fizic sau de la distanță, prin intermediul mijloacelor electronice, și să își exprime punctul de vedere pe parcursul desfășurării audierii.

(5) Persoanele invitate să participe la audieri fizic sau de la distanță, prin intermediul mijloacelor electronice, se prezintă personal sau sunt reprezentate, după caz, de reprezentanți legali sau statutori ori de avocați împuterniciți legal.

(6) Audierile se desfășoară în cadrul ședințelor închise ale Plenului Consiliului Concurenței. Persoanele invitate sunt audiate în prezența altor părți ale cauzei, cu luarea măsurilor impuse pentru protejarea informațiilor ce constituie secret comercial sau au caracter confidențial. Dacă se consideră util, pentru asigurarea protecției informațiilor ce constituie secret comercial sau au caracter confidențial, persoanele invitate pot fi audiate separat.

(7) Audierea se înregistrează pe suport magnetic sau se consemnează într-un proces-verbal care conține principalele declarații făcute de părți și care se anexează la dosar. Declarațiile trebuie să fie semnate de partea care le-a făcut. Consiliul Concurenței va informa persoana audiată despre intenția de a înregistra declarațiile făcute la audiere.

(8) Neprezentarea sau renunțarea la audiere, precum și refuzul oricărei declarații nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de investigație.

Articolul 65. Adoptarea și comunicarea deciziilor

(1) După examinarea observațiilor prezentate de părți asupra raportului de investigație și, după caz, după desfășurarea audierilor și examinarea informațiilor acumulate suplimentar la solicitarea Plenului, Plenul Consiliului Concurenței:

a) adoptă decizia de încetare a investigației cazului, deoarece pe parcursul desfășurării acesteia nu au fost descoperite probe suficiente privind încălcarea legislației concurențiale care ar justifica aplicarea de măsuri corective sau sancțiuni;

b) adoptă decizia de constatare a încălcării legislației concurențiale și, după caz, de aplicare a sancțiunilor;

c) dispune investigarea suplimentară a cazului;

d) adoptă alte decizii sau prescripții prevăzute la art.41.

(2) Dacă constată o încălcare a legislației concurențiale, Plenul Consiliului Concurenței solicită întreprinderilor, asocierilor de întreprinderi și autorităților publice să înceteze respectiva încălcare. În acest scop, Plenul Consiliului Concurenței poate impune, prin decizie, orice măsuri corective comportamentale sau structurale care sunt proporționale cu încălcarea comisă și sunt necesare pentru încetarea efectivă a încălcării.

(3) Decizia menționată la alin.(2) se bazează pe constatările și probele la care părțile în cauză au avut acces și asupra cărora au avut posibilitate de a prezenta observații, cu condiția respectării regulilor de acces la informații confidențiale. Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței se comunică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării, prin modalitățile de notificare prevăzute de [Codul administrativ](#).

(4) Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței se publică pe pagina web a Consiliului Concurenței. Publicarea deciziilor și a prescripțiilor se face cu luarea în considerare a interesului legitim al întreprinderilor în protejarea secretelor comerciale.

Articolul 66. Modul de executare a deciziilor și a prescripțiilor și urmărirea executării măsurilor aplicate

(1) Deciziile și prescripțiile Plenului Consiliului Concurenței adoptate în condițiile prezentei legi se execută, în termenul menționat în ele, de către întreprinderile, asocierile de întreprinderi, autoritățile publice cărora le sunt adresate.

(2) Persoanele vizate sunt obligate să informeze Consiliul Concurenței despre măsurile întreprinse în vederea executării deciziei, în termenul stabilit în aceasta.

(3) Executarea măsurilor aplicate autorităților publice, precum și urmărirea executării lor se efectuează în condițiile art.13.

(4) În cazul neexecutării în termen de către întreprinderi sau asocierile de întreprinderi a deciziilor Plenului Consiliului Concurenței prin care sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentei legi, executarea acestora se efectuează în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#).

(5) În cazul neexecutării în termen de către întreprinderi sau asocierile de întreprinderi a altor decizii decât aplicarea sancțiunilor, executarea acestora se efectuează în conformitate cu prevederile [Codului de executare](#).

Capitolul VIII RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI CONCURENȚIALE

Secțiunea 1 Determinarea și individualizarea sancțiunilor pentru încălcarea legislației concurențiale

Articolul 67. Reguli generale de individualizare și determinare a amenzilor pentru încălcările legislației concurențiale

(1) Individualizarea amenzilor prevăzute de prezenta lege se efectuează ținând seama de gravitatea și durata faptei.

(2) Stabilirea cuantumului amenzii se face prin determinarea nivelului de bază al acesteia, care se va majora în cazul existenței circumstanțelor agravante și se va reduce în cazul existenței circumstanțelor atenuante.

(3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzii, ca bază de calcul se ia în considerare cifra de afaceri totală realizată de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul anterior sancționării. Atunci când o încălcare depășește teritoriul Republicii Moldova, Consiliul Concurenței estimează valoarea totală a vânzărilor de produse care au legătură cu încălcarea pentru sectorul geografic care depășește teritoriul Republicii Moldova.

(4) În cazul în care cifra totală de afaceri realizată în anul anterior sancționării nu este înregistrată, se ia în considerare ultimul an anterior sancționării în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi a realizat o cifră de afaceri.

(5) Prin derogare de la [Codul contravențional](#), amenzile pentru încălcarea legislației concurențiale se stabilesc conform prezentei legi.

Articolul 68. Faptele ce constituie încălcări ale normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, persoanelor menționate la art.20 alin.(2) lit.b) sau întreprinderilor ori asocierilor de întreprinderi amenzi eficace, proporționale și disuasive în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență:

1) ca răspuns la o solicitare făcută în temeiul art.54, acestea furnizează informații sau documente inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori nu furnizează în termenul stabilit informațiile sau documentele solicitate;

2) acestea furnizează informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare într-o cerere, confirmare, notificare sau completare a acesteia, potrivit prevederilor art.22;

3) în timpul inspecțiilor desfășurate potrivit art.56, acestea prezintă registrele sau celelalte documente solicitate, aflate în raport cu scopul și obiectul investigației, în formă incompletă;

4) acestea refuză să se supună unei inspecții desfășurate în conformitate cu art.56 sau 57;

5) acestea obstrucționează desfășurarea inspecțiilor potrivit art.56 sau 57:

a) refuză oferirea accesului la încăperile sau echipamentele electronice supuse inspecției;

b) refuză prezentarea documentelor, a registrelor, a informațiilor, indiferent de modalitatea de stocare a acestora, în formă incompletă sau eronată;

c) întreprind măsuri de distrugere totală sau parțială a documentelor, a registrelor, a informațiilor, inclusiv de pe echipamentele electronice sau mediile de stocare a informației;

d) refuză, împiedică, creează obstacole, tergiversează sau oferă acces limitat la registre, documente, informații ori la echipamente electronice sau medii de stocare a informației, inclusiv prin neoferirea parolilor de acces la acestea;

e) dau indicații angajaților de a nu comunica cu echipa de inspecție sau a limita acțiunile acesteia;

6) ca răspuns la o întrebare adresată în conformitate cu art.56 alin.(14), acestea:

a) dau un răspuns inexact sau care induce în eroare;

b) nu rectifică, în termenul stabilit de către Consiliul Concurenței, un răspuns inexact, incomplet sau care induce în eroare;

c) nu dau un răspuns complet sau refuză să răspundă cu privire la fapte care au legătură cu obiectul și scopul inspecției;

7) sigiliile aplicate în conformitate cu art.56¹ alin. (1) lit.d) au fost deteriorate;

8) în cazul unui interviu desfășurat în cadrul investigației, acestea nu se prezintă sau nu asigură prezentarea persoanelor solicitate la interviul dispus în temeiul art.54¹ ori se prezintă la interviu, dar refuză de a fi intervievate sau, în cadrul interviului, nu furnizează sau furnizează informații neautentice, incomplete sau care induc în eroare.

(2) În apărarea sa, persoana, întreprinderea sau asocieria de întreprinderi poate demonstra că informațiile solicitate nu se află în posesia sa sau sub controlul său și că este imposibil ca ea să se conformeze cerinței Consiliului Concurenței, utilizând toate mijloacele rezonabile.

(3) Amenda prevăzută la prezentul articol nu se aplică dacă informația, registrele sau documentele au fost solicitate ori sigiliile au fost aplicate de Consiliul Concurenței sau reprezentanții acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Articolul 69. Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării.

(2) La evaluarea gravității încălcării se ține cont de natura faptei, în special dacă informațiile solicitate puteau avea impact semnificativ asupra soluționării cazului aflat în examinare la Consiliul Concurenței datorită naturii, importanței și caracterului util al acestora.

(3) În funcție de gravitate, faptele se împart în 3 categorii:

a) fapte de gravitate mică: nivelul de bază se stabilește în quantum de până la 0,15% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67;

b) fapte de gravitate medie: nivelul de bază se stabilește în quantum de la 0,15% până la 0,25%

din cifra totală de afaceri, în sensul art.67;

c) fapte de gravitate mare: nivelul de bază se stabilește în quantum de la 0,25% până la 0,45% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67.

(3) În funcție de gravitate, faptele se împart în 3 categorii:

a) fapte de gravitate mică: nivelul de bază se stabilește în quantum de până la 0,25% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67;

b) fapte de gravitate medie: nivelul de bază se stabilește în quantum de la 0,25% la 0,5% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67;

c) fapte de gravitate mare: nivelul de bază se stabilește în quantum de la 0,5% la 0,75% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67.¹

¹ Prevederile art.69 al.(3) vor intra în vigoare începând cu 18.08.2026

(4) Încălcările prevăzute la art.68 alin.(1) pct.4) și 7) sunt considerate fapte de gravitate mare.

(5) În funcție de durată, faptele se împart în 3 categorii:

a) fapte de scurtă durată (mai puțin de 15 zile) sau cu consumare instantanee: factor 1;

b) fapte de durată medie (15 – 30 de zile): factor 1,2;

c) fapte de lungă durată (peste 30 de zile): factor 1,4.

Articolul 70. Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor de procedură ale legislației concurențiale poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% din quantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art.69 pentru fiecare circumstanță agravantă sau atenuantă constatată.

(2) Circumstanțe agravante care determină majorarea nivelului de bază pot fi:

a) continuarea sau repetarea de către o întreprindere a unei încălcări identice sau similare după ce Plenul Consiliului Concurenței a constatat că această întreprindere a comis o încălcare menționată la art.68;

b) măsurile de intimidare asupra altor întreprinderi pentru a le determina să nu furnizeze informațiile solicitate de Consiliul Concurenței sau să le furnizeze de o manieră inexactă ori incompletă sau orice încercare de a determina astfel de atitudini.

(3) Circumstanțe atenuante care determină reducerea nivelului de bază pot fi:

a) colaborarea efectivă cu Consiliul Concurenței în cadrul procedurilor, dincolo de obligația legală de a coopera;

b) încetarea încălcării din propria voință a făptuitorului sau de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței;

c) alte împrejurări care demonstrează voința întreprinderii de a facilita examinarea cauzelor inițiate de Consiliul Concurenței;

d) dovada făcută de întreprindere privind faptul că încălcarea a fost comisă din neglijență.

(4) Lista circumstanțelor atenuante menționate la alin.(3) nu este exhaustivă.

(5) Pentru încălcările prevăzute la art.68 alin.(1), săvârșite de către o întreprindere nou-înființată care nu a realizat o cifră totală de afaceri în anul anterior sancționării, amenda se stabilește în quantum de până la 500000 lei.

(6) În urma aplicării criteriilor de individualizare conform prevederilor art.69 și 70, amenda nu poate depăși un nivel maxim de 1% din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

Articolul 71. Faptele ce constituie încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale

Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor sau asocierilor de întreprindere amenzi eficiente, proporționale și disuasive în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi sau asocieri de întreprinderi:

- a) încalcă prevederile art.5 și 11;
- b) nu respectă o măsură corectivă dispusă printr-o decizie în temeiul art.41 alin.(1) lit.l);
- c) nu respectă o decizie prin care se dispun măsuri interimare, în temeiul art.57²;
- d) nu respectă un angajament care devine obligatoriu printr-o decizie, în temeiul art.57¹;
- e) nu notifică o concentrare economică, definită la art.22 alin.(1), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sunt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu art.20 alin.(5) sau printr-o decizie adoptată în temeiul art.20 alin.(6);
- f) realizează o operațiune de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art.20 alin.(5);
- g) pun în aplicare o operațiune de concentrare economică declarată incompatibilă cu mediul concurențial printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art.25 alin.(2) lit.a).

Articolul 72. Determinarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării.

(2) La evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată.

(3) Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie:

a) până la 1% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mică: acordurile anticoncurențiale verticale care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia; încălcările prevăzute la art.71 lit.d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței emite o decizie de autorizare fără obiecțiuni, deoarece nu există îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial sau deoarece îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin modificările propuse de întreprinderi și acceptate de Consiliul Concurenței; încălcările prevăzute la art.11 care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia; încălcările comise din neglijență;

b) de la 1% până la 2% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate medie: acordurile anticoncurențiale orizontale sau verticale, cu excepția celor prevăzute la lit.a) și c) din prezentul alineat; încălcările prevăzute la art.11, cu excepția celor prevăzute la lit.a) și c) din prezentul alineat; încălcările prevăzute la art.71 lit.d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie de autorizare condiționată;

c) de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mare: acordurile orizontale de tipul cartelurilor dure; încălcările prevăzute la art.71 lit.d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial; încălcările prevăzute la art.11 care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia.

(3) Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie:

a) până la 2% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mică: acordurile anticoncurențiale verticale care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia; încălcările prevăzute la art.71 lit.e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței emite o decizie de autorizare fără obiecții, deoarece nu există îndoieli privind compatibilitatea cu mediul concurențial sau deoarece îndoielile privind compatibilitatea cu mediul concurențial au fost înlăturate prin modificările

propușe de întreprinderi și acceptate de Consiliul Concurenței; încălcările prevăzute la art.11 care au un impact redus asupra pieței sau care afectează o parte limitată a acesteia;

b) de la 2% la 4% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate medie: acordurile anticoncurențiale orizontale sau verticale, cu excepția celor prevăzute la lit.a) și c) din prezentul alineat; încălcările prevăzute la art.11, cu excepția celor prevăzute la lit.a) și c) din prezentul alineat; încălcările prevăzute la art.71 lit.e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie de autorizare condiționată;

c) de la 4% la 8% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mare: cartelurile, abuzul de poziție dominantă care a produs consecințe sau efecte iremediabile; încălcările prevăzute la art.71 lit.e), f) și g) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial.²

² Prevederile art.72 al.(3) vor intra în vigoare începând cu 18.08.2026

(4) În cazul în care o asocieră de întreprinderi săvârșește o încălcare ce se referă la activitățile membrilor săi, nivelul de bază al amenzii se calculează din cifra totală de afaceri a fiecărui membru activ pe piața afectată de încălcarea săvârșită de asocieră.

(5) În funcție de durată, faptele se împart în 3 categorii:

a) fapte de scurtă durată (mai puțin de un an) sau cu consumare instantanee: factor 1;

b) fapte de durată medie (de la un an la cinci ani): factor 1,2;

c) fapte de lungă durată (peste cinci ani): factor 1,4.

(6) În cazul unei întreprinderi nou-înființate care nu a realizat o cifră de afaceri în anul financiar anterior sancționării, amenda se stabilește în cuantum de până la 5 000 000 lei.

Articolul 72¹. Amenda aplicată unităților economice unice

(1) Consiliul Concurenței este în drept să aplice noțiunea de întreprindere, ca unitate economică ce poate fi constituită din mai multe persoane fizice și/sau juridice, pentru a atrage la răspundere întreprinderea-mamă și a-i impune amenzi pentru comportamentul uneia dintre filialele acesteia în cazul în care întreprinderea-mamă și filiala ei constituie o singură unitate economică.

(2) Când întreprinderea-mamă și filiala sa constituie o singură întreprindere, deși filiala are personalitate juridică distinctă, dar nu decide în mod independent comportamentul său pe piață, aplicând în esență instrucțiunile care îi sunt date de întreprinderea-mamă, Consiliul Concurenței este în drept să adreseze întreprinderii-mamă decizia prin care aplică amenzi acesteia, fără să fie necesară stabilirea implicării nemijlocite a întreprinderii-mamă în cadrul acelei încălcări constatate.

(3) Consiliul Concurenței este în drept să considere întreprinderea-mamă răspunzătoare în solidar cu filiala ei pentru plata amenzii aplicate acesteia din urmă, cu excepția cazului în care întreprinderea-mamă prezintă elemente de probă suficiente de natură să demonstreze că filiala sa s-a comportat în mod independent pe piață.³

³ Prevederile art.72¹ vor intra în vigoare începând cu 18.08.2026

Articolul 72². Amenda aplicată succesiorilor legali sau economici

Dacă în cadrul întreprinderii care a participat la săvârșirea unei încălcări a legislației concurențiale au avut loc modificări juridice sau organizatorice ori dacă întreprinderea a încetat să mai existe, Consiliul Concurenței atrage la răspundere succesiorii legali sau economici ai întreprinderii date și aplică succesiorilor legali sau economici amenzi pentru încălcarea

legislației concurențiale.⁴

⁴ Prevederile art.72² vor intra în vigoare începând cu 18.08.2026

Articolul 73. Adaptarea nivelului de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale

(1) Nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% din cuantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art.72 pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă constatată. În cazul circumstanțelor agravante menționate la alin.(2) lit.a) din prezentul articol, nivelul de bază va fi majorat cu un procent cuprins între 10% și 25% pentru fiecare astfel de încălcare constatată de Consiliul Concurenței.

(2) Circumstanțe agravante care determină majorarea nivelului de bază pot fi:

a) continuarea sau repetarea de către o întreprindere a unei încălcări identice sau similare după ce Plenul Consiliului Concurenței a constatat că această întreprindere a încălcat dispozițiile art.5 sau 11;

b) continuarea deliberată a încălcării în cursul desfășurării investigației în cazurile referitoare la cartelurile dure;

c) refuzul de a coopera cu Consiliul Concurenței sau obstrucționarea acestuia în desfășurarea investigațiilor;

d) rolul de conducător sau de instigator la încălcare. Se iau în considerare măsurile întreprinse pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la încălcare și/sau măsurile de retorsiune întreprinse împotriva altor întreprinderi cu scopul de a impune comiterea încălcării;

e) natura instituționalizată a cartelului dur.

(3) Circumstanțe atenuante care determină reducerea nivelului de bază pot fi:

a) furnizarea de către întreprindere a dovezilor de încetare a comiterii încălcării de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței. Circumstanța atenuantă în cauză nu se aplică acordurilor sau practicilor de natură secretă (în special cartelurilor dure);

b) furnizarea de către întreprindere a dovezilor că participarea sa la încălcarea săvârșită este extrem de redusă și că, în cursul perioadei în care a fost parte la încălcare, în mod efectiv, a evitat punerea în aplicare a acesteia, adoptînd un comportament concurențial corect pe piață;

c) colaborarea efectivă a întreprinderii cu Consiliul Concurenței în afara domeniului de aplicare a politicii de clemență și dincolo de obligația sa legală de a coopera;

d) autorizarea sau încurajarea comportamentului anticoncurențial al întreprinderii de autorități publice ori de legislația existentă;

e) dovada făcută de întreprindere privind faptul că încălcarea a fost comisă din neglijență.

(4) Lista circumstanțelor atenuante menționate la alin.(3) nu este exhaustivă.

(5) Consiliul Concurenței va lua în considerare necesitatea de a majora amenda pentru a depăși câștigurile ilicite realizate ca urmare a încălcării săvârșite, atunci când este posibilă estimarea acestui cuantum, însă nu mai mult decât nivelul maxim stabilit la alin.(7).

(5¹) La individualizarea amenzii ce urmează a fi impusă unei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi, Consiliul Concurenței este în drept să țină seama de orice compensație plătită persoanelor prejudiciate în urma unei tranzacții.

(6) – *abrogat*.

(7) În urma aplicării criteriilor de individualizare conform art.72 și 73, amenda nu poate depăși un nivel maxim de 10% din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

Articolul 73¹. Acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care recunosc săvârșirea unei practici anticoncurențiale

(1) În cazul încălcărilor prevăzute la art.71 lit.a), dacă întreprinderea sau asociera de întreprindere recunoaște, în mod expres, săvârșirea practicii anticoncurențiale și, după caz, propune remedii care duc la înlăturarea cauzelor și/sau a efectelor încălcării, Consiliul Concurenței poate aplica o reducere a

amenzii între 10% și 30% din nivelul de bază determinat potrivit art.72.

(2) Reducerea cuantumului amenzii în temeiul alin.(1) este posibilă doar pe baza unei solicitări scrise formulate de întreprinderea sau asocierea de întreprindere interesată. Solicitarea va conține recunoașterea clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcare, precum și o declarație privind cuantumul maxim al amenzii pe care întreprinderea este dispusă să o plătească. În decizia Consiliului Concurenței se vor menționa cuantumul amenzii determinat anterior aplicării dispozițiilor alin.(1), precum și cuantumul amenzii rezultat în urma reducerii acordate pentru recunoaștere. În situația în care Consiliul Concurenței nu acceptă termenii solicitării adresate de întreprindere sau asocierea de întreprindere, nu se va acorda o reducere a amenzii și recunoașterea formulată nu va fi utilizată ca element probatoriu.

(3) În cazul în care, înainte de comunicarea raportului de investigație, întreprinderea sau asocierea de întreprindere transmite o propunere privind formularea unei recunoașteri în condițiile alin.(2), Consiliul Concurenței va putea aplica o procedură simplificată în cazurile de acordare a tratamentului favorabil întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi care recunosc săvârșirea unei practici anticoncurențiale, stabilită conform unui regulament aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Concurenței.

(4) Contestarea de către întreprindere sau asocierea de întreprindere a deciziei Consiliului Concurenței în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin.(1) referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

(5) În cazurile care implică părți ce beneficiază de aplicarea politicii de clemență, dar nu sunt exonerate de amendă, reducerea cuantumului amenzii ca urmare a recunoașterii va fi adăugată reducerii aplicate în urma procedurii de clemență, fără ca însumate să depășească 50% din nivelul de bază determinat.

Articolul 74. Posibilitatea de plată a amenzii

În cazuri excepționale, la solicitare, Consiliul Concurenței are dreptul să reducă amenda, ținând seama de absența capacității de plată a unei întreprinderi într-un anumit context social și economic. Plenul Consiliului Concurenței nu acordă o reducere a amenzii într-un astfel de caz doar pe baza simplei constatări a unei situații financiare nefavorabile sau precare. Reducerea se poate acorda numai pe baza unor probe obiective potrivit cărora aplicarea unei amenzi, în condițiile stabilite de prezenta lege, ar pune iremediabil în pericol viabilitatea economică a întreprinderii implicate și ar conduce la devalorizarea completă a activelor acesteia.

Articolul 75. Aplicarea amenzii unei asocieri de întreprinderi

(1) În cazul în care amenda se aplică unei asocieri de întreprinderi, se ia în considerare cifra totală de afaceri a membrilor acesteia. Cuantumul maxim al amenzii nu poate depăși 10% din cifra totală de afaceri realizată de fiecare membru activ pe piața afectată de încălcarea comisă de asociere.

(2) În cazul în care asocierea de întreprinderi nu are capacitate de a-și onora obligațiile de plată, Consiliul Concurenței poate dispune membrilor asocierii să acopere suma amenzii aplicate.

(3) În cazul în care sumele solicitate nu s-au acordat asocierii de întreprinderi în termenul stabilit de Plenul Consiliului Concurenței, plata amenzii sau a diferenței rămase se solicită direct de la fiecare întreprindere ai cărei reprezentanți au fost membri în organele de decizie ale asocierii respective.

(4) Dacă, în urma solicitării efectuate în conformitate cu procedura prevăzută la alin.(2) și (3), nu s-a acoperit întregul cuantum al amenzii, plata diferenței este cerută de la membrii asocierii care au fost activi pe piața relevantă pe care a fost constatată și sancționată încălcarea legislației concurențiale.

(5) Plenul Consiliului Concurenței nu solicită plata în temeiul alin.(3) sau (4) întreprinderilor care demonstrează că nu au pus în aplicare decizia asocierii care a dus la încălcare sau că nu au avut cunoștință de existența acesteia ori că s-au distanțat activ de decizia asocierii înaintea inițierii investigației.

(6) Suma care revine spre plată fiecărei întreprinderi membru al asocierii în condițiile alin.(2)–(4) nu poate depăși 10% din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în anul anterior

sanționării.

Articolul 76. Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Plenul Consiliului Concurenței poate aplica, prin decizie, persoanelor menționate la art.20 alin.(2) lit.b), întreprinderilor sau asocierilor de întreprinderi penalități eficace, proporționale și disuasive în sumă de până la 5% din cifra totală de afaceri zilnică medie, realizată de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în cauză în anul anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculate de la data stabilită în decizie, pentru a le obliga:

a) să înceteze o încălcare a prevederilor art.5 sau art.11, în conformitate cu o decizie luată în temeiul art.65;

b) să respecte o decizie prin care se dispun măsuri interimare în temeiul art.57²;

c) să respecte un angajament devenit obligatoriu printr-o decizie adoptată în temeiul art.57¹;

d) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute potrivit prevederilor art.54;

e) să se supună inspecției dispuse în condițiile art.56;

f) să se prezinte la interviul convocat în conformitate cu art.54¹;

g) să respecte o condiție, o măsură corectivă sau o obligație impusă printr-o decizie adoptată în temeiul art.25 alin.(1) lit.b) sau alin.(2) lit.c).

(2) În cazul în care persoanele menționate la art.20 alin.(2) lit.b), întreprinderile sau asocierile de întreprinderi au îndeplinit obligația pentru executarea căreia au fost aplicate penalitățile cu titlu cominatoriu, Plenul Consiliului Concurenței poate fixa suma definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu la o valoare mai mică decât cea care rezultă din decizia inițială. Art.75 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 77. Răspunderea pentru concurența neloială

(1) Prin derogare de la legea penală, comiterea faptelor de concurență neloială interzise la art.15–19 din prezenta lege se sancționează de Consiliul Concurenței cu amendă în mărime de până la 0,5% din cifra totală de afaceri realizată de întreprinderea în cauză în anul anterior sancționării. Nivelul de bază al amenzii pentru concurența neloială se determină în funcție de gravitatea și durata faptei.

(2) Prejudiciul produs ca rezultat al acțiunilor constatate drept concurență neloială urmează a fi reparat, în conformitate cu prevederile Codului civil, de întreprinderea care l-a cauzat.

Articolul 78. Controlul deciziilor privind aplicarea amenzilor sau penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Deciziile prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu pot fi contestate direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile [Codului administrativ](#), fără respectarea procedurii prealabile.

(2) Instanțele menționate la alin.(1) pot reduce sau majora amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate, iar în cazul în care constată că decizia privind constatarea încălcării și/sau aplicarea amenzii sau a penalității este neîntemeiată și/sau este adoptată cu încălcarea procedurii, acestea pot anula amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 79. Repararea prejudiciului cauzat prin practici anticoncurențiale interzise

(1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului ce le-a fost cauzat printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege rămâne rezervat.

(2) Persoanele fizice sau juridice care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege vor putea înainta cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de un an de la data la care decizia Consiliului Concurenței pe care se întemeiază acțiunea a rămas definitivă sau a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Articolul 80. Răspunderea pentru acțiuni de concurență neloială

(1) Instanța va obliga persoana care săvârșește o acțiune de concurență neloială să înceteze

acțiunea sau să înlăture consecințele, să restituie documentele confidențiale însușite în mod ilicit de la deținătorul lor legitim și, după caz, să plătească despăgubiri pentru daunele pricinuite, conform legislației în vigoare.

(2) La cererea deținătorului legitim al secretului comercial, instanța poate dispune măsuri de interzicere a exploatării industriale și/sau comerciale a produselor rezultate din însușirea ilicită a secretului comercial sau distrugerea acestor produse. Interdicția încetează atunci când informația protejată a devenit publică.

(3) Dacă vreuna dintre acțiunile de concurență neloială cauzează daune patrimoniale sau morale, cel prejudiciat este în drept să se adreseze instanței competente cu acțiune în răspundere civilă corespunzătoare.

(4) Prin hotărârea dată asupra fondului, instanța poate dispune ca mărfurile sechestrate să fie vândute, după distrugerea falselor mențiuni. Din suma obținută în urma vânzării se vor acoperi mai întâi despăgubirile acordate.

(5) Dreptul la acțiune în concurență neloială aparține persoanelor fizice și juridice care practică activitate de întreprinzător, cu condiția ca între acestea și autorul faptei să existe un raport de concurență, adică să exercite un gen de activitate identic sau similar.

(6) Dacă acțiunea de concurență neloială a fost săvârșită de un salariat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, patronul răspunde solidar cu salariatul pentru pagubele pricinuite, cu excepția cazului în care va putea dovedi că, potrivit uzanțelor, nu era în măsură să prevină comiterea faptei.

(7) Persoanele care au creat împreună prejudiciul răspund solidar pentru actele sau faptele de concurență neloială săvârșite.

(8) Pentru luarea unei măsuri ce nu suferă amânare se pot aplica dispozițiile art.174–179 din [Codul de procedură civilă](#).

(9) Dreptul la acțiune prevăzut de alin.(3) se prescrie în termen de un an de la data la care păgubitul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dauna și pe cel care a cauzat-o, dar nu mai târziu de trei ani de la data săvârșirii faptei.

Articolul 80¹. Răspunderea pentru înfăptuirea practicilor comerciale neloiale dintre întreprinderi la furnizarea de produse agricole și alimentare

Examinarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la art.273 pct.5⁵) din [Codul contravențional nr.218/2008](#) se efectuează conform procedurilor și atribuțiilor stabilite în cod, dacă aceste fapte nu constituie infracțiuni sau încălcări ale prezentei legi.

Secțiunea a 2-a

Termenele de prescripție

Articolul 81. Termenele de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

(1) Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei legi se supune următoarelor termene de prescripție:

a) un an, în cazul încălcărilor ce țin de concurență neloială prevăzute la art.15–19;

b) trei ani, în cazul încălcării prevederilor art.68;

c) cinci ani, în cazul tuturor celorlalte încălcări ale prevederilor prezentei legi.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data comiterii încălcării. În cazul încălcărilor cu caracter continuu sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă de la data încetării încălcării.

(3) Dacă are un interes legitim de a acționa în acest mod, Plenul Consiliului Concurenței poate constata că s-a comis o încălcare în trecut.

Articolul 82. Întreruperea termenului de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni

(1) Orice act emis de către Consiliul Concurenței în scopul examinării preliminare sau investigării unei încălcări întrerupe cursul termenului de prescripție pentru aplicarea de sancțiuni prevăzut la art.81. Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării de către Consiliul Concurenței a actului emis, comunicare făcută cel puțin unei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi

care a participat la săvârșirea încălcării.

(2) Termenul de prescripție se întrerupe prin acte ale Consiliului Concurenței, cum ar fi:

- a) solicitare de informații, în scris;
- b) ordin privind desfășurarea inspecției;
- c) dispoziție privind inițierea procedurii de investigație.

(3) Întreruperea termenului de prescripție produce efecte pentru toate întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care au participat la săvârșirea încălcării.

(4) După întreruperea cursului termenului de prescripție începe să curgă un nou termen, cu o durată similară, de la data la care Consiliul Concurenței a emis unul din actele menționate la alin.(2). Termenul de prescripție va expira cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție aplicabil pentru săvârșirea încălcării în cauză, fără să fi aplicat Consiliul Concurenței o sancțiune prevăzută de prezenta lege.

(5) Termenul de prescripție se suspendă pe perioada în care actele administrative ale Plenului Consiliului Concurenței formează obiectul unei proceduri judiciare.

Articolul 83. Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor

(1) Orice act al Consiliului Concurenței emis în scopul examinării preliminare sau investigării unei încălcări întrerupe cursul termenului de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor prevăzut la art.81. Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării actului de către Consiliul Concurenței, comunicare făcută cel puțin unei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care a participat la săvârșirea încălcării.

(2) Termenul de prescripție se întrerupe prin acte ale Consiliului Concurenței, cum ar fi:

- a) solicitare de informații, în scris;
- b) ordin privind desfășurarea inspecției;
- c) dispoziție privind inițierea procedurii de investigație.

(3) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor este întrerupt:

a) prin comunicarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al sancțiunii sau de refuzare a unei cereri de modificare;

b) prin orice act al Consiliului Concurenței emis în scopul executării silite a sancțiunilor.

(4) După întreruperea cursului termenului de prescripție începe să curgă un nou termen, cu o durată similară, de la data la care Consiliul Concurenței a emis unul din actele menționate la alin.(2). Termenul de prescripție va expira cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție aplicabil pentru săvârșirea încălcării în cauză, fără să fi aplicat Consiliul Concurenței o sancțiune prevăzută de prezenta lege.

(5) Termenul de prescripție pentru executarea sancțiunilor se suspendă:

- a) pe perioada în care se poate efectua plata;
- b) pe perioada în care executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a instanței de judecată.

Secțiunea a 3-a **Politica de clemență**

Articolul 84. Sfera și condițiile de aplicare a politicii de clemență

(1) Clemența este recompensa acordată de Consiliul Concurenței pentru cooperarea întreprinderilor și asocierilor de întreprinderi cu Consiliul Concurenței, în cazul în care acestea sunt sau au fost parte a unui acord anticoncurențial.

(2) Politica de clemență nu se aplică acordurilor orizontale sau verticale care, conform legii, pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la art.5 alin.(1).

(3) Întreprinderile și asocierile de întreprinderi pot obține imunitate la amendă sau reducerea cuantumului acesteia dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(4) Orice declarație înaintată de o întreprindere Consiliului Concurenței în scopul beneficiii de clemență face parte integrantă din dosarul cauzei, dacă întreprinderii respective i se acordă clemența de

către Consiliul Concurenței. Aceasta nu poate fi divulgată sau utilizată în alte scopuri decât pentru aplicarea art.5.

(5) Accesul la explicații este acordat doar părților implicate, cu condiția ca acestea să se angajeze, împreună cu reprezentanții împuterniciți legal care primesc acces în numele lor, să nu facă copii, prin mijloace mecanice sau electronice, ale oricăror informații din explicațiile la care este acordat accesul. Aceste persoane trebuie să asigure faptul că informațiile obținute din explicație vor fi utilizate doar pentru scopurile menționate la alin.(4). Alte persoane, precum autorii plângerilor, nu au acces la explicații. Consiliul Concurenței va considera că acest tip de protecție specifică nu se mai justifică din momentul în care solicitantul dezvăluie unor terțe persoane conținutul cererii.

(6) Consiliul Concurenței nu poate lua nicio decizie în ceea ce privește oportunitatea acordării imunității condiționate sau oportunitatea recompensării vreunei solicitări de clemență în cazul în care se constată că solicitarea se referă la încălcări care depășesc termenul de prescripție de 5 ani prevăzut la art.81, deoarece o astfel de cerere nu ar mai avea obiect.

(7) Consiliul Concurenței are obligația să asigure, la cererea întreprinderii sau asocierii de întreprinderi care solicită clemență, confidențialitatea cu privire la identitatea acesteia, până la momentul comunicării raportului de investigație.

Articolul 85. Imunitatea la amendă Imunitatea la amendă reprezintă exonerarea de la aplicarea amenizii pentru încălcarea prevederilor art.5 alin.(1). Există două tipuri de imunitate la amendă: de tip A și de tip B.

Articolul 86. Imunitatea de tip A

(1) Consiliul Concurenței va acorda imunitate de tip A la amendă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea sau asocierea de întreprinderi este prima care furnizează informații și elemente probatorii care, în opinia Consiliului Concurenței, permit declanșarea investigației și/sau desfășurarea inspecției;

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru inițierea investigației și/sau efectuarea inspecției.

c) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței prevăzute la art.90.

(2) Pentru ca Consiliul Concurenței să poată declanșa procedura de investigație și să poată efectua inspecții în conformitate cu prevederile alin.(1), întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie să furnizeze următoarele informații și elemente probatorii:

1) o declarație care să includă, în măsura în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi are cunoștință despre aceste elemente la momentul înaintării cererii:

a) o declarație a participării la acord, care să includă:

– scopurile sale, activitățile și modalitatea de funcționare;

– produsele implicate, aria geografică, durata de funcționare și volumele de piață estimate a fi afectate de către presupusul acord;

– datele și locurile de întâlnire, conținutul discuțiilor și participanții la întâlnirile desfășurate în cadrul presupusului acord;

– toate explicațiile relevante în legătură cu elementele probatorii furnizate pentru a susține cererea;

– precizarea referitoare la neaplicarea măsurilor de constrângere a altor întreprinderi sau asocieri de întreprinderi să participe la presupusul acord sau să rămână parte a acestuia;

– informații despre orice cerere de clemență anterioară sau posibil transmisă pe viitor oricărei alte autorități de concurență sau autorităților de concurență din alte state în legătură cu presupusul acord;

b) numele și adresa întreprinderii sau asocierii de întreprinderi care înaintează cererea pentru acordarea imunității, precum și numele și adresele tuturor celorlalte întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care participă sau au participat la presupusul acord;

c) numele, funcțiile, amplasarea birourilor și, în caz de necesitate, adresele de domiciliu ale persoanelor care, din informațiile întreprinderii sau asocierii de întreprinderi, sunt sau au fost parte a

presupusului acord, inclusiv a persoanelor care au fost implicate în numele solicitantului;

2) alte probe în legătură cu presupusul acord, aflate în posesia întreprinderii sau asocierii de întreprinderi ori disponibile la momentul înaintării cererii, incluzând în mod particular orice probe din perioada încălcării suspectate.

(3) Declarațiile pot lua forma unor documente scrise și semnate de către reprezentanți ai întreprinderii sau asocierii de întreprinderi ori de împuterniciți în numele acestora sau pot fi efectuate oral, în acest caz fiind înregistrate pe suport magnetic.

Articolul 87. Imunitatea de tip B

(1) Consiliul Concurenței va acorda imunitate de tip B la amendă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea sau asocierea de întreprinderi este prima care furnizează informații și elemente probatorii ce vor permite Consiliului Concurenței să constate încălcarea prevederilor art.5 alin.(1);

b) la data furnizării elementelor probatorii, Consiliul Concurenței nu deținea suficiente elemente pentru a stabili încălcarea prevederilor art.5 alin.(1);

c) nicio întreprindere sau asociere de întreprinderi nu obținuse imunitatea conform art.86 în legătură cu presupusul acord;

d) sunt îndeplinite condițiile generale pentru acordarea clemenței specificate la art.90.

(2) Pentru a obține imunitatea de tip B, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie să furnizeze informații și elemente probatorii de natura celor prevăzute la art.86 alin.(2).

Articolul 88. Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi excluse de la beneficiul imunității la amendă

(1) Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care au întreprins măsuri pentru a constrânge alte întreprinderi sau asocieri de întreprinderi să se alăture unui acord sau să își mențină participarea în cadrul acestuia nu pot beneficia de imunitate la amenzi.

(2) Întreprinderile și asocierile de întreprinderi prevăzute la alin.(1) pot beneficia de o reducere a cuantumului amenzii dacă îndeplinesc cerințele și condițiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 89. Reducerea cuantumului amenzii

(1) Întreprinderile sau asocierile de întreprinderi care dezvăluie participarea la un acord anticoncurențial, dar care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea imunității, pot beneficia de o reducere a cuantumului amenzii față de nivelul care le-ar fi fost aplicat în mod normal.

(2) Pentru a putea beneficia de reducerea prevăzută la alin.(1), întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie să furnizeze Consiliului Concurenței elemente probatorii referitoare la pretinsa încălcare a legii, inclusiv participarea sa, care să aducă o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu cele aflate deja în posesia acestuia și trebuie să îndeplinească condițiile generale pentru acordarea clemenței.

(3) Contribuția suplimentară semnificativă se referă la măsura în care elementele probatorii, necunoscute până la acea dată, furnizate de o întreprindere sau asociere de întreprinderi consolidează, prin înseși natura lor și/sau prin gradul lor de precizie, capacitatea Consiliului Concurenței de a demonstra existența presupusului acord.

(4) Elementele probatorii scrise provenind din perioada la care faptele se raportează au o contribuție mai mare decât cele stabilite ulterior.

(5) Elementele probatorii care au o legătură directă cu faptele în cauză vor fi considerate ca fiind mai importante decât cele care nu au decât o legătură indirectă cu faptele respective.

(6) Elementele probatorii concludente vor fi considerate ca având o contribuție suplimentară mai importantă decât elementele probatorii, precum declarațiile, care necesită verificarea și coroborarea cu alte surse, în situația în care sunt contestate.

(7) În toate deciziile emise, la sfârșitul procedurii de investigație, în cazul în care au fost depuse cereri pentru reducerea cuantumului amenzii, Consiliul Concurenței determină nivelul reducerii de care

va beneficia întreprinderea sau asocierea de întreprinderi, raportat la amenda care i-ar fi fost aplicată în mod normal:

- a) pentru prima întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere cuprinsă între 30% și 50%;
- b) pentru a doua întreprindere care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere cuprinsă între 20% și 30%;
- c) pentru celelalte întreprinderi care furnizează elemente probatorii ce aduc o contribuție suplimentară semnificativă – o reducere de maximum 20%.

(8) Pentru a determina nivelul reducerii în cadrul fiecăreia dintre tranșele menționate la alin.(7), Consiliul Concurenței va lua în considerare data la care i-au fost comunicate elementele probatorii ce îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(2), precum și valoarea contribuției suplimentare aduse de acestea.

(9) Dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi care solicită reducerea cuantumului amenzii este prima care furnizează elemente probatorii, în sensul celor prevăzute la alin.(3)–(6), pe care Consiliul Concurenței le utilizează pentru a identifica fapte adiționale care conduc la creșterea gravității sau duratei încălcării, Consiliul Concurenței nu va lua în calcul aceste fapte adiționale la stabilirea cuantumului amenzii aplicate întreprinderii sau asocierii de întreprinderi care le-a furnizat.

Articolul 90. Condițiile generale pentru acordarea clemenței

(1) Orice întreprindere sau asociere de întreprinderi care dorește aplicarea politicii de clemență trebuie să se adreseze Consiliului Concurenței.

(2) Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi poate beneficia de clemență dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) cooperează în mod real, total, continuu și prompt cu Consiliul Concurenței pe parcursul întregii proceduri de investigație, adică:

– furnizează Consiliului Concurenței toate informațiile relevante și elementele probatorii de care dispune sau ar trebui să dispună referitoare la încălcarea suspectată;

– rămâne la dispoziția Consiliului Concurenței pentru a răspunde oricărei solicitări care ar putea contribui la stabilirea faptelor în cauză;

– nu distruge, nu falsifică și nu ascunde informații relevante ori elemente probatorii referitoare la presupusul acord; și

– nu dezvăluie existența cererii pentru clemență sau conținutul acesteia înainte ca Consiliul Concurenței să transmită raportul de investigație părților, cu excepția cazului în care Consiliul Concurenței a stabilit altfel;

– asigură disponibilitatea directorilor, a managerilor și a altor angajați pentru interviuare la Consiliul Concurenței și depune eforturi rezonabile pentru asigurarea disponibilității foștilor directori, manageri și alți angajați pentru interviuare;

b) a încetat implicarea în presupusul acord cel târziu imediat după depunerea cererii de clemență, a cererii de acordare a numărului de ordine sau a cererii oficiale, cu excepția cazului în care, pentru a asigura integritatea investigațiilor sau a inspecțiilor, Consiliul Concurenței solicită altfel;

c) nu a dezvăluit intenția sa de depunere a unei cereri pentru clemență sau a unor elemente ale cererii, altele decât cele depuse la oricare autoritate de concurență din alte state.

Articolul 91. Procedura de acordare a imunității la amendă

(1) O întreprindere sau asociere de întreprinderi care înaintează o cerere pentru imunitate trebuie:

a) să furnizeze imediat Consiliului Concurenței, pe lângă declarații, toate informațiile și elementele probatorii de care dispune în legătură cu presupusa încălcare a legii; sau

b) să prezinte în primă fază informațiile de care dispune, într-o formă ipotetică. Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie să prezinte o listă descriptivă a elementelor probatorii propuse a fi divulgate la o dată ulterioară convenită. Această listă trebuie să reflecte cu exactitate natura și conținutul elementelor probatorii, păstrând caracterul ipotetic al divulgării. Copiile documentelor, din care au fost

eliminate pasaje sensibile, pot fi utilizate pentru a demonstra natura și conținutul elementelor probatorii prezentate în lista descriptivă. Numele întreprinderii sau asocierii de întreprinderi solicitante, precum și numele altor întreprinderi implicate în presupusa înțelegere nu sunt necesare a fi divulgate până la momentul în care sunt furnizate elementele probatorii indicate în lista descriptivă. Trebuie identificate cu claritate tipul încălcării, produsul implicat în presupusul acord, aria geografică afectată, precum și durata estimată a presupusei încălcări.

(2) Consiliul Concurenței va confirma în scris primirea cererii de imunitate la amendă, precum și data și ora la care întreprinderea a furnizat elementele probatorii menționate.

(3) După ce a primit informațiile și elementele probatorii furnizate conform alin.(1) lit.a) din prezentul articol și a verificat dacă acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.a) și b) sau la art.87 alin.(1) lit.a), b) și c), Consiliul Concurenței acordă întreprinderii sau asocierii de întreprinderi, în scris, imunitatea condiționată la amendă.

(4) În situația în care o întreprindere sau asociere de întreprinderi a prezentat informațiile și elementele probatorii în formă ipotetică, Consiliul Concurenței verifică dacă natura și conținutul elementelor probatorii descrise în lista menționată la alin.(1) lit.b) din prezentul articol îndeplinesc condițiile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.a) și b) sau la art.87 alin.(1) lit.a), b) și c) și informează întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în acest sens. După furnizarea elementelor probatorii, dar nu mai târziu de data convenită, și după ce a verificat că acestea corespund descrierii făcute în listă, Consiliul Concurenței îi va acorda în scris întreprinderii sau asocierii de întreprinderi imunitatea condiționată la amendă.

(5) Consiliul Concurenței va informa în scris întreprinderea sau asocierea de întreprinderi despre neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art.86 și 87.

(6) În situația în care există mai multe solicitări pentru acordarea imunității, Consiliul Concurenței examinează cererile referitoare la aceeași potențială încălcare a legii în ordinea cronologică a primirii lor, indiferent dacă cererea pentru imunitate este prezentată formal sau prin solicitarea unui număr de ordine.

(7) Dacă, la sfârșitul procedurii de investigație, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi îndeplinește condițiile prevăzute la art.86 sau 87, după caz, Consiliul Concurenței îi acordă prin decizie imunitate la amendă. În situația în care, la sfârșitul procedurii de investigație, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.86 sau 87, aceasta nu va beneficia de imunitate.

(8) Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi poate să informeze în orice moment Consiliul Concurenței că nu mai dorește continuarea procedurilor referitoare la cererea sa. În această situație, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi poate retrage informațiile și documentele înaintate Consiliului Concurenței în vederea acordării imunității sau poate solicita ca acestea să fie luate în considerare pentru o eventuală reducere a amenzii. Acest lucru nu poate împiedica Consiliul Concurenței să se folosească de drepturile sale de investigație pentru a obține informațiile respective.

Articolul 92. Procedura beneficiarii de reducere a amenzii

(1) O întreprindere sau asociere de întreprinderi care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii conform art.89 alin.(2) trebuie să înainteze o cerere Consiliului Concurenței și să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusului acord. Orice furnizare voluntară a unor elemente probatorii către Consiliul Concurenței, de natură a fi luată în considerare pentru a beneficia de tratamentul favorabil prevăzut la art.89, trebuie să fie clar identificată la momentul transmiterii ca făcând parte dintr-o solicitare pentru reducerea cuantumului amenzii.

(2) Consiliul Concurenței confirmă în scris primirea cererii pentru reducerea cuantumului amenzii și fiecare furnizare ulterioară de elemente probatorii, indicând data și ora exactă a fiecărei furnizări. Consiliul Concurenței nu se pronunță asupra unei cereri pentru reducerea cuantumului amenzii înainte de a lua o decizie cu privire la o cerere existentă pentru imunitate condiționată la amendă referitoare la aceeași încălcare.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței ajunge la concluzia preliminară că elementele probatorii

prezentate de întreprindere sau asocierea de întreprinderi aduc o contribuție suplimentară semnificativă conform art.89 alin.(2) și (3) și că întreprinderea sau asocierea de întreprinderi a îndeplinit condițiile prevăzute la art.90 alin.(2) și la alin.(1) al prezentului articol, acesta informează în scris întreprinderea sau asocierea de întreprinderi cu privire la posibilitatea de a reduce cuantumul amenzii conform art.89 alin.(7), dar nu mai târziu de data la care raportul de investigație este transmis părților implicate. În cadrul aceleiași perioade de timp, Consiliul Concurenței informează în scris întreprinderea sau asocierea de întreprinderi, dacă ajunge la concluzia preliminară că respectiva întreprindere sau asociere de întreprinderi nu poate beneficia de reducerea cuantumului amenzii.

(4) În deciziile pe care le emite la finalizarea procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va evalua situația finală a fiecărei întreprinderi sau asocieri de întreprinderi care a înaintat o cerere pentru reducerea cuantumului amenzii și va determina:

a) dacă elementele probatorii furnizate de către întreprindere sau asocierea de întreprinderi aduc o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu elementele probatorii aflate deja în posesia Consiliului Concurenței;

b) dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art.89 alin.(2);

c) nivelul exact al reducerii de care beneficiază întreprinderea sau asocierea de întreprinderi conform art.89 alin.(7).

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că întreprinderea sau asocierea de întreprinderi nu a îndeplinit condițiile prevăzute la art.89 alin.(2), aceasta nu va beneficia de reducere.

Articolul 92¹. Solicitarea unui număr de ordine

(1) Un participant la acord poate contacta Consiliul Concurenței manifestându-și voința de a depune o cerere pentru clemență. În acest sens, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi poate solicita acordarea unui număr de ordine, pentru a furniza informațiile prevăzute de prezenta secțiune, cu scopul de a-și asigura prioritatea în ceea ce privește ordinea de înregistrare a cererilor de clemență. Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi justifică cererea sa de obținere a unui număr de ordine.

(2) Consiliul Concurenței poate acorda numărul de ordine pe o perioadă care va fi specificată de la caz la caz, dar nu mai puțin de 10 zile lucrătoare, pentru a permite colectarea informațiilor și a elementelor probatorii necesare.

(3) Pentru a putea obține un număr de ordine, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie să furnizeze Consiliului Concurenței informații referitoare la numele și adresa sa, părțile la presupusa înțelegere, produsele/serviciile și teritoriile afectate, tipul înțelegerii, durata estimată a încălcării, precum și o scurtă descriere a modalității de funcționare a presupusei înțelegeri. Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi trebuie, de asemenea, să informeze Consiliul Concurenței cu privire la cererile pentru clemență adresate sau pe care intenționează să le adreseze autorităților de concurență din alte state cu privire la presupusa înțelegere.

(4) Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi care beneficiază de un număr de ordine nu poate să completeze solicitarea prin înaintarea unei cereri formale sub formă ipotetică.

(5) Dacă întreprinderea sau asocierea de întreprinderi completează cererea în termenul stabilit de Consiliul Concurenței, se consideră că informațiile și elementele probatorii furnizate au fost transmise la data depunerii cererii inițiale.

(6) Dacă solicitarea nu este completată în termenul stabilit, Consiliul Concurenței o respinge. În cazul în care întreprinderea sau asocierea de întreprinderi solicită din nou clemență, iar aceasta nu a fost încă acordată condiționat, întreprinderea sau asocierea de întreprinderi nu va mai avea posibilitatea să recurgă la sistemul numărului de ordine sau la cererea formală sub formă ipotetică. Întreprinderea sau asocierea de întreprinderi poate înainta Consiliului Concurenței doar o cerere formală prin care să furnizeze imediat toate informațiile și elementele probatorii de care dispune în legătură cu presupusa încălcare a legii.

Articolul 93

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării, cu excepția prevederilor ce țin de acceptarea angajamentelor propuse de întreprinderi, care se pun în aplicare cu începere de la 1 ianuarie 2015.

(2) În termen de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Protecția Concurenței se reorganizează în Consiliul Concurenței, care devine succesor al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței.

(3) Până la 1 noiembrie 2012, Guvernul, în comun cu Consiliul Concurenței, va prezenta Parlamentului propuneri privind modificarea legislației referitoare la nivelul de salarizare a Consiliului Concurenței.

(4) Directorul general al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței și cei doi adjuncți ai acestuia, numiți în funcție în condițiile [Legii nr.1103-XIV din 30 iunie 2000](#) cu privire la protecția concurenței, vor exercita funcția de președinte și, respectiv, de vicepreședinți ai Plenului Consiliului Concurenței până la desemnarea componentei Plenului Consiliului Concurenței în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(5) Plângerile și cauzele ale căror proceduri de examinare de către Agenția Națională pentru Protecția Concurenței nu s-au încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează conform normelor de procedură prevăzute de prezenta lege și normelor materiale, inclusiv celor privind răspunderea pentru încălcarea legislației concurențiale, prevăzute de legea în vigoare la data comiterii încălcării.

(6) Litigiile care la data intrării în vigoare a prezentei legi se află în proces de examinare se soluționează în conformitate cu normele legii în vigoare la data apariției litigiului.

Articolul 94

În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Consiliul Concurenței:

- a) va elabora și va adopta actele normative necesare punerii în aplicare a prezentei legi;
- b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi;
- c) va prezenta, în comun cu Guvernul, propuneri de modificare a legislației în vigoare, în scopul asigurării compatibilității cu prezenta lege.

Articolul 95

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

[Legea nr.906-XII din 29 ianuarie 1992](#) privind limitarea activității monopoliste și dezvoltarea concurenței (Monitorul Parlamentului Republicii Moldova, 1992, nr.2, art.46), cu modificările și completările ulterioare;

[Legea nr.1103-XIV din 30 iunie 2000](#) cu privire la protecția concurenței (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.166–168, art.1205), cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Marian LUPU

Nr.183. Chișinău, 11 iulie 2012.

* Republicată în temeiul art.II alin.(4) al [Legii nr.199/2023](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr.322-324, art.575;
în vigoare – 18.09.2023

Modificată prin legile Republicii Moldova:

[Legea nr.174 din 12.07.2013](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.167-172, art.536

[Legea nr.134 din 17.06.2016](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.245-246, art.515

[Legea nr.102 din 21.07.2016](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.256-267, art.547

[Legea nr.225 din 15.12.2017](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.464-470, art.790

[Legea nr.254 din 01.12.2017](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.1-6, art.14
[Legea nr.305 din 21.12.2017](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.7-17, art.66
[Legea nr.74 din 26.04.2018](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.235-244, art.368
[Legea nr.172 din 27.07.2018](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.321-332, art.529
[Legea nr.262 din 23.11.2018](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr.1-5, art.6
[Legea nr.6 din 06.02.2020](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr.63-68, art.48
[Legea nr.38 din 28.02.2020](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr.103, art.176
[Legea nr.121 din 30.09.2021](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr.239-248, art.282
[Legea nr.155 din 15.07.2022](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, nr.246-250, art.474
[Legea nr.250 din 29.07.2022](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, nr.267-273, art.568
[Legea nr.199 din 20.07.2023](#), Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2023, nr.322-324, art.574